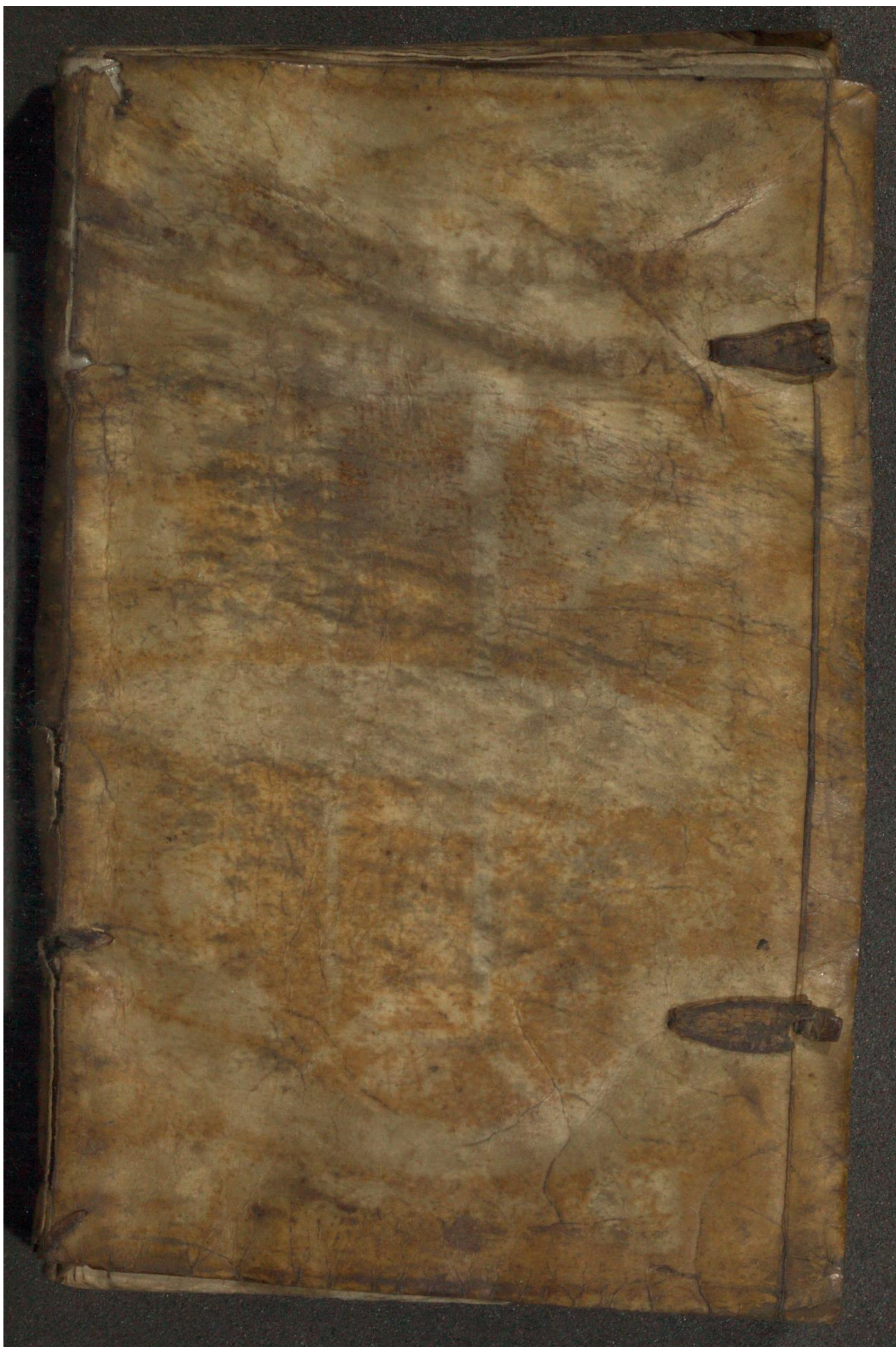
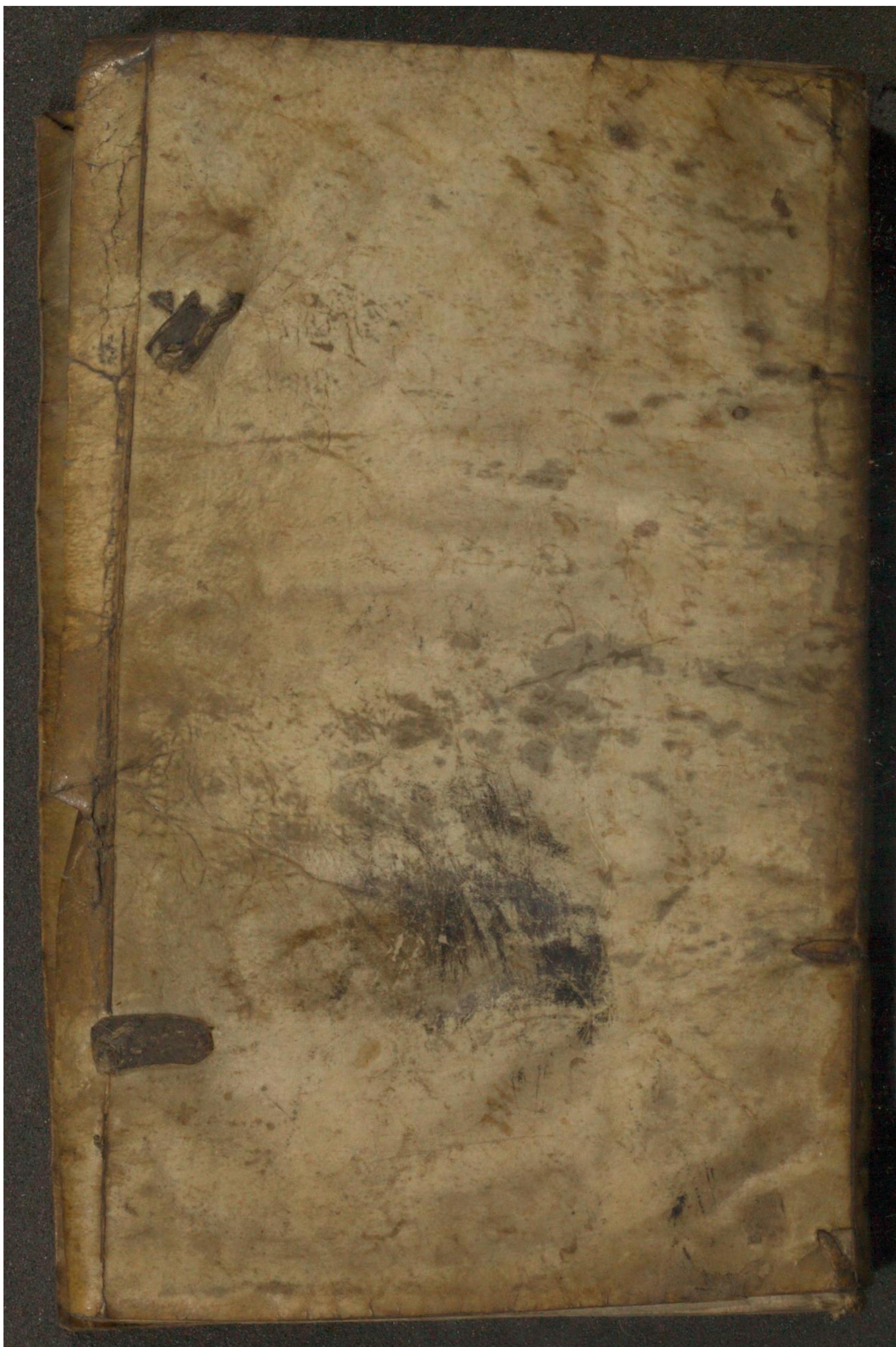

FROI HE LIBRARY
OF W IAM MORRIS
KEL OTT HOUSE
HAM RSMITH

652 Musaeus. Hero et Leander; Orphei Argonautica; Ejusdem Hymni et de lapidibus, Gr. et Lat. (*first edition of de Lapidibus*), *limp vellum* *Venet. Aldus*, 1517

VIII

William Bury

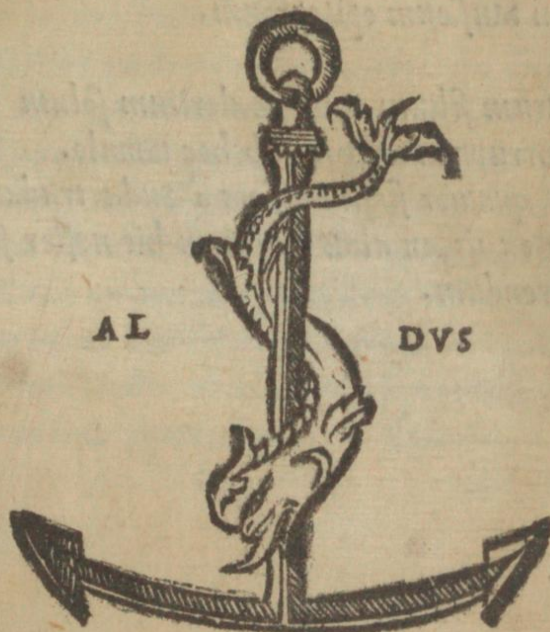
Iste liber est meus maximum liborum;

[illegible] et Iwanis fui filius dean[illegible]
[illegible] [illegible] ..

William Morris

Μουσαίου ποιημάτιον τὰ καθ᾽ Ἡρὼ
καὶ Λέανδρον.
Ὀρφέως ἀργοναυτικά.
Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι.
Ὀρφεὺς περὶ λίθων.

Muſæi opuſculum de Herone
& Leandro.
Orphei argonautica.
Eiuſdem hymni.
Orpheus de lapidibus.

Εἰς μουσαῖον ἐπιτάφιον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
ουσαῖον φθίμενον σῶμ᾽ ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

In Musæum epitaphium.

Eumolpi carum filium tenet phalericum solum
Musæum corruptum corpore sub hoc tumulo.

¶ Sed cum quatuor fuisse Musæos à Suda tradatur, unus'ne ex ijs, an alius quispiam hic noster fuerit, quærendum.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤ-ΤΕΙΝ.

Μουσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προοιμιάζειν τῷ τε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἑτέροις αὐτίκα δὴ ἐμοῦ ἐντυπησομένοις τῷ τε εἶναι αὐτὸν ἥδιστον ἆσμα καὶ λογιώτατον καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἰδῆτε τὰ παρὰ τούτου τῷ Οὐιδίῳ δανεισθέντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡροῦς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλλήλους ἐπιστολαῖς, λαμβάνετ' οὖν τουτὶ τὸ βιβλίδιον, οὐ προῖκα μέντοι, δότε δὲ τὰ χρήματα, ἵν' ἔχω, καὶ αὐτὸς πορίζεσθαι ὑμῖν πάσας τὰς τῶν ἑλλήνων ἀρίστας βίβλους, καὶ ὄντως εἰδώσετε, δώσω. ὅτι οὐκ ἔχω ἐντυποῦν ἄνευ χρημάτων πολλῶν. πιστεύετε τοῖς οὐκ ἀκινδύνως ἐμπειραθεῖσι καὶ πάντων μάλιστα οὑτωσὶ λέγοντι Δημοσθένει, Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων, οὐ μὴν φιλοχρημάτως ἔχων, μᾶλλον δὲ τοῖς τοιούτοις ἀπεχθανόμενος ταῦτά γε εἴρηκα, καίτοι χρημάτων ἄνευ οὐ δυνατὸν ἀπορεῖν ὧν ὑμεῖς μὲν ὑπερβαλόντως ἐφίεσθε, αὐτοὶ δὲ πολλῷ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ, πεπονηκότες διατελοῦμεν. Ἔρρωσθε.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔην ἀνὰ σηκὸν, ἀγίνεον ἧχι θυηλὰς
Κυπρογενεῖ σπένδοντες ἐτήσιον, αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὖλος ἔρως βάσταζε, διοιστεῦσαι δὲ μεμηνὼς,
Ὀξέα δινδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυνεν ὀϊστὸν
Μηρὸς ἐπ' ὀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσθη
Ἥπατι Λεάνδροιο, κόρης φρένας αἶψα περήσας,
Ἀμφότεροι δ' ἐπόθευν, αὐτῷ πεφορημένοι οἴστρῳ,
Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων δὲ συνίστορα λύχνον
Λαθριδίων θήκαντο, σιδήρεον δὲ λελογχὼς,
Αἷμα, πολυπλάγκτης πρὔδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις.
Καί σφε φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε δὲ καὶ φιλοτήτων.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ φρένας ἀδρήστρα θεῶν ἔλε· δὴ γὰρ ἀοιδαῖς,
Στεῦτο λαχεῖν ἄρης μοῦνος ἄποινα πόνων.
Τοῦτο κλύων νεμέσησ', ὅτ' ἑοῖς ἐπενήνοθεν ἔργοις
Ἀχλὺς ἄδην, ἄραυς τ' οὐ χάδεν ὕβριν ἔρως.
Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν· ὁ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
Οἶστρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
Αἰνείσθω δὲ μικροῖσιν ἐπιστέξας σελίδεσσιν,
Ὅσσ' ὀλίγοις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρως.

MARCI MVSVRI CRETENSIS.

T emplum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
V eneri festinantes quotannis, at arcum
V afer amor gestabat, iaculariq; gestiens
A cute circunspectabat, amaramq; contorsit sagittam
M atris in sacerdotissam, properansq; inhæsit
E pati Leādri, cū puellæ præcordia statim trāsfodisset,
V triq; autem Cupidinis eodem perculsi furore,
S ui potiti sunt, nuptiarumq; consciam lucernam
C landestinarum posuere, ferreum autem illa sortita
S anguinem, multiuagis prodidit amantis procellis.
E t eos luce priuauit, priuauit etiam lusibus uenereis.

EIVSDEM IN MVSAEVM.

E tiam præcordia inuidia deorū tetigit. nā carminibus
I actauit se consecutum Mars præmia laborum.
I d audiens indignatus est ꝙ sua obumbrauerūt opa
Tenebræ satis, Martisq; non tulit iniuriam amor.
M usæoq; mandauit. ille uero canebat amantium
Furorem decerpendi uirginitatis florem.
L audetur ergo paruis panxisse marginibus
Quæ paruis ludens manibus patrauit Cupido.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ θεὰ κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων.
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων.
καὶ γάμον ἀχλυόεντα τὸν, οὐκ ἴδεν ἄφθιτος ἠώς.
Καὶ σηστὸν καὶ ἄβυδον ὅπῃ γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.
Νηχόμενόν τε, Λέανδρον ὁμοῦ, καὶ λύχνον ἀκούω
Λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην ἀφροδίτης·
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
Λύχνον ἔρωτος ἄγαλμα· τὸν, ὤφελεν αἰθέριος ζεὺς,
Ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων.
Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
Ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.
Ἀγγελίην δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην
Ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτὴν
Λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου.
Γείτονές εἰσι πόληες, ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων,
Ἀμφοτέραις πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστὸν,
Ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον. οὔνομα δ' αὐτῶν
Ἱμερόεις τε Λέανδρος ἔην, καὶ παρθένος Ἡρώ,
Ἡ μὲν, σηστὸν ἔναιεν. ὁ δὲ, πτολίεθρον ἀβύδου,
Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω
Εἴκελοι ἀλλήλοισι σὺ δ' εἴποτε κεῖθι περήσεις.
Δίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ σηστιὰς Ἡρὼ,
Ἵστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ
Δίζεο δ' ἀρχαίης ἁλιηχέα πορθμὸν ἀβύδου.
Εἰσέτι που κλαίοντα μόρον, καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λείανδρος ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς εἰς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;

Ic Dea occultorum testem lucernã amorum.
d Et nocturnum natatorem per mare uectarum nuptiarum.
Et coitũ tenebrosum, quẽ nõ uidit immortalis aurora.
Et Sestum & Abydũ, ubi nuptiæ nocturnæ Herûs.
Natantemq; Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuntium Veneris,
Herûs nocte nubẽtis nuptias ornantem nuntiũ.
Lucernã amoris simulacrũ, quam debuit æthérius Iupiter
Nocturnũ post officium ducere ad consortiũ astrorũ.
Ac ipsam appellasse sponsas ornantem stellã amorũ.
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiumq; seruauit in somnium nuptiarum.
Ante q̃ molestus flatus flaret inimicus uentus.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.
Sestus erat & Abydus e regione, propè mare
Vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem urens & uirginem. nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Herò.
Hæc quidem Sestũ hitabat, ille uero oppidũ Abydi
Ambarum urbium perpulchræ stellæ ambo.
Similes inter se. tu uero siquando illac transibis,
Quære mihi quãdã turrim. ubi quòdã Sestiàs Herò
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro.
Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi
Adhuc deflens mortem & Amorem Leandri.
Verum unde Leander in Abydo domos habitans
Herûs ad amorẽ uenit, amore uero deuixit & ipsam?

Ἡρὼ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια. γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα,
Πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ.
Ἄλλη κύπρις ἄνασσα, σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ
Οὐδέποτ' ἀγρομένῃσιν ὁμίλησε γυναιξὶν.
Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης
Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων.
Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
Ἀλλ' αἰεὶ κυθέρειαν ἱλασκομένη ἀφροδίτην
Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
Μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
Δὴ γὰρ κυπριδίη πανδήμιος ἤλθεν ἑορτή.
Τὴν ἀνὰ σηστὸν ἄγουσιν ἀδώνιδι καὶ κυθερείῃ
Πασυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι
Ὅσοι ναιετάεσκον ἁλιστεφέων σφυρὰ νήσων.
Οἱ μὲν ἀφ' αἱμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ κύπρου.
Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι κυθήρων.
Οὐ λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτύχεσσι χορεύων
Οὐδὲ περικτυόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
Οὐ φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς ἀβύδου.
Οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθενος. ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
Αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
Οὐ τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλὰς,
Ὅσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπῴχετο παρθένος Ἡρὼ,
Μαρμαρυγὴν χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα προσώπου
Οἷά τε λευκοπάρῃος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
Ἄκρα δὲ χιονέων φοινίσσετο κύκλα παρειῶν,
Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον. ἦ τάχα φαίης
Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι,

Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, cum nuptiarũ uero ĩperita eẽt,
Turrim à parẽtibus apud uicinum habitabat mare.
Altera Venus regina, castitate uero & pudore
Nunq̃ collectarum commercio usa est mulierum.
Neq; tripudium gratiarum audiuit iuuenilis ætatis
Liuorem euitans inuidum mulierum,
Nam ob pulchritudinem inuidæ sunt fœminæ.
Sed semper Cythereã placans Venerem
Sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis,
Matre cum cœlesti flammeam tremens pharetram.
Sed neq; sic euitauit ignitas sagittas.
Iamq; uenereum populare uenit festum.
Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri.
Cateruatimq; festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot hitabãt mari circũdatarũ extrema ĩsularũ
Hi q̃dẽ ab Hæmonia, hi uero maritima à Cypro.
Neq; mulier ulla remansit in oppidis cytherorum.
Non libani odoriferi in summitatibus saltans.
Neq; accolarum quisquam deerat tunc festi,
Non Phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi.
Neq; ullus iuuenis amator uirginum. certe enim illi
Semper secuti, ubi fama est festi,
Non tantum immortalium afferre festinãt sacrificia,
Quantũ aggregatarum ob pulchritudines uirginum.
Verum deæ per ædem incessit uirgo Hero
Splendorem gratum emittens facie
Qualis alba genas oriens luna.
Summi uero niuearum rubebant circuli genarũ,
Vt rosa ex thecis bicolor. certe diceres
Herũs ex membris rosarum pratum apparere.

Χ ροιῇ γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο. νισσομένης δὲ
Κ αὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης.
Π ολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαιοὶ
Τ ρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι. εἷς δέ τις Ἡροῦς
Ο φθαλμὸς γελόων ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.
Α τρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὕρετο κύπρις.
Ω ς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν,
Κ ύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο κύπρις.
Δ ύσατο δ' ἠϊθέων ἁπαλὰς φρένας. οὐδέ τις ἀνδρῶν
Η εν, ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Η δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἀλᾶτο.
Ε σπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Κ αί τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε. καὶ φάτο μῦθον.
Κ αὶ σπάρτης ἐπέβην. λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ,
Η χι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων.
Τ οίην δ' οὔπω ὄπωπα νέην ἰδανήν θ' ἁπαλήν τε.
Κ αὶ τάχα κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Π απταίνων ἐμόγησα κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
Α ὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς.
Ο ὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
Η μετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.
Ε ἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τ οίην μοι κυθέρεια νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τ οῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεεν, ἄλλοθεν ἄλλος
Ε λκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
Α ἰνοπαθὲς Λείανδρε· σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
Ο ὐκ ἔθελες κρυφίοισι καταφρύχειν φρένα κέντροις.
Α λλὰ πυριπνεύστοισι δαμεὶς ἀδόκητον ὀϊστοῖς
Ο ὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
Σ ὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων
Κ αὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
Κ άλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς,

C olore enim membrorũ rubebat. euntis uero (puellæ
E tiã rosæ cãdidã indutæ tunicã sub talis splẽdebant
M ultæ uero ex membris gratiæ fluebant. sed antiquĩ
T reis gratias mentiti sunt esse. alteruter uero Herũs
O culus ridens centum gratijs pullulabat.
P rofecto sacerdotem dignam nacta est Venus.
S ic ea quidem plurimum antecellens fœminas
V eneris sacerdotissa noua apparebat Venus.
S ubijt autem iuuenũ teneras mẽtes. neq; ullus uir
E rat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.
I lla aũt benefundatã quacunq; per ædẽ uagabatur,
S equentẽ mentẽ hẽbat et oculos et præcordia uirorũ.
A tq; aliqs ĩter iuuenes admiratus est, et dixit uerbũ.
E t Sparten accessi. Lacedæmonis uidi urbem,
V bi laborem & certamen audimus pulchritudinũ.
T alem autẽ nondũ uidi puellã, prudentẽq; tenerãq;.
F orte Venus habet gratiarum unam iuuenum.
I ntuens defessus sum. satietatẽ aũt nõ ĩueni aspiciẽdi.
I lico moriar cubilia ubi conscenderim Herũs.
N on ego in cœlo cuperem deus esse
N ostram uxorem habens domi Heró.
S i autem mihi non licet tuã sacerdotẽ tractare,
T alem mihi Cytherea puellã uxorem præbeas,
T alia iuuenum quisq; locutus est. undiq; alius
V ulnus cælans insaniuit pulchritudine puellæ.
G rauia passe Leander, tu aũt ut uidisti ĩclytã puellã,
N olebas occultis consumere mentẽ stimulis,
S ed ardentibus domitus inopinato sagittis,
N olebas uiuere perpulchræ expers Heronis
S imul in oculorum radijs crescebat fax amorum
E t cor feruebat inuicti ignis impetu.
P ulchritudo enim celebris immaculatæ fœminæ

Ο ξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ.
Ο φθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
Ε λκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Ε ἷλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.
Ε τρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι.
Θ άμβεε δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ.
Θ αρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
Η ρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
Λ οξὰ δ' ὀπιπεύων δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς
Ν εύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
Α ὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου
Χ αῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν. ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
Π ολλάκις ἱμερόεσσαν ἑὴν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν
Ν εύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγέλλουσα Λεάνδρῳ.
Κ αὶ πάλιν ἀντέκλινεν. ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
Ο ττι πόθον ξυνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
Ο φρα μὲν οὖν Λείανδρος ἐδίζετο λάθριον ὥρην
Φ έγγος ἀναστείλασα κατήιεν ἐς δύσιν Ἠώς.
Ε κ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Ἕσπερος ἀστὴρ
Α ὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
Ω ς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην.
Η ρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
Β υσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον. ἡ δὲ σιωπῇ
Ο ἷά τε χωομένη ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
Ω ς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης
Θ αρσαλέως παλάμῃ πολυδαίδαλον εἷλκε χιτῶνα
Ε σχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
Ο κναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἡρὼ
Ο ἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσην δ' ἀνενείκατο φωνήν.
Θ ηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ.
Ξ εῖνε, τί μαργαίνεις; τί με δύσμορε παρθένον ἕλκεις;

A cutior hominibus est ueloce sagitta.
O culus uero uia est. ab oculi ictibus
V ulnus delabitur, & in præcordia uiri uiat.
C epit aũt ipsum tunc stupor, ĩpudẽtia, tremor, pudor.
T remuit qdẽ corde, pudor uero ipsum tenebat captũ.
O bstupuit uero pulchritudinẽ optimã, amor uero ade
A udacter ãt ob amorẽ ĩpudẽtiã affectãs (mit pudorẽ.
T acite pedibus incedebat, & contra stetit puellam.
O blique uero intuens dolosos torquebat oculos.
N utibus mutis deuians mentem puellæ.
I psa uero ut sensit amorẽ dolosum Leandri,
G auisa est ob gratias suas. tacite uero & ipsa
S æpe gratam suam deiecat faciem
N utibus occultis innuens Leandro,
E t rursus extulit. ille uero intus animo gaudebat,
Q uod amorem sensit, & non renuit puella.
D um igitur Leander quærebat occultam horam,
L ucem contrahens descendit ad occasum aurora.
E regione autem apparuit umbrosa uespere stella.
S ed ipse audacter adibat propè puellam,
V t uidit atratas insurgentes tenebras,
T acite quidem stringens roseos digitos puellæ,
E x imo suspirabat uehementer. illa uero silentio
T anq̃ irascens roseam retraxit manum.
V t uero amatæ sensit instabiles nutus puellæ,
A udacter manu uariam traxit uestem.
V ltima uenerandi ducens ad penetralia templi.
P igre autem pedibus sequebatur uirgo Hero
T anq̃ nolens, talemq; emisit uocem.
F œmineis uerbis minans Leandro.
H ospes, quid insanis? qd me infelix uirginem trahis?

Α λλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
Μ ῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.
Κ ύπριδος οὔ σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
Π αρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱκέσθαι.
Τ οῖα μὲν ἠπείλησεν ἐοικότα παρθενικῇσιν.
Θ ηλείης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἶστρον ἀπειλῆς,
Ε γνω πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
Κ αὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
Κ υπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαὶ
Π αρθενικῆς δ' εὔοδμον ἐΰχροον αὐχένα κύσσας,
Τ οῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἴστρῳ.
Κ ύπρι φίλη μετὰ κύπριν· ἀθηναίη μετ' ἀθήνην.
Ο ὐ γὰρ ἐπιχθονίῃσιν ἴσην καλέωσι γυναιξίν.
Α λλά σε θυγατέρεσσι διὸς κρονίωνος ἐΐσκω.
Ο λβιος ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἣ τέκε μήτηρ.
Γ αστὴρ ἥ σ' ἐλόχευσε μακαρτάτη. ἀλλὰ λιτάων
Η μετέρων ἐπάκουε· πόθου δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κ ύπριδος ὡς ἱέρεια μετέρχεο κύπριδος ἔργα.
Δ εῦρ' ἴθι μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης.
Π αρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν ἀφροδίτῃ.
Π αρθενικαῖς οὐ κύπρις ἰαίνεται· ἢν δ' ἐθελήσῃς
Θ εσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι,
Ε στι γάμος καὶ λέκτρα· σὺ δ' εἰ φιλέεις κυθέρειαν
Θ ελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων·
Σ ὸν δ' ἱκέτην μεκόμιξε, καὶ ἢν ἐθέλῃς παρακοίτην
Τ όν, σοι ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
Ω ς θρασὺν ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις ἑρμῆς,
Θ ητεύειν ἐκόμιζεν ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
Σ οὶ δ' ἐμὲ κύπρις ἔπεμπε καὶ οὐ σοφὸς, ἤγαγεν ἑρμῆς
Π αρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ' ἀρκαδίης Ἀταλάντη.
Η ποτε μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν

A lia ito uia. meamq; dimitte uestem.
I ram meorum euita locupletum parentum.
V eneris non te decet deæ sacerdotem solicitare.
V irginis ad lectum difficile est ire.
T alia minata est conuenientia uirginibus.
Fœmínearū aūt Leander ubi audiuit furorē minarū,
S ensit persuasarum signa uirginum.
E tenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
V enerearum consuetudinū per se nuntiæ sunt minæ,
V irginis aūt bene olens boni coloris collū osculatus
T ale uerbum ait amoris ictus stimulo.
V enus cara post Venerem, Minerua post Mineruam.
N on enim terrestribus æqualem uoco te mulieribus,
S ed te filiabus Iouis saturnij assimilo.
B eatus qui te plātauit, & beata quæ peperit mater.
V enter, qui te enixus est felicissimus. sed preces
N ostras exaudi, amorisq; miseresce necessitatis.
V eneris, ut sacerdos exerce Veneris opera.
H uc ades initiare nuptialibus legibus deæ.
V irginem non decet administrare Veneri.
V irginibus Venus non gaudet. si uero uolueris
Instituta deæ desyderāda, et cærimonias fidas discere.
S unt nuptiæ & lecti. tu autem si amas Venerem,
M ulcentium mentem ama suauem legem amorum.
T uumq; seruum me accipe, & si uolueris coniugem
Quem tibi Cupido uenatus est suis sagittis assecutus.
S icut audacem Herculem auri uirga Mercurius.
S eruitum duxit Iardanen ad puellam. i. Omphalen,
T ibi uero me Venus misit & non sapiens attulit Mer-
V irgo non te latet ex arcadia Atalanta. (curius
Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum.

Ἀντιπάτρου.

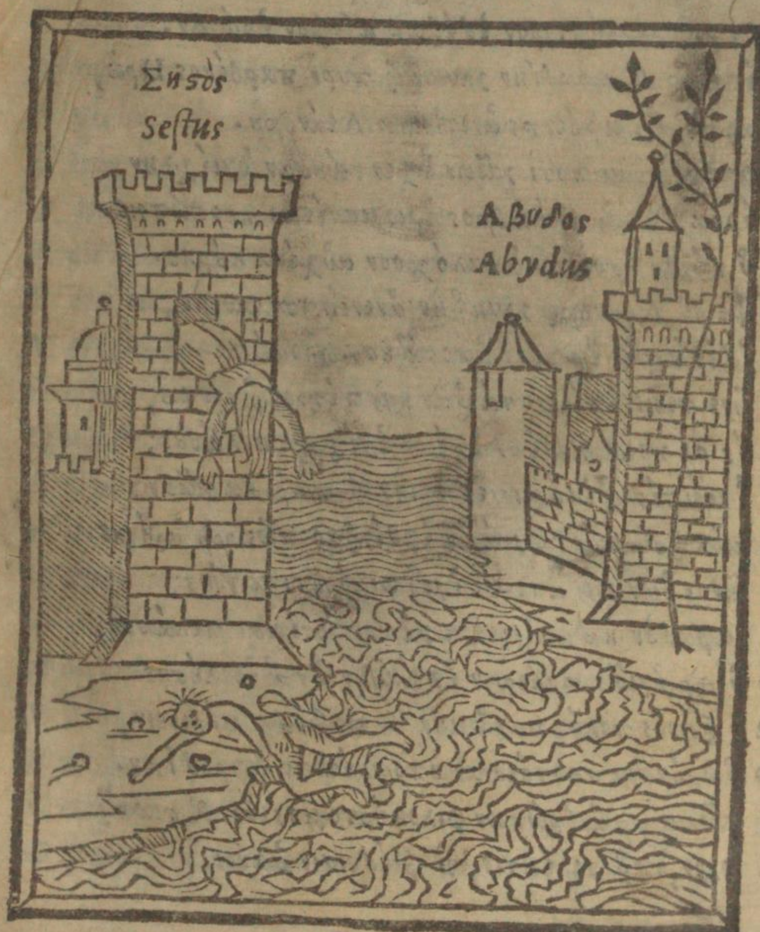
Οὗτος ὁ Λεάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
    Πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
Ταῦθ' ἡροῦς τὰ πάροιθε ποταύλια, τοῦτο τὸ πύργου
    Λείψανον, ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνος.
Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
    Κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Antipatri.

Hic est Leandri tranatus. hoc est ponti
Fretum non soli amanti graue.
Haec Herûs antiquae domicalia. hae turris
Reliquiae. proditrix hic pendebat lucerna.
Communeq; ambos hoc habet sepulchrũ, nunc quoq;
De illo inuido conquerentes uento.

Clamabat tumidis audax Leander in undis,
Parcite dum propero, mergite dum redeo.

Παρθενίης ἀλέγουσα. χολωσαμένης δ' ἀφροδίτης,
Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ
Πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης
Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπήν,
Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέψασα παρειήν
Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἴχνεσιν, αἰδομένη δὲ
Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἑὸν ξυνέεργε χιτῶνα.
Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
Πειθομένης ποτὶ λέκτρον. ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή.
Ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.
Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
Κάλλεϊ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
Ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὁμίχλην
Τόφρα δὲ καὶ Λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
Οὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροον αὐχένα κούρης.
Ὀψὲ δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνήν,
Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου.
Ξεῖνε τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον, ὀρίναις,
Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
Ὤμοι τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο. πῶς γὰρ ἀλήτης
Ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος ἐμῇ φιλότητι μιγείης;
Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι,
Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. ἢν δ' ἐθελήσῃς
Ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
Οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ
Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.

V irginitatem curans. Irata autem Venere,
Quem prius non amauit, in corde posuit toto
P ersuadere & tu cara, ne Veneri iram excites.
S ic fatus persuasit recusantis mentem puellæ,
A nimum amoriperis errare faciens uerbis.
V irgo autem muta in terram fixit aspectum,
P udore rubefactam abscondens genam.
E t terræ rasit summitatem in uestigijs. cũ pudore aũt
S æpe circa humeros suam contraxit uestem.
P ersuasionis enim hæc omnia prænũtia. uirginis aũt
P ersuasæ ad lectum, promissio est silentium.
I am & suauamarum suscepit stimulum amorum.
V rebatur autem cor dulci igne uirgo Hero,
P ulchritudineq; suauis stupescebat Leandri.
D ũ igitur ad terrã habebat nox. s. inclinatã caliginẽ
T unc & Leander amore furente uultu
N on laborabat uidens tenerum collum uirginis.
S ero uero Leandro suauem emisit uocem,
V erecundiæ madidum ruborem stillans à facie,
H ospes tuis uerbis forsan & cautem moueres,
Q uis te uariorum uerborum docuit uias?
H ei mihi quis te duxit meam ad patriam terram?
H æc aũt omnia frustra locutus es. quomodo. n. uagus
H ospes cum sis, & infidus meo amori misceæris?
M anifeste non possumus nuptijs legitimis coniungi.
N on enim meis parentibus placet. si autem uoles
V t hospes profugus mea in patria manere,
N on potes tenebrosam abscondere uenerem.
L ingua enim hominum amica conuitij. in silentio aũt
O pus, quod perficat aliquis, in triuijs audit.

Ε ἰπὲ δέ μὴ κρύψῃς τεὸν οὔνομα καὶ σέο πάτρην·
Ο ὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ
Π ύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
Ωι ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
Σ ηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
Γ είτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
Ο ὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες· οὐδὲ χορεῖαι
Ηι θέων παρέασιν· ἀεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἠώ
Ε ξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
Ω ς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτε παρειὴν
Ε μπαλιν αἰδομένη σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
Λ είανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ,
Φ ράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
Α νδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
Κ αὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει
Α ὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν
Α ὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ·
Ω ψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
Π αρθένε σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω
Ε ἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ·
Ο ὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεὴν μετανεύμενος εὐνὴν,
Ο ὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης
Α λλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
Ν ήξομαι ἑλλήσποντον ἀγάρροον· οὐχ ἑκάθεν γὰρ
Α ντία σεῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον ἀβύδου.
Μ οῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
Ε κ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσας
Ε σσομαι ὁλκὰς ἔρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Κ αί μιν ὀπιπεύων οὐκ ὄψομαι δύοντα βοώτην,
Ο ὐ θρασὺν ὠρίωνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἁμάξης

Dic uero ne cæles tuum nomen, & tuam patriam.
Non enim meum te lateat. mihi nomen inclytū Hero
Turris autem circunsona, mea domus altissima,
Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem supra profundas undas.
Vicinum mare habeo inuisis consilijs parentum.
Neq; me propè uicinæ sunt coætaneæ. neq; choreæ
Iuuenum adsunt. semper autem nocte & die
Ex mari uentoso insonat auribus sonitus.
Sic fata roseam sub ueste cælabat genam.
Rursus pudore affecta sua autem increpabat dicta.
Leander autem amoris percussus acuto stimulo
Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
Virum enim uarius consilijs amor sagittis domat.
Et rursus uiri uulnus medicatur. qbus aūt dominatur
Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
Tandem autem ingemens excogitatum dixit uerbum.
Virgo tuum pp amorem, etiam asperā undā transibo
Si igni ferueat & innauigabilis erit aqua.
Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,
Non fremitum resonantem grauisoni maris.
Sed semper per noctem portatus madidus maritus
Nauigabo hellespontum ualde fluentē. non longe enim
Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
Tantum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
E regione ostende, ut intuens
Sim nauis amoris habens tuum stellam lychnum.
Atq; ipsum aspiciens ne uideam occidentem booten,
Nec asperū orionem, ac imadidam tractionē currus

Π αρθένος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἱκοίμην
Α λλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας
Μ ήμιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
Λ ύχνον ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Ε ἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῆναι,
Ο ὔνομά μοι Λέανδρος ἐϋστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ω ς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι.
Κ αὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
Λ ύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάσσειν.
Η μὲν φάος τανύειν· ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι,
Π αννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Α λλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ.
Η μὲν ἑὸν ποτὶ πύργον· ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
Μ ή τι παραπλάζοιτο βαλὼν σημήϊα πύργου
Π λῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
Π αννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
Π ολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Η δη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλη
Α νδράσιν ὕπνον ἄγουσα καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
Α λλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
Α γγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένων ὑμεναίων
Μ αρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων
Ε ὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ω ς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην,
Η ρὼ λύχνον ἔφαινεν· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου
Θ υμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
Λ ύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο. πὰρ δὲ θαλάσσης
Μ αινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων,
Ε τρεμε μὲν τὸ πρῶτον· ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
Τ οίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις.

P atriæ obuiæ ad dulcem portum uenirem.
S ed atra atue perflantes uentos
N e ipsam extinguant, & statim animam perdam,
L ychnum meæ uitæ luciferum ducem.
S i uere autem uis meum nomen & tu scire,
N omen mihi Leander benecomptæ coniux Herus.
S ic quidem clandestinis nuptijs componebant misceri.
E t nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
L ucernæ testimonijs pacti sunt seruare.
I lla q̃dem lucē extendere. hic aūt undas lōg̃us trāsire,
P ernoctationes autem executi uigilum nuptiarum
À se inuiti separati sunt necessitate.
H æc quidē suā ad turrim. hic aūt obscurā ꝑ noctem
N e quid erraret iaciens signa turris
Nauigabat profundi fundamēti ad latū populū Abydi.
Totāq; noctē cōiugū clādestina desyderātes certamia
S æpe optarunt uenire cubiculum ornantem noctem.
I am atrata cucurrit noctis caligo
V iris somnum afferens, & non amanti Leandro.
S ed multifremi apud litora maris
N untium expectabat lucentium nuptiarum.
T estimonium lucernæ lugubris expectans.
L ectiq; clandestini procul speculantem nuntium.
V t uero uidit nigræ obscuram noctis caliginem,
H ero lucernam ostendit. accensa uero lucerna
A nimum cupido exussit festinantis Leandri.
L ucerna ardente, coardebat. apud uero mare
I nsanarum undarum multisonum fremitum audiēs
T remebat quidem primū. postea aūt audaciā excitās
T alibus alloquebatur consolans mentem uerbis.

Δεινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
Ἐστιν ὕδωρ, τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάζεο πῦρ κραδίη. μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ·
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
Ἀγνώσσεις ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης;
Καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὣς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον.
Ἀμφοτέραις παλάμῃσιν, ἑῷ δ' ἔσφιγξε καρήνῳ·
Ἠϊόνος δ' ἐξῶρτο· δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσῃ·
Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου
Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
Ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου
Λευγαλέης αὔραισιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης
Φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν εἰσόκε Σηστοῦ
Πολλὰ καμὼν Λέανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν,
Καί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
Νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
Ἀφροκόμους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης
Ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος·
Καὶ χρόα πάντα κάθηρε· δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ·
Εὐόδμῳ ῥοδέῳ· καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔννεπε μύθους
Νυμφίε πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος·
Νυμφίε πολλὰ μόγησας. ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
Δεῦρο τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ κάτθεο κόλποις·
Ὣς ἡ μὲν τάδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην·
Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης·
Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων

G rauis amor & mare implacabile. sed maris
E st aqua. uerum amoris me urit intestinus ignis.
A ssume ignem cor, ne time effusam aquam.
A des mihi in amorem. cur fluctus curas?
I gnoras q Venus nata est è mari?
E t dominatur ponto, & nostris doloribus?
S ic fatus membra amabilia exuit uestem,
A mbabus manibus, suoq; astrinxit capiti.
L itoreq; exiluit. corpusq; deiecit in mare.
S plendentemq; festinabat semp aduersus lucernam
I pse Remex, ipse classis, ipse sibi nauis.
H ero autem alta lucifera super turri
P ernitiosis auris undecunq; spiraret uentus.
V este sæpe lucernam tegebat. donec Sesti
M ultum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
E t ipsum suam ad turrim adduxit. ex ianuis uero
S ponsum anhelantem complexa silentio,
S pumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris.
Duxit spōsā ornātis ad penetralia uirginalis cubiculi.
E t corpus totum abstersit, corpusq; unxit oleo
B ene olenti roseo. & mare olentem extinxit odorē.
A dhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
S ponsum circunfusa blanda emisit uerba.
S ponse multū laborasti, quæ nō passus est spōsus alius.
S ponse multum laborasti. satis tibi est salsa aqua,
F œtorq; piscosus frementis maris.
H uc tuos sudores meis impone sinibus.
S ic illa hæc locuta est. ille uero statim soluit Zonam.
E t leges inierunt beneuolæ Veneris. (mnis.
Erāt nuptiæ, sed sine choreis. erat lectus, sed sine hy-

Ο ὐ ζυγίην ἱρήν τις ἐπευφήμησεν ἀοιδὸς,
Ο ὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνὴν,
Ο ὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
Ο ὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Α λλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
Σ ιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὀμίχλη,
Κ αὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
Ν ὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, ὐδέποτ' ἠὼς
Ν υμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
Ν ήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
Ε ννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
Η ρὼ δ' ἑλκεσίπεπλος ἑοὺς λήθουσα τοκῆας,
Π αρθένος ἠματίη, νυχίη γυνὴ, ἀμφότεροι δὲ,
Π ολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἠῶ.
Ὡ ς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
Κ ρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείῃ.
Α λλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ὐδὲ τιδηρῶν
Α λλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων,
Α λλ' ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη
Φ ρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας
Β ένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλάσσης,
Χ ειμέριοι πνείοντες ἐπεστυφέλιζον ἀῆται
Λ αίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα. τυπτομένης δὲ,
Η δη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
Χ ειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
Α λλ' ὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης
Κ αρτερόθυμε Λέανδρε. διακτορίη δέ σε πύργου,
Η θάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων,
Μ αινομένης σ' ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
Ν ηλειὴς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ηρὼ,

N on coniugium sacrum quisquam laudauit poeta,
N on tedarum illuminabat lux cubicularium lectum,
N eq; peragili quisquam insiluit chorea.
N on hymenæum cantauit pater, et ueneranda mater,
S ed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
S ilentiũ thalamũ fixit, sponsum uero ornauit caligo,
E t nuptiæ erant longe à canendis hymenæis.
N ox qdẽ erat illis nuptiarũ ornatrix, nunquã aurora
S ponsum uidit Leandrum ualde notis in lectis.
N auigabat ãt eregione positi rursus ad populũ Abydi
N octurnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
A st Hero longa induta ueste suos latens parentes,
V irgo diurna, nocturna mulier. utriq; autem
S æpe optarunt descendere ad occasum auroram.
S ic hi quidem amoris abscondentes uim,
O culta delectabantur inter se uenere.
S ed paruum uixerunt in tempus, neq; diu
I nuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
S ed quando pruinosæ uenit hyemis hora
H orrendas cõmouens multarũ uortiginum procellas
P rofunditatesq; ĩfirmas et madida fundamenta maris,
H yemales spirantes uerberabant uenti
N imbo percutientes totum mare. uapulante autem
I am nauem nigram fregit bifida terra
H yemale & infidum effugiens mare nauta.
S ed non hyemalis te timor coercebat maris
F ortanime Leander. nuntius sed te turris,
C onsuetam significans lucem nuptiarum,
F urentis te impulit securum maris,
C rudelis & perfidus. debebat autem infelix Hero

Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε λεάνδρου
Μηκέτ' ἀναπτομένην μινυώριον ἀστέρα λέκτρων·
Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ,
Μοιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων·
Νὺξ ἦν· εὖτε μάλιστα βαρυπνείουσιν ἀῆται
Χειμερίῃς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Δὴ τότε Λείανδρος πρὸς ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,
Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ὑπερθυαίων
Ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο· σύγχυτο δ' ὕδωρ.
Αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχή·
Μαρναμένων ἀνέμων· ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν εὖρος
Καὶ νότος εἰς βορέην μεγάλας ἐφέηκεν ἀπειλάς·
Καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης·
Αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην ἀφροδίτην·
Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης.
Ἀτθίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
Ἀλλά οἱ οὔτις ἄρηγεν· ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοίρας·
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντεῖ κύματος ὁρμῇ
Θρυπτόμενος πεφόρητο· ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμὴ,
Καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων
Πολλὴ δ' αὐτομάτη χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ.
Καὶ ποτὸν ἀχρήιστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης,
Καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης
Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο Λεάνδρου·
Εἰσέτι δ' ἰθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς,
Ἵσταρ κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις
Ἤλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ·
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης

H yeme instante manere sine Leandro
N on amplius accendens indicem stellam lectorum.
S ed amor & fatum cogebat. allecta autem
P arcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
N ox erat, cum maxime spirantes uentos
H yemalibus flatibus iaculantes uenti
C ollecti irruunt in litus maris.
T unc Leander consuetæ spe sponsæ,
V alde sonantium ferebatur marinarum nuptiarū.
I ā ab unda unda uoluebatur. accumulabatur uero aq̄.
A etheri miscebatur mare. concitata est undiq; terra.
P ugnātibus uētis. Zephyro aūt contra spirabat eurus
E t notus in boream magnas immisit minas.
E t fragor fuit ineuitabilis ualdi fremi maris.
G rauia autem passus Leander īplacabilibus litoribus.
S æpe quidem precabatur æquoream Venerem.
S æpe autem & ipsum regem Neptunum maris.
A tthææ non boream immemorē relinquit nymphæ.
S ed ei nullus auxiliatus est. amor aūt nō coercuit fata.
V ndiq; autem accumulati male obuio fluctus impetu
C ontritus ferebatur. pedum autem eius defecit uigor.
E t uis fuit immobilis inquietarum manuum.
M ulta autem spontanea effusio fluebat in guttur.
E t potum inutilem indomabilis potauit maris.
E t iam lucernam infidam extinxit amarus uentus,
E t animam & amorem deflendi Leandri.
C um adhuc autem dirigeret iter uigilibus oculis
S tabat fluctuans miseris curis.
V enit autem aurora, & non uidit sponsum Hero.
C ircunquaq; oculum dirigebat in lata dorsa maris

Ε ἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην.

Λ ύχνου σβεννυμένοιο, παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου.

Θ ρυπτόμενον σπιλάδεσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην

Δ αιδάλεον ῥήξασα περὶ στήθεσι χιτῶνα

Ρ οιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.

Κ ὰδ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,

Α λλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

ΤΕΛΟΣ.

S icubi uideret errantem suum maritum.
L ucerna extincta apud fundamentum turris.
D ilaniatum scopulis ut uidit mortuum maritum
V ariam scindens circa pectora tunicam
C um strepitu præceps ab alta deturbata est turri.
A tq; Hero mortua est ob mortuum maritum,
S uiq; potiti sunt & in ultima pernicie.

FINIS.

ΟΡΦΕΩΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ὦ Ναξ πύθωνος μεδέων ἑκατηβόλε μάντι.
ὃς λάχες ἠλιβάτου κορυφῆς παρνασίδα πέτρην.
σὴν ἀρετὴν ὑμνῶ, σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάσσαις.
πέμπε δ' ἐπὶ πραπίδεσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδὴν
ὄφρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον ἀοιδὴν
ἠπύσω μούσης ἐφετμαῖς. καὶ πυκτίδι πυκνῇ.
νῦν γάρ σοι λυροεργὲ φίλον μέλος ἀείδοντα.
Θυμὸς ἐποτρύνει λέξαι, τά περ οὔποτε πρόσθεν.
ἔφρασ' ὅταν βάκχοιο καὶ ἀπόλλωνος ἄνακτος.
κέντρῳ ἐλαυνόμενος, φρικώδεα κῆλ' ἐπίφασκον.
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἄκη. μετὰ δ' ὄργια μύσταις.
ἀρχαίου μὲν πρῶτα χάους ἀμέγαρτον ἀνάγκην.
καὶ κρόνον ὃς ἐλόχευσεν ἀπειρεσίοισιν ὑπ' ὁλκοῖς
αἰθέρα. καὶ διφυῆ περιωπέα κυδρὸν ἔρωτα.
νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρα κλυτόν. ὅν ῥα φάνητα
ὁπλότεροι κικλήσκουσι βροτοί. πρῶτος γὰρ ἐφάνθη
βριμοῦς τ' εὐδυνάτοιο γονὰς ἠδ' ἔργ' ἀΐδηλα
γιγάντων. οἳ λυγρὸν ἀπ' οὐρανοῦ ἐστάξαντο,
σπέρμα γονῆς τὸ πρόσθεν ὅθεν γένος ἐξεγένοντο
θνητῶν. οἳ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον αἰὲν ἔασι
θητείαν τε ζωὸς, ὀρεσιδρόμου τε λατρείαν
μητρός. ἅ τ' ἐν κυβέλοις ὄρεσιν μητίσατο κούρην.
φερσεφόνην περὶ πατρὸς ἀμαιμακέτου κρονίωνος

μῆχυ τε καὶ ἡρακλῆος τρίφημον ἄμυξιν·
ὄργιά τ' ἰδαίων κορυβάντων τ' ἄπλετον ἰσχύν·
δήμητρός τε πλάνην· καὶ φερσεφόνης μέγα πένθος·
θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν· ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα καβείρων·
χρησμούς τ' ἀῤῥήτους νυκτὸς περὶ βάκχου ἄνακτος
λῆμνον τε ζαθέην· ἠδ' εἰναλίην σαμοθράκην
αἰπεινήν τε κύπρον· καὶ ἀδωναίην ἀφροδίτην
ὄργια πραξιδίκης· καὶ ὀρείης νύκτας ἀθήνης.
θρήνους τ' αἰγυπτίων, καὶ ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα
ἀμφὶ δὲ μαντείης ἔδαην πολυπείρονας ὁρμάς.
θηρῶν οἰωνῶν τε, καὶ ἣ σπλάγχνων θέσις ἐστὶν
ἠδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὀνειροπόλοισιν ἀταρποῖς
ψυχαὶ ἐφημερίων, ὕπνῳ βεβολημέναι ἦτορ.
σημείων τεράτων τε λύσεις, ἄστρων τε πορείας.
ἁγνοπόλον τε καθαρμὸν, ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ·
ἱλασμούς τε θεῶν, φθιμένων τ' ἐπινήχυτα δῶρα.
ἄλλα δέ σοι κατέλεξ' ἅπερ εἴσιδον ἠδ' ἐνόησα.
ταίναρον ἡνίκ' ἔβην σκοτίην ὁδὸν, ἄϊδος εἴσω
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, δι' ἔρωτ' ἀλόχοιο
ἠδ' ὅσον αἰγυπτίων ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα.
μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας ἱεράς τε πόληας.
ἄπιδος ἃς πέρι νεῖλος ἀγάῤῥοος ἐστεφάνωται.
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀπ' ἐμῶν στέρνων δεδάηκας.
νῦν δ' ἐπεὶ ἀστόφοιτος ἀπέπταο δήϊος οἶστρος,
ἡμετέρον δέμας ἐκπρολιπὼν· εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,
πεύσῃ ἀφ' ἡμετέρης ἐνοπῆς ἃ πρὶν ἔκευθον.
ὥς ποτε πιερίην λεβήθρων τ' ἄκρα κάρηνα
λιπόμενος μ' ἐπίκουρον ἐυνόστοιο γενέσθαι.
πορφυρέῳ σὺν νηῒ πρὸς ἄξενα φῦλ' ἀνθρώπων,
ἔθνεα δὲ ἀφνειὸν καὶ ἀτάσθαλον· ᾧ ἐνὶ κραῖνεν

αἰήτης, υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο.
θέσφατα γὰρ πελίας δειδίσσετο μή οἱ ὄπισθεν
χειρὸς ἐπ' αἰσονίδα καθέλῃ βασιλήιον ἀρχήν.
καὶ οἱ ὑπὸ πραπίδεσσι δόλου τρίβον ἠπερόπευε.
τάσσε γὰρ ἐκ κόλχων, χρύσειον κῶας ἐνεῖκαι,
θεσσαλίην εὔπωλον. ὃ δ' ὡς κλῦεν ἔκνομον αὐδὴν
χεῖρας ἐπαντείνας, ἐπεκέκλετο πότνιαν ἥρην
τὴν δὲ γὰρ ἐκ μακάρων περιώσια κυδαίνεσκεν.
ἡ δὲ, παρ' εὐχωλῇσιν ἐφέσπετο κηδομένη περ
ἔξοχα γὰρ μερόπων ἠγάζετο καὶ φιλέεσκεν
δεινοβίην ἥρωα περικλυτὸν αἴσονος υἱὰ
καί ῥα καλεσσαμένη ἐπετέλλετο τριτογενῆ
καὶ οἱ φηγινέην πρῶτον τεκτήνατο νῆα
ἣ καὶ ὑπ' εἰλατίνοις ἐρετμοῖς ἁλιμυρέα βένθη
πρώτη ὑπεξεπέρησε. τρίβους δ' ἤνυσε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ συνάγειρεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας.
θρήικην δὲ εὔπωλον, ἐπήγετο δῖος ἰήσων
καί μ' ἐκίχανε κιθάρην πολυδαίδαλον ἐντύοντα
ὄφρα κέ τοι μέλπων προχέω μελίγηρυν ἀοιδὴν
κηλήσω δέ τε θῆρας. ἠδ' ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ
ἡνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰσεπέρησε
μείλιχον ἐκ λασίων στέρνων ἀνενείκατο φωνήν
Ὀρφεῦ καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλε κοῦρε.
βιστονίῃ κικόνεσσι πολυῤῥήνοισιν ἀνάσσων.
καί ῥ' ἐπεὶ αἱμονίους ὀχέας πρώτιστον ἱκάνω.
στρυμονίους τε ῥοὰς ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς ἄγκη
εἰμί δ' ἐγὼ μινύεσσι πανέξοχον αἷμα λελογχὼς,
θεσσαλὸς αἰσονίδης. ξεῖνος δέ σοι εὔχομαι εἶναι.
ἀλλὰ φίλος πρόφρων μ' ὑποδέχνυσο, καὶ κλῦε μῦθον
μειλιχίαις ἀκοαῖς. καὶ λισσομένῳ ὑπάκουσον,

ἀξείνου πόντοιο μυχοὺς καὶ φᾶσιν ἐρυμνόν,
νηῒ σὺν ἀργώῃ πελάσαι. δέξαι τε θαλάσσης
παρθενίης ἀταρπούς, ἐπίηρον ἡρώεσσιν.
οἵ ῥα τεὴν μιμνοῦσι χέλυν καὶ θέσκελον ὀμφήν.
ἑσπόμενοι ξυνὸν πελάγει ἐπαρηγόνα μόχθων.
οὐ γὰρ δὴ πλῶσαι πρὸς βάρβαρα φῦλα μέλονται
νόσφι σέθεν. καὶ γὰρ ῥα ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
νείατον εἰς κευθμῶνα λιτῆς εἰς πυθμένα γαίης,
μοῦνον ἀπ' ἀνθρώπων πελάσαι καὶ νόστον ἀνευρεῖν.
ὧν ἕνεκεν ζωήν τε δύην μινύαισιν ἀρέσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον
αἰσονίδη. τί με ταῦτα παραιφάμενος ἐρεείνεις
ὄφρα κεν ἐς κόλχους μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω.
νηῒ σὺν εὐσέλμῳ, πλεύσας ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
ἤδη γάρ μοι ἅλις καμάτων ἅλις ἔπλετο μόχθων
ὧν ἱκόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἠδὲ πόληας.
αἰγύπτῳ λιβύῃ τε, βροτοῖς ἀναθέσφατα φαίνων.
καί με ἀλητείης τε καὶ ἐξ οἴστρου ἐσάωσε
μήτηρ ἡμετέρη. καὶ ῥ' εἰς δόμον ἤγαγεν ἄλλον.
ὄφρα τέλος θανάτοιο κίχω, μετὰ γήραϊ λυγρῷ.
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται
μοιρῶν ἐννεσίῃσιν ἐπείγομαι, οὐ γὰρ ἄτιμοι
ἱκεσίου ζωὸς κοῦραι λιταί. ἵξομαι ἤδη.
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἡμιθέοις ἐνάριθμος.
καὶ τότε δὴ λίπον ἄντρον ἐπήρατον. ἠδ' ἐπέρησα
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. καὶ εἰς μινύας ἀφίκανον
λαιψηροῖσι πόδεσσιν, ὑπὲρ παγασηΐδας ἀκτάς.
ἔνθα δ' ἀριστήων μινύων λόχος ἠγερέθοντο
στεινὸν δὴ ψαμάθου ὁμάδῳ. ῥηγμῖνά τ' ἀναύρου
ἀλλ' ὅτε δή μ' ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα

ἀσπασίως ἤγρεθεν. ἐγήθεε δ' ἦτορ ἑκάστῳ.
αὐτὰρ ἐμυθεόμην ἐρεείνων ἄνδρας ἀρίστους
πρῶτα δὲ εἶδα βίην ἡρακλῆος θείοιο
ὃν τέκεν ἀλκμήνη ξυνὴ κρονίωνι μιγεῖσα
ἦμος ὅτε τρισσὴν μὲν ἐλείπετο σείριος αἴγλην,
ἠέλιος· δολιχὴ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη
τίφυν τ' ἀγνιάδην· δολιχῆς ἰθύντορα νηός.
θεσπεσιέων δ' ὅγε πῆμος ἐφ' ὕδασι τελμισσοῖο
αἴχουρος λαοῖσι φαεαὶ ῥέεθρον ἄμειβεν
ὃς περὶ μὲν βύκταισι καὶ ἀργήεσιν ἀέλλαις
νῆα κατιθύνειν δέκεεν πολυμήτιδι τέχνῃ
κάστορά θ' ἱππόδαμον πολυδεύκεά τ' εἰσενόησα
καὶ μόψον τιταρῆθεν, ὃν ἄμπυκι νυμφευθεῖσα.
χαονίηιν ὑποφηγὸν ἀρηγονὶς ἐξελόχευσε
πηλέα τ' αἰακίδην, αἰγίνης ἀγλαὸν υἱόν.
ὃς δολόπεσσιν ἄνασσεν ἐνὶ φθίῃ ἐριβώλῳ.
ἐριαυχὴν δ' ἑρμᾶο κλυτὴν εἰσέδρακε γένναν.
αἰθαλίδην, ὃν ἔτικτε περικλυτὴ εὐπολέμεια.
μυρμιδόνος θυγάτηρ ἀλόπῃ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
υἷ δ' ἔρυτον καὶ καλὸν ἐχίονα, τοὺς ποτε νύμφη
λαοθόη μενετοῖο παρευνηθεὶς ἐλόχευσε.
κυλλήνης μεδέων χρυσόρραπις ἀργειφόντης.
αὐτίκα δ' ἀκτορίδης καὶ βουφάγος ἦλθε κόρωνος
ἴφικλος αὖ φυλάκου δῖον γένος ἀντετόρησε.
βούτης τ' αἰνειάδης, ἴκελος χρυσάορι φοίβῳ.
κάνθος δ' εὐβοίηθεν ἀβαντιάδης ἐπέρησεν.
ὃν δὴ μοῖρ' ἐδάμασσε· τέλος δ' ἐπέθηκεν ἀνάγκη.
φθίσθαι ὑπὲρ λιβύης· νόστου δ' οἴκοιο λαθέσθαι.
ἄλκωνος δὲ φάληρος ἀπ' αἰσήποιο ῥοάων
ἤλυθεν· ὃς γύρτωνος ἁλιστεφὲς ἔκτισεν ἄστυ

ἴφικλος αὖ μετὰ τοῖσιν ἐφέσπετο ναυβόλου υἱός.
φωκίδος ὅς ῥ' ἤναιε καὶ εὐπύργοιο τανάγρης·
λαοδόκος ταλαὸς καὶ ἀρήιος υἱοὶ ἄμωμοι,
ἦλθον ἀβαντιάδαι περιώνυμοι, οὓς τέκε πηρώ·
ἰφιδάμας δ' ἀλέου παῖς ἤλυθε· πέμψε γὰρ αὐτὸν
ἴφθιμος γενέτης· τεγέης ὅρια προλιπόντα·
ἤλυθε δ' ἐργῖνος βράγχου πολύπυρον ἄρουραν
ἐκ προλιπὼν, καὶ τύρσιν ἐρεμνῆς μιλήτοιο·
ἔνθα ῥοαὶ κλύζουσι πολυπλανέος μαιάνδρου.
ἐν δὲ περικλύμενος νηλήιος εἰσαφίκανεν·
ἀγχόθι πελλήνης τε καὶ εὐύδροιο λιπέζου.
ἄστυ λιπὼν ἀρνειὸν ὀρχονόμους τε κολώνας·
ἐκ δὲ λιπὼν καλυδῶνα θοὸς μελέαγρος ἔβαινεν·
οἰνεὺς τὸν ῥ' ἐλόχευσε καὶ ἀλθαίη ῥοδόπηχυς.
ἴφικλος αὖτ' ἐπέρησε λιπὼν ἀβρακνίδα λίμνην·
σύγγονος ἀλθαίης· περὶ δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων,
οὕνεκα δὴ μελέαγρον· ἴδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
ἀστερίων δ' ἐπέρησε παῖς κλεινοῖο κομήτου·
πειρεσίην ὅς ἔναιεν ἐπ' ἀπιδανοῖο ῥεέθροις.
πηνειὸς μίσγων ξυνὸν ῥόον εἰς ἅλα πέμπει.
εὐρυδάμας δ' ἐπόρουσε λιπὼν βοιβηΐδα λίμνην.
ἀγχόθι πηνειοῖο καὶ εὐλάγεος μελιβοίης.
Αὐτὰρ ἔπει τ' ἐλάτοιο παῖς πολύφημος ἵκανεν.
ὅς σφιν ἐν ἠνορέῃσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν.
αἰνειὸς καινῆος ἀφίκετο· τόν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον λαπίθαις ὑπὸ κενταύροισι δαμῆναι.
θεινόμενον πεύκῃσι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι·
καὶ οἱ ἀνατλῆναι καὶ ἀκαμπέα γουνά τ' ἐρεῖσαι.
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.
ἄδμητος δ' ἀφίκανε φεραιόθεν, ᾧ ποτε παιὰν

θνητοῖων ὑπόδμηε. Διὸς δ' ἠλάλατο μῆνιν·
οὕνεκά τοι κύκλωπας ἅμα μαινετοῖσιν ὀϊστοῖς,
ἐν φθιτοῖσιν ἔταξ' ἀσκληπιοῖο ἕνεκα λώβης.
ἤλυθε δ' ἀκτορίων ἶλυ παῖς ἀκτορίωνος.
ῥηχείην ὁπόεντα λιπὼν, σὺν δ' ἤλυθεν ἴδας.
λυγκεὺς θ' ὃς τήλιστα δι' αἰθέρος ἠδὲ θαλάσσης
βένθεα· καὶ πλούτωνος ὑποχθονίοιο βέρεθρα,
μοῦνος ἀπ' ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπειν ὄσσοις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τελαμὼν συνεφέσπετο, τόν ῥ' ἐλόχευσεν
αἰακῷ ἀβρύτω κούρη κλυτοῦ ἀσωποῖο
αἴγιν, ἐν κροκάλησιν ἁλιστεφέος σαλαμῖνος,
δὴ τότ' ἄβαντος παῖς νόθος ἤλυθε κρατερὸς ἴδμων
τόν ῥ' ὑποκυσαμένη τέκεν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
ἀμβρόσιον παρὰ χεῦμα φερητιὰς ἀντιάνειρα.
τῷ καὶ μαντοσύνην ἔπορε καὶ θέσφατον ὀμφὴν
φοῖβος. ἵν' ἀνθρώποισιν ἀρρητόρα μυθίζοιτο.
ἤλυθε δ' αὖ μετὰ τοῖσι μενοίτιος ἐξ ὀπόεντος.
σύγχορτος μινύαις. ἐπὶ δ' ἤλυθε δῖος ὀϊλεύς.
φλίας δ' ἐξίκανε περικλυτὸς, ὅν ποτε βάκχω.
νύμφη ὑποκλινθεῖσα παρ' αἰσήποιο ῥοῆσι.
τίκτεν ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆτιν
κηφεύς τ' ἀρκαδίῃ θεμεθ' ἡρώεσσι πελάσθη
ἀγκαῖον δ' ἂν ὅμιλον ἀπ' ἀρκαδίης πολυμήλου.
πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἐπὶ πλόον ἀξείνοιο.
οὗτος δ' οὔποτε χλαῖναν ἐπὶ στιβαροῖς βάλεν ὤμοις
ἀλλ' ἀρκτουλάσιον στέρνοις ἀμπίσχετο δέρμα.
ναύπλιος αὖθ' ἵκανεν ἀμυμώνης φίλος υἱός.
ὃν τέκεν εὐνηθεῖσα περικλυτῷ ἐννοσιγαίῳ.
ἀγλαὸν ἠνορέην δέμασί ἴκελον ἀθανάτοισι.
ταιναριεὺς δ' εὔφημος ἔβη μελεατίδος ἄκρης

ἐκπρολιπὼν αὐλῶνας, ἁλικλύστους τε θεράπνας
ἀγκαῖος τ' ἔμολε πλευρώνιος, ὃς ῥα πορείας,
οὐρανίας ἄστρων ἐδάη κύκλους τε πλανήτας.
δίζετο γὰρ τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμεν' ἀνθρώποισιν.
ἐν δὲ παλαιμόνιος λέρνου νόθος ἤλυθεν υἱός.
σίνετο δὲ σφυρὰ δισσὰ πόδας δ' οὐκ ἦεν ἀρηρώς.
τοὔνεκεν ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.
ἤλυθε δ' ἀλφειοῖο λιπὼν πισιδάτιδας ὄχθας.
αὐγείης υἱὸς πυριφεγγέος ἠελίοιο.
ναὶ μὴν καὶ δισσοὶ ὅρπηκες ἀμύμονες ἦκον,
ἀμφίων κλυτόφημος. ἰδ' ἀστέριος μενεχάρμης
πελλήνην προλιπόν τ' ἰδ' ἤθεα πατρίδος αἴης.
δισσὸν δ' αὖ βορέου καλὸν στάχυν εἰσενόησα.
οὓς τέκ' ἐρεχθῆος θείου κλυτὴ ὠρείθυια.
εἰλισσοῦ παρὰ χεῦμα θεοῦ φιλότητι μιγεῖσα.
οἳ δὴ καὶ ταρσοῖσιν ὑπ' οὐατίοις πεπότηντο.
ζήτης καὶ κάλαϊς, δέμας ἴκελοι ἀθανάτοισιν
Αὐτὰρ δὴ πελίαο φεραίοθεν ἦλυθ' ἄνακτος.
ἀγχιστεύς. υἱὸς γὰρ ἐπ' ἀργώας γεγένητο.
ἄξεινον ποτὶ φάσιν ἅμ' ἡρώεσιν ἐλάσαι.
σὺν δέ οἱ ἦλθ' ἑτάρος ἡρακλέεος θείοιο,
καλὸς ὕλας. τόν δ' οὔπω ὑπὲρ δροσεροῖο γενείου,
ἀργεννὴς ἐρύθην παρνηίδος ἁβρὸς ἴουλος.
ἀλλ' ἔτι κοῦρος ἐήν, πολὺ δ' ἥνδανεν ἡρακλῆϊ.
οὗτοι μὲν ποτὶ νῆα. καὶ ἐς λόχον ἠγερέθοντο.
καὶ ῥά οἱ ἄλλοθεν ἄλλος ἐνικέκλετο, ἠδ' ἀγόρευε
δεῖπνα δ' ἐπορσύνοντο πολυξείνοιο τραπέζης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔπλετο θυμός.
ἥμενοι ἑξήοις πόθεεν μέγα ἔργον ἕκαστος.
ἀνστάντες δ' ἅμα πάντες ἀπὸ ψαμάθοιο βαθείης,

ἤιον ἔνθα τ᾽ ἔμιμνεν ὑπὲρ ψαμάθου ἁλίη ναῦς.
τὴν ῥά ποτ᾽ εἰσορόωντες ἐθάμβεον, αὐτὰρ ἔπειτα
ἄργος ἐφημοσύναισι νοῦ πόρσυνεν ὀχλίζειν,
στρατέεσι φάλαγξι. καὶ εὐστρέπτοισι κάλωσι.
πρυμνόθεν ἀρτήσας. κάλεεν δ᾽ ἐπὶ μόχθον ἱκάνειν
πάντας κυδαίνων οἱ δ᾽ ἐσσυμένως ὑπάκουσαν,
τεύχεα δ᾽ ἐκδύοντο περὶ στέρνοισι δ᾽ ἀνῆπτον
σειραίην μήρινθον. ἐπέβριθεν δὲ ἕκαστος,
αἶψα θοὸν ποτὶ κῦμα κατειρύσαι εὔλαλον ἀργὼ
ἡ δὲ οἱ ἐγχριφθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο.
αὐαλέοις φυκίεσσιν ἐρυκομένη ποτὶ χέρσῳ.
ἡρώων παλάμησιν ὑπὸ στιβαρῇσιν ἀπειθής.
παχνώθη δ᾽ αὖ θυμὸς ἰάσονος αὐτὰρ ἔμοιγε
νεῦσεν ὀπιπτεύων ἵνα οἱ θάρσος τε βίην τε,
μολπῇ ὑφ᾽ ἡμετέρῃ κεκμηκόσιν αἰὲν ὀρίνω.
Αὐτὰρ ἐγὼ φόρμιγγα τιτινάμενος μετὰ χερσί,
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ᾽ εὐτρεπέα κόσμον ἀοιδῆς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων ὄπα χείριον ἐξελόχευσα.
ἔξοχον ἡρώων μινυήϊον αἷμα γενέθλης.
εἶδ᾽ ἄγε. νῶ στεῤῥοῖσιν ὑπὸ στέρνοισι κάλωας.
βρίσαθ᾽ ὁμοῤῥοθέοντες, ἐρείσατε δ᾽ ἴχνια γαίῃ.
ταρσοῖσι ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην τανύσαντες.
καὶ χαροπὸν ποτὶ χεῦμα γεγηθότες ἕλξατε νῆα.
ἀργὼ πεύκησιν τ᾽ ἰδὲ δρυσὶ γομφωθεῖσαν.
αἰὲν ἐμῆς ἐνοπῆς, καὶ γὰρ πάρος ἔκλυεν ἤδη.
ἡνίκα δένδρε᾽ ἔθελγον ἐν ὑλήεντι κολώνῃ.
πέτρας τ᾽ ἠλιβάτους. καί μοι κατὰ πόντον ἔβαινεν.
ἔρημα προλιποῦσα. ἐπίσπεο δ᾽ αὖτε θαλάσσης
παρθενίης ἀβρατοῦς. σπέρχου δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἀμείβειν
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, καὶ θεσκέλῳ ὀμφῇ.

δὴ τότ᾽ ἐπιβρομέουσατο μαριὰς ἔκλυε φηγός.
ἥν οἱ ὑποτροπίην ἄργος θέτο νηὶ μελαίνῃ.
παλλάδος ἐννεσίῃσιν· ἀνηέρθη μάλ᾽ ὦκα,
δοῦρα τ᾽ ἐλαφρίζουσα· θοὴ δ᾽ ὠλίσθανε πόντῳ.
καί οἱ ἐπειγομένη θαμινὰς ἐκέδασσε φάλαγγας.
αἳ οἱ ὑποῤῥόπι κεῖντο μιᾶς χοινοίοτα θεῖσαι.
ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἔβη λιμένος χαροπὸν δ᾽ ἀνεχάσσατο κῦμα.
θῖνες δ᾽ ἀμφέκλυσθεν. ἐγήθει δὲ φρένας ἰήσων,
ἆλτο δ᾽ ἔσω νεὸς ἄργος, ἐφέσσατο δ᾽ ἀγχόθι τίφυς.
καί οἱ ἐπ᾽ ἄρτια θῆκαν ἐρηρότα πορσαιώοντες.
ἱστόν τ᾽ ἠδ᾽ ὀθόνας· ἐπὶ δ᾽ αὖτ᾽ οἴηκας ἔδησαν,
πρυμνόθεν ἀρτήσαντες ἐπεσφίγξαντο δ᾽ ἱμάσιν.
Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἑκάτερθεν ἐρετμοὺς ἠπλώσαντο.
εἰς βαίνειν δ᾽ ἐκέλευον ἐπειγομένους μινύας.
τοῖσι δ᾽ αἰσονίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
κέκλυτέ μου βασιλῆες ἀμύμονες, οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἀνδάνει ἐν πραπίδεσιν, ἀρειοτέροισιν ἀνάσσειν.
ὑμεῖς δ᾽ ὅντιν᾽ ἄρα κραδίῃ θυμός τε μενοινᾷ,
ἡγεμόνα στήσασθε· καὶ ὃ περὶ πάντα μελήσει,
σημαίνειν ὅττι κεν ῥέξαι ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον.
πόντον ἐπιπλώουσιν ἀφιξομένοις τ᾽ ἐπὶ γαῖαν,
εἴτε καὶ ἐς κόλχους, καὶ ἐς ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους.
καὶ γὰρ δὴ μοῦνοι σὺν ἐμοὶ πολέεστε καὶ ἐσθλοί,
οἳ ῥα καὶ ἀθανάτου ῥίζης γένος εὐχετάασθε,
ζωὸν ἀνκρείψασθε πόνων κλέος· ὄφρ᾽ ἂν ἄρησθε.
ἀλλ᾽ οὐ δὴ κάρτιστον ἀριστότερόν τε γενέσθαι]
ἡρακλῆος ἄνακτος ὀΐομαι ἴστε καὶ αὐτοί.
Ὣς ἔφατ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον ἐν δ᾽ ἄρα φωνῇ.
λαὸς ἐπεῤῥόθεεν, μινύαις ἐπικοίρανον εἶναι.
ἀλκείδην ὃς πᾶσι μέγ᾽ ἔξοχος ἦεν ἑταίροις.

ἀλλ' ὅ γε πεῖθον ἄνακτα πεπνυμένον. ὅς ῥά οἱ ἤδη,
ἥρης ἐν νεσίησι τετιμένον αἴσονος υἱόν.
ὡς δή οἱ κλέος ἐσθλὸν ἐπεσσομένοισιν ὀπάζειν.
ὃς τότε γ' αὐτὸς ἔνισπεν, ἰήσονα κοίρανον εἶναι.
πεντήκοντ' ἐρέτῃσιν, ἀνὰ προφερῆντε καὶ ὑγρήν.
καὶ τότε δὴ μάλα πάντες ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευεν
ἡρακλέης. καὶ θῆκαν ἰήσονα κοίρανον εἶναι
ἦμος δ' ἠέλιος τὸν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων,
ἵπποις ὠκυπόδεσσι μελαινὴν ἔντυε νύκτα.
τῆμος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἐμήτιεν αἴσονος υἱός.
πίστιν ἐφ' ἡρώεσσι καὶ ὅρκια συνθεσιάων
θέσθαι. ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φυλασσόμενοι πεπίθοιντο
καὶ τότε τοι μουσαῖε φίλον τέκος ἀντιοφήμου,
πορσῦναι μ' ἐκέλευε θοῶς ἱερήϊα καλά.
Αὐτὰρ ἐγὼ ψαφαραῖσιν ἐπ' ἠιόνεσσιν ἐνῆκα.
κάλατά τ' ἐκ δρυὸς αὖτε πρεσβίου ἐν δ' ἄρ' ὕπερθε.
πέπλω παρκατέθηκα θεοῖς ἐπινήχυτα δῶρα.
καὶ τότε δὴ κραντῆρα βοῶν περιμυκέα ταῦρον.
σφάζον ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα δῖαν.
ζωοτάμνων περὶ δ' αἷμα πυρὶ χέον ἔνθα καὶ ἔνθα
Αὐτὰρ ἐπεὶ κραδίην θραύσας ποπάνοισιν ἔθηκα
λεῖψας ὑγρὸν ἔλαιον, ἐπ' αὐτῷ δὲ γλάγος ἀμνῆς.
ἥρωας δ' ἐκέλευσα περισταδὸν ἀμφιχυθέντας.
δοῦρά τ' ἐπαμπήξασθαι ἰδ' ἄρα κωπήεντα.
βύρσηντε σπλάγχνοισιν ἐρειδομέναις παλάμῃσι:
θῆκα δ' ἄρ' ἐν μέσσῳ τεῦχος κυκεῶνος ἐρείσας
ὀστράκεον. τῷ πάντα περιφραδέως ἐμέμικτο.
δήμητρος μὲν πρῶτα πρέσβιος ἀλφίτου ἀκτή.
αἷμα δ' ἐπὶ ταύροιο θαλάσσης θ' ἁλμυρὸν ὕδωρ
σπείσασθαι δ' ἐκέλευσα κύκλους ἐρόεντας ἐλαίης.

καὶ τότε χρυσείην φιάλην χέρεσιν ἐμαῖσιν·
ἀμπλήσας κυκεῶνος, ἐφεξείης ἐπένειμον·
γεύειν ἄνδρα ἕκαστον ἐρισθενέων βασιλήων·
πυρκαϊῇ δ' ἐκέλευον ἰήσονα λαμπάδα θέσθαι
πεύκης ἀζαλέης ὑπὸ δ' ἔδραμε θεσπεσίη φλόξ·
δὴ τότ' ἐγὼ πρὸς χεῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
χεῖρας ἐπαντείνας, τὰ δ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·
ὠκεανοῦ μεδέοντες ἁλικλύστοιό τε πόντου,
ἐμβύθιοι μάκαρες· καὶ ὅσοι ψαμαθώδεας ἀκτὰς
ναίετ' ἁλικροκάλους, καὶ τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
νηρέα μὲν πρώτιστα καλῶ πρέσβυστον ἁπάντων·
ἄμμιγα πεντήκοντα κόραις πάσεσιν ἐραννᾶις.
γλαυκὴν δ' ἰχθυόεσσαν ἀπείριτον ἀμφιτρίτην,
πρωτέα καὶ φόρκυνα, καὶ εὐρυβίην τρίτωνα.
λαιψηροὺς τ' ἀνέμους, αὔρας μέγα χρυσεοτάρσους·
ἄστρα τε τηλεσίφαντα· καὶ ἀχλύα νυκτὸς ἐρεμνῆς
αὐγήν τ' ἠελίοιο ποδῶν προποδηγέτιν ἵππων,
δαίμονας εἰναλίους τε μιγαζομένους ἥρωσιν·
ἀκταίους τε θεοὺς, ποταμῶν θ' ἁλιμυρέα ῥεῖθρα.
αὐτόν τε κρονίδην σεισίχθονα κυανοχαίτην,
κύματος ἐκ προθορόντα, μολεῖν ἐπιτάῤῥοθον ὅρκων
τόφρα μὲν ὅσω ἐπίκουροι ἰάσονος ἔμπεδον αἰεὶ
μίμνωμεν προφρόνως ξυνῶν ἐπαρηγόνες ἄθλων,
ζωοὶ νοστήσωμεν ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
ὃς δ' ἐκεσσυθεσίης δηλήσεται οὐκ ἀλεγίζων
ὅρκιον ὑπερβάσιον, τούτου δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων,
ἰθύντειρα δίκη, καὶ ἐριννύες αἰνοδότειραι.
Ὣς ἔφαμην, οἳ δ' αὖτις ὁμοφροσύνῃ κατένευσαν,
ὅρκια δειμαίνοντες. ἐσημήναντο δὲ χερσίν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,

δὴ τότε νηὸς ἑῆς κοῖλον κύτος εἰσεπέρησαν,
πάντες ἐφεξείης· ὑπὸ δὲ ζυγὰ τεύχε' ἔθεντο,
χεῖρας ἐρετμόσαντες, ἐκέκλετο δ' αὐτόθι τῖφυς
ἐκ ταδίοις ὅπλοις δῆσαι παρὰ κλίμακα μακρὴν
ἱστία δ' ἁπλῶσαι. λιμένος δ' ἐκ πείσματα θέσθαι
καὶ τότε δὴ λιγὺν οὖρον ἐπιπροέηκε νέεσθαι·
ἥρη ζηνὸς ἄκοιτις· ἐπείγετο δ' ὅγε πλόον ἀργὼ
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἔπεχον χεῖράς τε νόον τε
ἀκμητοι βασιλῆες· ἐτέτμετο δ' ἄσπετος ἅλμη·
ἀφροῦ ἅμ' οἰδαίνοντος ὑπὸ ῥόπιν ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἦμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια,
ἡδὺ φάος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φέρουσα.
καὶ τότε δὴ σκοπιαί τε καὶ ἠνεμόεσσα κολώνη,
πηλίου ὑλήεντος ἀπ' ἠιόνος κατέφαινε
τίφυς δ' ἀμπαύσας διαῆς οἴηκα χειρὸς
τυτθὸν ὑπ' εἰρεσίησιν ἐκέκλετο κῦμα χαράσσειν,
καὶ ῥαθοῶς ἀκτῆσιν ὑπέδραμον· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
κλίμακα δουρατέην λιμένων ἔντοσθε χάλασσαν.
ἐκ δ' ἔβαν ἥρωες μινύαι, παύσαντο δὲ μόχθου.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχεν ὁμιλαδὸν ἱππότα πηλεύς.
ὦ φίλοι· ἀθρεῖτε σκοπιῆς προὔχοντα κολωνὸν,
μέσσῳ ἐνὶ πρηῶνι κατάσκιον ἐνθάδε χείρων
ναίει ἐνὶ σπήλυγγι δικαιότατος κενταύρων.
οἳ τράφον ἐν φολόῃ, πίνδου τ' αἰπεινὰ κάρηνα
ὃς ῥα δικασπολίῃ μέλεται καὶ ἀκέσμασι νούσων
ἄλλοτε δ' αὖ φοίβου κιθάρην μετὰ χερσὶν ἀράσσων,
ἢ λιγυρὴν φόρμιγγα χελυκλόνον ἑρμάωνος·
πᾶσι περικτιόνεσσι δικασπολίας ἀναφαίνει
τόφρα καὶ ἡμέτερον κοῦρον θέτις ἀργυρόπεζα.

νήπιον ἀρτιγένεθλον ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα,
πήλιον εἰνοσίφυλλον ἔβη· χείρωνι τ' ἔδωκεν
ὧ μὲν ἐπισταμένως ἀγαπαζέμεν, ἠδ' ἀτιτάλλειν.
ὃν δή μοι πόθος ἐστὶ περὶ φρένα θηήσασθαι.
ἀλλὰ φίλοι πελάσωμεν ἐπὶ σπέος ὄφρα ἴδωμεν.
ἕξιν παιδὸς ἐμοῖο, καὶ ἤθεσιν οἷσι κέκασται.
Ὣς εἰπὼν ἐξῖεν ἀταρπιτόν· οἱ δ' ἑπόμεσθα.
αὐτὰρ ἐπεὶ εἰς αὐλὴν εἰσήλθομεν ἠεροειδῆ,
καὶ προκεκλιμένος μὲν ἐπ' οὐδαίοιο χαμεύνης
κεῖτο μέγας κένταυρος ἀπηρήρειστο δὲ πέτρῃ,
ἱππείαισιν ὁπλαῖσι τανυσσάμενος θοὰ κῶλα.
ἄγχου δ' ἑστάμενος θέτιδος καὶ πηλέος υἱός,
χερσὶ λύραν ἤρασσε. φρένας δ' ἐτέρπετο χείρων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄθρησεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας·
ἀσπασίως ἀνόρουσε. κύσεν δ' ἄρα φῶτα ἕκαστον.
δαῖτα τ' ἐπόρσυνεν· μέθυ δ' ἀμφιφορεῦσι κόμιζεν
ῥωγαλέας τ' ἔστρωσεν ὑπὸ στιβάδεσσι πέτηλα.
κλινθῆναι δ' ἐκέλευσεν, ἀδαιδάλτοις δ' ὑπὸ πλαγκταῖς
κρέα χύδην προὔθηκε συῶν ἐλάφων τε ταχειῶν.
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἐπένειμε ποτὸν μελιηδέος οἴνου.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔπλετο θυμός.
χερσὶν ἐπικροτέοντες ὁμόκλεον, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
δηρίσω χείρωνι διωλύγιον κιθαρίζων.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, περὶ γάρ με ἐπήλυθεν αἰδώς
ὁπλότερον γεγαῶτα γεραιτέρῳ ἰσοφαρίζειν
μέσφ' αὐτὸς χείρων ἐλιλαίετο καί μ' ἀέκοντα
ἠνώγει, ἄλλων ἐριδαινέμεν ἕνεκα μολπῆς
πρῶτος δ' αὖ κένταυρος ἀείρατο πηκτίδα καλὴν
ἥν ῥα τότ' ἐν χείρεσσι φέρων ὤρεξεν ἀχιλλεύς·
ὃς δ' ἄρ' ἄειδε μάχην κενταύρων ὀβριμοθύμων.

οἳ λαπίθας κατέπεφνον ἀτασθαλίης ἕνεκα σφῶν
ἠδ᾽ ὡς ἡρακλῆι κατάντια μαιμώοντες,
ἐν φολόῃ δήρισαν, ἐπεὶ μένος οἴνου ἔγειρεν.
Αὐτὰρ ἔγωγε μετ᾽ αὐτὸν ἑλὼν φόρμιγγα λιγεῖαν,
ἐκ στόματος μελίγηρυν ἰῆς ἀνέπεμπον ἀοιδήν.
πρῶτα μὲν ἀρχαίου χάεος μελανήφατον ὕμνον·
ὡς ἐπάμειψε φύσεις, ὥς τ᾽ οὐρανὸς ἐς πέρας ἦλθε.
γῆς τ᾽ εὐρυστέρνου γένεσιν, πυθμένα τε θαλάσσης·
πρεσβύτατόν τε καὶ αὐτοτελῆ πολύμητιν ἔρωτα
ὅσσα τ᾽ ἔφυσεν ἅπαντα· διέκριθεν δ᾽ ἄλλον ἀπ᾽ ἄλλου
καὶ κρόνον αἰνολέτην· ὥς τ᾽ ἐς δία τερπικέραυνον
ἤλυθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλήιος ἀρχή.
μέλπον δ᾽ ὁπλοτέρων μακάρων γένεσίν τε κρίσιν τε
καὶ βριμοῦς βάκχοιο γιγάντων τ᾽ ἔργ᾽ ἀΐδηλα.
ἀνθρώπων δ᾽ ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην,
ἤειδον· ξυνὸν δὲ διὰ σπέος ἤλυθεν αὐδή.
ἡμετέρης χέλυος μελιγηρὺν ὄπα γηρυούσης·
ἔσσυτο δ᾽ ἄκρα κάρηνα καὶ ἄγκεα δενδρήεντα
πηλίου· ὑψηλάς τε μετὰ δρύας ἤλυθε γῆρυς.
καί ῥ᾽ αἱ μὲν πρόρριζοι ἐπ᾽ αὔλιον ἐθρώσκοντο.
πέτραι τ᾽ ἐσμαράγουν. θῆρες δ᾽ ἀΐοντες ἀοιδῆς,
σπήλυγγος προπάροιθεν ἀλυσκάζοντες ἔμιμνον.
οἰωνοί τ᾽ ἐκυκλοῦντο βοαύλια κενταύροιο,
ταρσοῖς κεκμηῶσιν· ἑῆς δ᾽ ἐλάθοντο καλιῆς.
Αὐτὰρ ὁρῶν κένταυρος ἐθάμβεε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ
πυκνὸν ἐπισσείων· οὖδας δ᾽ ἤρασσεν ὁπλῇσι.
τίφυς δ᾽ εἰσεπέρησεν ἕως ἄπο, καί ῥ᾽ ἐκέλευσεν
ὦκα παρὰ μινύαισιν, ἐγὼ δ᾽ ἄμπαυον ἀοιδῆς.
οἱ δὲ θοῶς ἤγερθεν· ἔντυνε δὲ τεύχε᾽ ἕκαστος.
παῖδα δ᾽ ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἀνέσχεθεν ἱππότα πηλεὺς

καί ῥ' ἔκυσεν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά·
δακρυόεν γελόων· κηλήθη δὲ φρένας ἀχιλλεύς·
Αὐτὰρ ἐμοὶ κένταυρος ἑῇ γέρας ὤπασε χειρὶ
νεβρὴν παρδαλέην ζαγνήϊον ὄφρα φέροιμι
ἀλλ' ὅτε δὴ ἀπήλυστος ἀποπροβορόντος ἔβημεν
ἄκρης ἐκ σκοπιῆς ὁ γέρων ἀνὰ χεῖρας ἀείρων,
φιλλυρίδης ἠρᾶτο, θεοὺς δ' ἐπεκέκλετο πάντας
νόστον ὁμοῦ μινύαισιν· ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ὀρέσθαι·
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἐσσομένοις μερόπεσσιν·
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἐπὶ θῖνα καὶ ἠιόνα πάντες ἔβησαν
ἐν προτέροις θώκοισι καθίζανον. ἐν δ' ἄρ' ἐρετμοῖς
χεῖρας ἔρα πλώσαντες, ἐπί ῥ' ἅλα τύπτον ἕκαστος
πήλιον ἐκνεύσαντες, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα τε πόντου
ἀφρὸς ἐπιζείων χαροπὴν λεύκαινε θάλασσαν.
πεισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ σηπιὰς ἀκτή·
φάνθη δὲ σκίαθος· δόλοπος τ' ἀνεφαίνετο σῆμα
ἀχίαλός θ' ὁμαλὴ ῥέεθρον θ' ἁλιμυρὲς ἐναύλου.
ὃς διὰ πολλὴν γαῖαν ἵει μεγαλόβρομον ὕδωρ·
ὀλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου πρηῶνας ἐρυμνοὺς,
εἰσέδρακον μινύαι· καὶ ἄθω δ' ἂν ὀρώδεα κάμψαν
πελλήνην τ' εὐρεῖαν· ἰδὲ ζαθέην σαμοθρήκην·
ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν ἄρρητα δὲ βροτοῖσιν
ἀσμένοι εἰσεπέρησαν ἐμῆς ὑποθημοσύνῃσιν
ἥρωες· μετὰ γάρ σφιν ὀφέλσιμον ἀνθρώποισι·
τῆς δὲ θυηπολίης ἄμοτον πλωτῆρσιν ἕκαστος.
σιντηκαῖς δ' ὀφρύσιν ἐκέλσαμεν ὠκύαλον ναῦν,
λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ· τόθι που κακὰ ἔργα μεμήλει
θηλυτέραις· αἳ γὰρ θεν ἀϊστώσαντο συνεύνους
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι· καὶ ἡ κλυτὴ ὑψιπύλεια
ἐλδομέναις κραίνεσκε γυναικῶν εἶδος ἀρίστη·

ἀλλὰ

ἤματα τίσσοι πρὶ τῶν δὲ πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν
ὄαρον ἐφήμερον ὦρσεν ἀγαυαῖς λημνιάδεσσιν·
κύπρις ἐρωτοτρόφος μινύαις εἰς λέκτρα μιγῆναι.
φίλτροις ὑψιπύλην ἐρατοῖς ἐδάμασσεν ἰήσων,
ἄλλην δ' ἄλλος ἔμιμνε. καὶ ἐκλελάθοντο πορείης
εἰ μὴ ἀποτροπίοις ἐνοπαῖς θελξίφρονι θυμῷ
ἡμετέρῳ θελχθέντες ἔβαν ποτὶ νῆα μέλαιναν,
εἰρεσίην ποθέοντες ἐπεμνήσαντο δὲ μόχθου.
ἔλθεν δὲ ἑλλήσποντον ἅμ' ἠοῦς φέρεν οὖρος·
ἀκραὴς ζέφυρος· στεινῆς ἀπάτερθεν ἀβύδου.
ἴλιον δαρδανίην πί την ἐπὶ δεξιὸν ἔχοντας.
ἠδὲ καὶ ἀβαρνιάδας, πριηώτης τ' ἀσταχοῦ αἶαν
ἀργυρέαις αἴσηπος ἐπικλύζει προχοῇσιν
αἶψα δ' ἐπιθρώσκουσα θέεν πολυηγόρος ἀργώ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν, ἔνθ' ἄρα τῖφυς
ἰθύντωρ ἀκέστοιο καὶ ἀγλαὸς αἴσονος υἱός.
σύν τ' ἄλλοι μινύαι, γλαυκώπιδι τριτογενείῃ,
θῆκαν ἀείραντες βριθὺν λίθον, ἐνθάδε νύμφαι
κρήνῃ ὑπ' ἀρτανίῃ καλὰ νάματα πλημμύρουσιν
οὕνεκ' οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν ἑλλήσποντον.
εὔδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνη.
οὐδ' εἰς γαῖαν ἔριψαν εὐγνάμπτους ἀγκύρας·
κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερίοισιν ἀήταις·
ἐνθάδε προσσώοντες ἐπὶ κροκάλαις πρυχοῦσαις
δεῖπνα τε καὶ κλισίην, δόρπου μεμνήμεθ' ἕκαστοι·
δὴ τότε κεκλιμένοισιν ἐπήλυθε κύζικος ἥρως.
ὃς δολόπων ἤνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων
αἰνῆος φίλος υἱός· ὃν οἱ τέκε δῖα γυναικῶν.
εὐδώρου θυγάτηρ αἰνίππη καλλιπάρηος.
ὅς ῥα φιλοξενίῃ μινύας ἐγέραιρεν ἅπαντας.

σφάζων πῖά τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς·
ἀγροτέρους τε σύας. δῶκεν δ' ἐπὶ οἶνον ἐρυθρόν·
σῖτον δ' ἄφθονον ἧκεν ἀποπλώουσι φέρεσθαι.
χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας ἐϋννήτους τε χιτῶνας·
φίλετο δ' αὖ παρεόντας ὁμηλικίης ἕνεκα σφῆς·
καί ῥα πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὅμαρτεν·
καί ῥ' ἀπανημερίοισιν ἐν ἐλαπίναισιν ὅμαρθεν
ἀλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο ῥόον βαπτίζετο Τιτὰν
μήνη δ' ἀστροχίτων ἐπάγεν μελαναυγέα ὄρφνην
τῆμος δ' ἀρηΐφατοι κίον ἀνέρες οἳ ῥ' ἀνέμοντο
δρηκτῴοις ἐν ὄρεσί τε θηπότες ἴκελα θηρσὶ
Τιτᾶσι βριαροῖς τ' ἐναλίγκιοι· ἠδὲ γίγασιν·
ἓξ γὰρ χεῖρες ἑκάστῳ ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
οὓς τότ' ἐσαθρήσαντες ἀμαιμάκετοι βασιλῆες
ἐς μόθον ὁρμαίνοντες ἀρήϊα τεύχε' ἔδυσον
καί ῥ' οἱ μὲν πεύκησιν ἀμυνόντο, οἱ δ' ἐλάτησιν
ἐν δ' ἔπεσαν Μινύαισι κατὰ σκοτόεσσαν ὁμίχλην·
οὓς τοι ἐπειγομένους κτεῖνεν Διὸς ἄλκιμος υἱός·
τόξῳ ὀϊστεύων. σὺν δ' αὖ νέον ὤλεσε παῖδα
Κύζικον· οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἀφραδίησι πεδηθεὶς
τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαμῆναι.
αὐτὰ δὲ οἱ Μινύαι, κοίλης ἔντοσθεν ἔβησαν
νηὸς ταχήρεος, ποτὶ δὲ ζυγὸν ἵζον ἕκαστος·
Τῖφυς δὲ, πρύμνηθεν ἐπήπυεν· ἠδ' ἐκέλευε
κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρύσαι. καὶ πείσματα λῦσαι·
ἀλλ' οὐ γὰρ λύοντο κάλοι· δεσμοῖσι δ' ἀφύκτοις
ὠκείης στροφάλιγγος ἀρηρότες ἐσφίγγοντο
νῆα κατείργοντες. θάμβησε δὲ Τῖφυς ἀμύμων·
ἄφθογγος δὲ οἱ ἧκε χερῶν, οἰήϊα νηὸς
ἀργῴης. οὐ γάρ γε ἐέλπετο κῦμα περῆσαι·

ῥείη γὰρ ποτέεσκε Δολίονος εἵνεκα λαοῦ.
ἀλλ' ὅτε πρὸς μέσατον νυκτὸς προὔβαινεν ἀτὰρ τοὺς
ἄστρα τε τηλεφανῆ δῦεν ῥόον ὠκεανοῖο.
δὴ τότε κυβερνήτῃ προσεπέσταχε νήδυμος ὕπνος,
τῷ δὲ βαθὺ κνώσσοντι θεὰ μενέδουπος ἀθήνη,
ἀγχι παρισταμένη παρετήτυμα σῆμα τ' ἔφαινεν.
ὧδε δ' ὁμοκλήσασα θεηγόρον ἔννεπε μῦθον.
εὕδεις ἀγνιάδη γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ.
κῶμα περὶ βλεφάροισι βαλών, ἀλλ' ἔγρεο τῖφυ.
κέκλεο δ' ἡρώεσι μολεῖν ἐπὶ νήνεμον ἀκτὴν
νηὸς ἄπο προθορόντας. ὅθι ξένος ἐν ψαμάθοισι.
κεῖται ἀποφθίμενος, τῷ οἰκτέρεα κτερεΐξαι
παμμήτειρα ῥέη κελέται γέρα. ἠδέ τε λοιβάς.
δοῦναι ὑποχθονίοισι· καὶ δάκρυα λειβέμεν ὄσσων.
αἰδομένους θέμιν ἀγνοτελῆ ξενίην τράπεζαν.
ὃν ῥ' ἀέκων ἔκτανε βαλὼν διὰ νύκτα ὀρφνὴν
ἡρακλέης. θυμὸν δὲ θεᾶς ἐχολώσατο ῥείης.
ἀλλ' ὁπόταν θεσμοῖς ξεῖνον σεβάσησθε θανόντα.
δίνδυμον αὐτίκ' ἔπειτα ῥέης ἕδος εἰσαναβάντες.
ἱλασμοῖς ἱεροῖς γαίης ἀρέσασθε θύγατρα.
πείσματα δ' ἀράμενοι τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο.
ὣς εἰποῦσα θεὰ πάλιν ἐτράπετ' ἶσον ὀϊστῷ.
οὐρανὸν εἰσαμένη· τοῦ δ' αὐτίκα κῶμ' ἐκεδάσθη.
πρύμνης δ' ἆλτο θοῶς ἀνέγειρε δὲ λαὸν ἀϋτῇ
τοίχων ἔνθα καὶ ἔνθα παρακλιδὸν ὑπνώοντας
ψυχῇ ὑποδρομέων, ἄφαρ ἡρώεσι δ' ὀνείρου.
φάσματα πᾶσιν ἔνισπεν. ἐπιδρομάδην ἀγορεύων
αὐδῇ, θοῶς ἤγρεθεν, ἐπ' ἠϊόνα δ' ἆλτο ἕκαστος,
ἤδη, κατ' ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος ἠώς,
ἀντολίην ἤνοιγεν. ἐδέχνυτο δ' οὐρανὸς ὄρθρον.

καὶ τότ᾽ ἀριστῆες μινύαι νέκυν εἰσενόησαν
αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον, ἀμφὶ γὰρ ἄλλοι
δήιοι ἀμφὶς ἔκειντο πελώρια σώματα θηρῶν
ἔνθ᾽ οἱ μὲν, βασιλῆα περισταδὸν ἀμφιχυθέντες
κύζικον αὐξέστοισιν ὑπὸ πλατέεσιν ἔθηκαν
ἐν δ᾽ ἄρα τύμβον ἔχευαν· ἐδωμήσαντο δὲ σῆμα.
φιτροὺς δ᾽ αὖτα κόμιζον. ἰδ᾽ ἔντομα πορσιώοντες
παμμέλαν᾽ ἐν βόθροις κατεκίαθον αὐτὰρ ἔγωγε
ψυχὴν ἱλασάμην σπένδων μειλίγματα χύτλων
ὕδατι δ᾽ ἠδὲ γάλακτι μελισσορύτων ἀπονασμῶς
λοιβαῖς συμπροχέων καὶ ἐμοῖς ὕμνοισι γεραίρων·
αὐτὸς δ᾽ αἰσονίδης προὐθήκατο πᾶσιν ἄεθλον·
τυμβιδίου ἐπ᾽ ἀγῶνος ἑταίροις ἔμμεν᾽ ἄεθλα·
δῶρα τά οἱ πόρεν ὑψιπύλη λήμνοιο φέρεσθαι·
ἀγκαίῳ μὲν δῶκε πάλης γέρας ἀμφικύπελλον
χρύσεον πολυχανδὲς ἔχειν, πηλῆι δ᾽ ἔδωκε
θάκον τι σταδίοισι ποδωκείης ἕνεκα σφῆς.
χλαῖναν φοινικέην πολυδαίδαλον ἔργον ἀθήνης·
Αὐτὰρ παγκρατίοιο δόκεν γέρας ἡρακλῆϊ.
ἀργύρεον κρητῆρα πανάιολον ἱππασίης δὲ
κάστορι, χρυσείων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον.
πυγμαχίης δὲ τάπητα λιανθέα δῶκε φέρεσθαι.
ἀθλοφόρῳ πολυδεύκῃ ὃ γὰρ κλυτὸν ἤρατο νῖκος
αὐτὸς δ᾽ εὐκαμπὲς τόξον λάβεν ἠδ᾽ ἄρ᾽ ὀϊστούς·
τεινόμενος δὲ οἱ ἠκεβέλος τὸ δ᾽ ἀπέπτατο τηλοῦ
δῶκε δ᾽ ἄρ᾽ αἰσονίδῃ μινύης λόχος εἵνεκα τιμῆς.
πλέξας εὐανθῆ στέφανον τανυφύλλου ἐλαίης·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὤπασε δῖος ἰήσων,
ἐμβάδα χρυσείην γε τιταινομένην πτερύγεσι·
λῦτο δ᾽ ἀγὼν φήμη δὲ διέπτατο δώματος εἴσω·

κυζίκου οἰχομένου τοῦ δ' ὡς κλύε σύγγαμος αἰνή·
στήθεα δρυπτομένη λίγ' ἐκώκυεν ἀμφὶ δὲ δειρῆς·
ἁψαμένη μήρινθα βρόχῳ ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε.
γῆ δ' ὑποδεξαμένη πλακὶ δάκρυα πίδακος ἧκε.
βλύζουσ' ἀργυροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μέσσης,
ἀέναον· κλειτὴν δὲ περικτίονες καλέουσι·
καὶ τότε δὴ βασιλῆος ὀνειροπόλον διὰ πύστιν
κνημὸν ἐπὶ ζάθεον· καὶ δίνδυμον ἀκρώρειαν
ὄφρα κε μειλίξαιντο ἀοινίστοις ἐπὶ λοιβαῖς
ῥείην πρεσβυγενῆ, θυμόν δ' ἀλέαιντο ἀνάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην φόρμιγγα δὲ μετὰ χερσὶν ἄειρον
ἄργος δ' αὖθ' ἵκανε λιπὼν εὐεργέα νῆα
ὅς γε τανυφλοίου ἐλάτης ἀμφιπλεχὲς ἔρνος
ἀμπέλου αὐαλέης, ὀξεῖ ἀπέκερσε σιδήρῳ
ξέσσε δ' ἐπισταμένως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνῃσι
μίμνειν ἔμπεδον αἰὲν, ἐπ' ἐσσομένοις ἀνθρώποις.
λάεσσι δ' αὐτύκτοις δωμήσατο οἶκον ἀνάσσῃ·
ἔνθ' ἄρ' ἐπειγόμενοι μινύαι, μέγα δ' ἔξοχα πάντων
αἰσονίδης, λιθάκεσσιν ἀρηρότα βωμὸν ἔταξαν.
ᾧ ἐπὶ ταυροθύτους λοιβὰς ἠδ' ἱερὰ καλὰ
ῥέξαν ἀριστῆες, σπονδαῖσι δ' ἐτέρπετο ῥείη.
Αὐτὰρ ἔμ' ἤνωγον κλῆσαι θεὸν ἠδὲ γερῆραι.
ὄφρα κεν ἀντομένοις νόστον μελιηδέ' ὀπάσσοι·
ἀλλ' ὅτε δὴ θυέεσσι λιταῖσί τε γουνασάμεσθα
ἀργῴην ποτὶ νῆα κατήλθομεν, ἐν δ' ἄρα τίφυς
ἥρωας πρύμνηθεν ἐκέκλετο, σὺν δ' ἄρα πάντες
ἐσσύμενοι θώκοισιν ἐπὶ προτέροισι κάθιζον
βάντες ὑπὲρ θώκοιο, καὶ εἰρεσίης μνώοντο.
ἀπροφάτως δ' ἀπὸ γῆς λεπτοὶ λύοντο κάλωες
πείσματα δ' ἠπλώθη· κραιπνὸν δ' ἀπὸ δινδύμου ἄκρης.

ἴκμενον οὖρον ἔφηκε ῥέη λιπαροκρήδεμνος.
ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηὶ γεράσμια πέμπομεν ἱρὰ
βωμὸν ἐπιστέψαντες ἐπεσσομένοισι πυθέσθαι
πεισματίην, τόθι πεῖσμαθ' ἐεργομένης λύθεν ἀργοῦς.
Αὐτὰρ ἐπεί γ' ὀθόνας ἀκάτου πλήρωσεν ἀήτης
θεῖνε διαπρήσσουσ' ἁλιμυρέα κύματα πόντου
μύσια δὲ σχεδόθεν παραμείβετο πείρατα γαίης.
αἶψα δὲ ῥυνδακίους προχοὰς ἤμειψε θέουσα.
καλούς τ' ἐς λιμένας ψαμμαθώδεας εἰσεπέρησε
κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ προτόνοις δ' ἐπὶ χεῖρα βαλόντες
ἱστία μηρύσαντο καὶ ἀμφ' ἱμάσιν ἔδησαν
κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἐπὶ χθονὸς, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
σίτου καὶ πόσιος λελιημένοι, ἀμφὶ δὲ κνάμος.
ἀργάνθου κατέφαινε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι.
ἡρακλέης δ' ἤπειγε τ' ἂν ὑλήεντας ἐναύλους.
τόξον ἔχων παλάμαις. ἰδὲ τριγλώχινας ὀϊστούς.
ὄφρά κε θηρήσαιτο πόροι δ' ἐπὶ δόρπον ἑταίροις
ἢ σύας, ἢ πόρτιν κεραήν· ἢ ἄγριον αἶγα.
τοῦ δ' ἀφαμαρτήσαντος ὕλας ἐξίκετο νηὸς
λάθρα ἐπισπόμενος. σκολιῆς δ' ἀλέτησεν ἀταρποῦ
ὕλῃ ἐνιπλαγχθείς. ἐν δὲ σπέος ἤλυθε νυμφῶν
λιμνακίδων. αἱ δέ σφιν ἐσαθρήσασαι ἰόντα.
κοῦρον ἔτ' ἀντίθεον, κατερύκακον ὄφρα σὺν αὐταῖς
ἀθάνατός τε πέλῃ· καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
ἀλλ' ὅτε πρὸς μεσάτην ἠῶ φέρεν ὠκέας ἵππους.
ἠέλιος, κραιπνὸς δ' ἐξ οὔρεος ἔπνεεν οὖρος.
ἐν δ' ἔπεσ' ἀργενναῖς. ὀθόναις τῖφυς δ' ἐγεγώνει
νηὸς ἔσω περάαν. θινὸς δ' ἐκ πείσματα λύειν
οἱ δὲ, κυβερνητῆρος ἐφημοσύναις ἐπίθοντο.
εἰλατίδης δ' ἀνὰ πρῶρα θοῶς πολύφημος ἔβαινεν.

ὄφρα κεν ἡρακλῆα βοῶσ᾽ ἐπὶ νῆα καλέσσαι
ἀλλ᾽ οὔ οἱ ξύμβλητο. μολεῖν γάρ οἱ οὔτι πέπρωτο
φᾶσιν καλλίροον μένος ὄβριμον ἡρακλῆος.
Αὐτὰρ ἐπ᾽ ἠῶοι λυγρὴν ἐπεράσομεν αἶαν
ἔνθ᾽ ἄμυκος βεβρύκεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἄνασσεν.
ὅς τε πανομφαίου ξεινοῦ θέμιν οὐκ ἀλεγίζων
ἄεθλον ἐπὶ ξείνοισι περικτιόνων ἀνθρώπων
ὅς τις ἐπὶ σταθμοὺς ἠδ᾽ ἀστεμφῆ δόμον ἵξῃ
θήκατο πυγμαχίης ὑπὸ ὅπλου πειρηθῆναι.
τὸν μὲν ἄρ᾽ ἤϊστω σεβίῃ κρατερὸς πολυδεύκης
τύψας ἀπροφάτως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἱμᾶσι.
λαοὺς δ᾽ αὖ βεβρύκων μινύαι χαλκῷ κατένηραν.
ἔνθα δ᾽ ἀφορμηθέντες, ὑπ᾽ εἰρεσίῃ δὲ καμόντες
βιθυνῶν μέγα ἄστυ πλατείῃ κέλσαμεν ἀκτῇ.
σπεύδοντες προχοαῖς ἠδ᾽ ἐνιφάργεσιν ὕλαις.
ἕσπεροι αὐλισθέντες ἐφοπλισάμεθα δόρπον
ἔνθα τότ᾽ αἰνόγαμος φινεὺς ὑπερήνορι θυμῷ
δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους προβλῆσι τε πέτραις
θηρσὶν ἑλὼν προὔθηκε γυναίων εἵνεκα φίλτρων.
τοὺς δὲ καὶ ἀσκηθεῖς ὀπωπότας αὖθις ἔτευξαν.
παῖδε κλυτοῦ βορέου, φινεῖ δ᾽ ἄρα ὤπασαν ἄτην
ἀργαλέοιο κότου, φωτὸς δ᾽ ἀπενόσφισαν αὐγάς.
Αὐτὰρ ἔπειτα ζαμενὴς βορέης στροφάδεσσιν ἀέλλαις.
ἁρπάξας ἐκύλινδεν ὑπὸ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλας
βιστονίης. ἵνα κῆρ᾽ ὀλοὴν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Αὐτὰρ ἔπειτα φινῆος ἀγηνορίδαο λιπόντες
αὖλιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξικόμεσθα.
ἄγχου κυανέαις πέτραις· ἅς μοι ποτὲ μήτηρ
ἡμετέρη κατέλεξε περίφρων καλλιόπεια.
οὐ γάρ οἱ ἐξυπάλυξις ὀϊζυροῖο πόνοιο.

ἀλλὰ κυβερνυμέναι ἀνέμων ὀργῆσιν ἀέλλαις
ξυμβλῆτες πίπτουσιν ἐπ' ἀλλήλαισιν ἰοῦσαι·
δοῦπος τ' ἄμπελαγός τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν
ῥηγνυμένοιο κλύδωνος· ὀρινομένης τε θαλάσσης
κύματι παφλάζοντι περιβρέμεται ἄσπετος ἅλμη.
ἀλλ' ἐγὼ ἀγνιώδη τά δ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα.
πρύμναν ἔπειθ' ὁρόειν, ὄφρ' ἂν πεφυλαγμένος εἴη
τοῦ δέ, καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ
ἐν στέρνοισι δὲ κεῦθεν ἃ οἱ τελέεσθαι ἔμελλεν.
μοῦνος ἀφ' ἡρώων· ἀλλὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐρωδιὸν ἧκε φέρεσθαι.
ἄκρην ἱστοκεραίαν· ὃ δ' ἀχαλόων πεπότητο.
πέτραις δ' ἐν μυχάταισιν ὑπὸ προύγεσιν ἀρθείς·
δινοῦνται ταί δ' αἶψα κραδαινόμεναι ἑκάτερθεν
σύμπεσον ἀλλήλαισι· καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
ὄρνιθος· περὶ δέ σφιν ἐτώσιον ἠρείσαντο
τίφυς δ' ἐκ προλιπόντος ἐρωδιοῦ αἰπὴν ὄλεθρον
σῖγα μὲν ἡρώεσσιν ἐκέκλετο· τοί δ' ἀΐοντες
ἱέμενοι θοὰ κύμαθ' ὑπειρεσίῃσι χάρασσον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μολπῆσι παρήπαφον ἡμετέρῃσι
πέτρας ἠλιβάτους, αἳ δ' ἀλλήλων ἀπόρουσαν
κῦμα δ' ἀνερρόχθησε· βυθὸς δ' ὑποείκαθε νηΐ
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ διὰ θέσκελον αὐδήν
ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
κυανέας ἤμειψε λάλος ῥόπις, αὐτίκ' ἄρ' αἵγε
βυσσόθεν ἐρρίζωσαν· καὶ ἔμπεδον αἰὲν ἔμιμνον,
οὕτω γὰρ μοῖραι τάδ' ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι
καὶ τότε δὴ προφυγόντες ἀδευκέα πήματ' ὀλέθρου
ῥηβανοῦ προχοαῖσι μέλαιν' ἐξικόμεθ' ἀκτήν
νῆσον ὑπὲρ δολιχὴν θυνιΐδα τῆς ἀπάτερθεν

τέμβριος ἰχθυόεις θαλεραῖς πλημμύρεται ὄχθαις.
σαγγάριος θ᾽ ὃς κύματ᾽ ἐπιβρέχει εὐξείνοιο
αἶψ᾽ ὅτ᾽ ἐπ᾽ αἰγιαλῶν ἐπενστσάμεθ᾽ εἰρεσίῃσιν
ἀμφὶ λύκοιο ῥέεθρον ἐκέλσαμεν, ᾧ ἔπι λαοῖς
κραῖνε λύκος ποταμοῖο φερώνυμος ὅς ῥ᾽ ὑπέδεκτο
ἥρωας μινύας. ξενίῃ δ᾽ ὑπέδεκτο τραπέζῃ.
φίλετο δ᾽ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
ἔνθα καὶ αἶσα παρέσχε καταφθίσθαι δύο φῶτας
ἀμπυκίδην ἴδμωνα κυβερνητῆρα τὲ τίφυν
τὸν μὲν, δὴ κατὰ σῶμα λυγρὴ ἠρείσατο νοῦσος
τόν δ᾽ ἔκτανε θὴρ σῦς ἄγριος. αὐτὰρ ὁ τοῖς γε
τύμβους χωσάμενοι πολιὴν ἐπένησαν θαλλῆν.
ἀγκαίω πίσυνοι. τὸν γὰρ φάσαν ἴδριν ἁπάντων
ναυτιλίης. σφετέρῃσι δαημοσύνῃσι κεκάσθαι.
Αὐτὰρ πηδαλίων οἰήια λάζετο χειρὶ
νῆα κατιθύνων ἐπὶ παρθενίοιο ῥέεθρα
ὃν δὴ καλλίχορόν μιν ἐπώνυμον οἱ καλέουσιν
ὅν τοι ἐγὼ μύθοισιν ἐπὶ προτέροισιν ἔλεξα
ἔνθεν ἄκραν προβλῆτα παραπλώσαντες ἔβημεν
γῆν ἐπὶ παφλαγόνων τὴν δὴ παράμειψε θέουσα
ἀργὼ, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα καραμβιάκην δ᾽ ἵκετ᾽ ἄκρην
ᾗ ἐνὶ θερμώδων κεῖται, ἅλυός τε ῥέεθρον
βάλλον ἐπ᾽ αἰγιαλὸν δίνας ἁλιμυρέας ἕλκον.
νέρθε δ᾽ ὑποθρώσκουσι βορειάδος ἀντίον ἄρκτου
μακρὰ θεμισκύρης βοιαντίδος ἄψεα κεῖται.
ἄγχι δ᾽ ἀμαζονίδων δαμνίππων ἄστεα κεῖται.
καὶ χάλυβις. συβαρῆνα τ᾽ ἔθνη λαοί τ᾽ ἐπὶ χέρσου
μίγδην ἐν μοσυνοῖσι πέδον περιναιετάουσι.
λαιὰ δ᾽ ἐπιπλώσαντες ἐκέλσαμεν αἰγιαλοῖσι.
ᾗ χίτε μαῦροι ἔσαν μαριανδύροισιν ὅμουροι

νέρθε δὲ τοι ἑλίκης, δολιχὸς παρακέκλιται αὐχὴν
ἔνθά δ' ὑπωρείῃσιν ἐπὶ προβλῆσι κυκλοῦται
τηλεφανεῖς αὐλῶνος ὑπὲρ μυχὸν εὐρέα κόλπου
οὗ σύμης ὄρος ἐστὶ, πολύς τ' εὐθαλὴς λειμὼν
ἔνθά δ' ἀράξου ῥεῦμα μεγαβρεμέτου ποταμοῖο
ἐξ οὗ θερμώδων φάσις, τάναΐς τε ῥέουσιν.
οὗ κόλχων κλυτὰ φῦλα καὶ ἡνιόχων, καὶ ἀραξῶν.
ὃν παραμειβόμενοι μυχάτοις ἐπεπλέομεν ὅρμοις.
οὔρων· χιδναίων τε χαρανδαίων· σολύμων τε.
ἀσσυρίων· τελέων· πρηχὼ δ' ἀγκῶνα σινώπης
καὶ φίλυρας ναέτας τε· καὶ ἄστεα πυκνὰ σαπείρων,
βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἴδ' ἄξενα φῦλα σιγύμνων.
ἷκτο δ' ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμου πλησίστιος ἀργὼ
ὄρθριον ἐρχομένης ἠοῦς ἐπ' ἀπείρονα κόσμον
ἕσπερ' ἐπ' ἀξείνου φᾶσιν κατὰ καλλιρέεθρον.
ἀγκαῖος δ' ἤνωγε παραιφάμενος ἐπέεσσι.
λαίφεά τε στέλλειν, καὶ ἐπ' ἰκρίων αὖθι χαλάσαι.
ἱστὸν ἀνακλίναντας· ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ νέεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο διὰ στόμα πρηὺ ῥέοντος
ἱκόμεθ' αὐτίκ' ἄρα στέφανον καὶ τεῖχος ἐρυμνὸν
αἰήτου κατέφαινε καὶ ἄλσεα· τοῖς ἐπὶ κῶας
χρύσεον ἠώρητο χαλαζαίῃ ἐπὶ φηγῷ
ὡς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονέατο, αὐτὰρ ἰήσων·
αὐτίκα μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
ἐξαυτὴν μὲν μινύαισιν ἄδην ἀνεκέκλετο φωνήν.
ἠέ γ' ἐπ' αἰήταο μόλῃ δόμον οἶος ἀπ' ἄλλων
μειλιχίοις στέρξῃ τε παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἠὲ μεθ' ἡρώεσσι καὶ ἐς μόθον αὐτίκα λύσοι
ἀλλ' οὐ γὰρ μινύαισιν ἐπήνδανε πᾶσι νέεσθαι.
δεῖμα δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ἥρη,

ἀμβολίην θ' ἵνα μήτε λέσῃ τάπερ αἶσα γενέσθαι.
ὦκα δ' ἄρ' οὖλον ὄνειρον ἀπ' οὐρανοῦ ἧκε φέρεσθαι
εἰς δόμον Αἰήταο. συθεὶς δ' ὅγε δεῖμα πέλωρον
ἔσκηψεν βασιλῆα περὶ φρένας ὅσσιν ἔδοξε
παρθένου ἣν ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι.
Μηδείας κόλποισιν ἐν ἱμερτοῖσι συθῆναι.
ἀστέρα παμφανόωντα δι' ἠερίοιο πορείης.
ἣ δ' ἐπεὶ ἐν πέπλοισι λάβεκε χαρηότι θυμῷ
ἧκε φέρουσ' εἰς χεῦμα εὐρύτου ποταμοῖο
Φάσιδος. ἀστέρα δ' αἰὲν ἀναρπάξαντα ῥέεθρον.
οἴχεσθαι πόντοιο δι' ἀξείνοιο φέροντα
ταῦτα δ' ἐσαθρήσας, δολίου ἐξέσυτο ὕπνου.
ἀπροφανὲς στυγερὸν δὲ περὶ φρένας εἵλκετο δεῖμα
ἆλτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς. δμωσὶ δέ οἱ ὦκ' ἐπέτελλεν
ἵππους ἐντύνειν ὑπὸ δὲ ζεύξασθαι ἀπήνην.
ὄφρα κε μειλίξαιτο κιὼν ἐπὶ ῥεῖθρον ἐραννόν.
Φᾶσιν δινήεντα. σὺν ἐν δαπίης μέγα νύμφας.
ψυχάς θ' ἡρώων ὅσσαι τ' ἐπὶ ῥεῖθρον ἄμειβον.
θυγατέρας δὲ ἔκλυζε θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
Χαλκιόπην σὺν παισὶν ἀποφθιμένου Φρίξοιο.
ἠδ' ἁπαλὴν Μήδειαν ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην. ὄφρ' ἂν συνέποιντο κιόντι.
ἄψορρος δ' ἀπάνευθε δόμους ναίεσκε πόληος.
ἅρμα δ' ἐπὶ χρύσειον ἔβη μέγα θυγατέρεσιν.
Αἰήτης. τὸν δ' αἶψα διὲκ πεδίου φέρον ἵπποι.
χεῖλος ὑπὲρ ποταμοῦ δονακώδεος, ἔνθά περ αἰεὶ
εὐχωλὰς ῥείθροισι. καὶ ἱερὰ κάλ' ἐκόμιζον.
κείναισι δ' ὄχθαισιν ὑπόδρομος ἤλυθεν Ἀργώ,
καί ῥα τότ' Αἰήτης ἐσέδρακεν ἐν δ' ἄρα πολλούς.
ἑξείης ἥρωας ὁμιλαδὸν ἑδριόωντας

ἀθανάτοις ἴκελους. περὶ γάρ ῥά ἑ τεύχεα λάμπε.
τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δῖος ἰήσων.
ἥρη γὰρ περὶ πάμπαν ἐτίετο· καί οἱ ἔδωκε
κάλλος τε μέγεθός τε καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ' ἀλλήλοις βάλον ὄσσε.
αἰήτης μινύαι τε περίφρενα παχνώθησαν.
πρόσθε γὰρ αἰήτης μὲν ἐφ' ἅρμασιν ἠέλιος ὥς.
λάμπετο μαρμαρυγαῖσι πέρι χρυσέων ἀπὸ πέπλων
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην κεφαλὴ ἔχε θυσσανόεσσαν.
ἀκτῖσιν φλογέαις. σκῆπτρον δ' ἐν χερσὶν ἐνώμα.
ἀστεροπαῖς ἴκελον δοιὼ δ' ἑκάτερθεν ἔηστον
θυγατέρες. ταῖς γάρ κεν ἀγαλλόμενος πεφόρητο.
σμερδνὸν ὑπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθείς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων βριαρὶν ἀνενείκατο φωνήν.
δεινὸν ὁμοκλήσας μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
φράζετον οἵτινες ἐστέ. τί δὲ χρέος ὑμᾶς ἱκάνει.
ἔκποθεν ἐλδομένοισι κυτηίδα γαῖαν ἀμεῖψαι.
οὐδ' ἄρ' ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίην πεφόβησθε.
οὐδὲ λεὼν σκήπτροισιν ἐπίρανον ἡμετέροισι
κόλχων, οἵκεν ἀρηιδόρησσόο ἴκεισὶν ἀπηρεῖς
μόθον ἱεμένοις. ἐῢ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
αἰσονίδῃ δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ πραπίδεσσιν ὄπασσεν
ἥρη πρέσβα θεά. μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
οὔτε κυληιστῆρες ἱκάνομεν οὔτε τιν' ἄλλην
γαῖαν ἐπιστρωφῶντες ἐγείρομεν ὕβριος αἴσῃ.
ἔργ' ἀδικ' ἀνθρώποισιν. ἃ δὴ πολέες μεμάασι.
τετλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἕνεκεν σφετέροιο
ἀλλά μοι ἆθλον ἔταξε ποσειδῶνος φίλος υἱός
πατροκασίγνητος πελίας. χρύσεον ποτὶ κῶας.

ἀζομένους ἀφικέσθαι ἐϋκτιμένην ἐς Ἰωλκόν.
οὐδ' ἔτι δὴ νώνυμοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
οἱ μὲν γὰρ μακάρων· οἱ δ' ἡρώων γένος ἐσμὲν
οὐδ' ἔτι μὴν πολέμων ἀδαήμονες οὐδὲ μόθοιο
ξεῖνοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι ἐφέστιοι· ὧς γὰρ ἄμεινον.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὀρίνετο ἶσος ἀέλλῃ
Αἰήτεω. καὶ σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
Φρίξον ἔφ' ἡρώεσσι δόλον καὶ μῆτιν ὑφαίνων.
ὀψὲ δὲ δὴ Μινύαισι τοίην ἀνενείκατο φωνήν.
εἰ μὲν δὴ Κόλχοισιν ἀρηϊφάτοισιν ἐσάντα·
μαρναμένοις ἐπιθῆσθε, ἀποφθίσειν μένος ἀνδρὰς
ἔλπεσθ' ὥς κεν ἀδήριτον γέρας ἔσσετ' ἐν ὑμῖν·
κῶας ἀειρομένους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν.
εἰ δ' ἔτι παῦροι ἐόντες ὑποκλίνητε φάλαγγι
ἡμετέροι· τότε νῆα καταφθιμένοισι κεάξαι.
εἰ δέ κέ μοι πείθησθε τὸ καὶ πολὺ κέρδιόν ἐστι·
κρίναντες τίν' ἄριστον ἢ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ὄφρα κε πειρηθεὶς ἀέθλων οὓς αὐτὸς ἐνίσπω.
κῶας ἕλῃ χρύσειον, ὃ καὶ γέρας ἔσσεται ὑμῖν·
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
βῆσαν ἀμειβόμενοι. Μινύαις δ' ἄχος ἔπλετο θυμῷ
καί ῥα τόθ' Ἡρακλῆος ἔχον πόθον, οὐ γὰρ ἔμιμνον.
ἔθνος ἀμαιμάκετον Κόλχων, καὶ θούριον Ἄρην.
τῷ δέ σοι ὦ Μουσαῖε παραδρομάδην ἀγορεύσω·
οἷά περ αἰνόμοροι Μινύαι πάθον ἠδ' ὅσ' ἔρεξαν·
ὥς τ' ἄψορρος ὄρουσ' ἐκ δώματος Αἰήταο·
Ἄργος ἐϋμμελίης Φρίξου παῖς ὅν ῥα ἔτικτε.
Χαλκιόπη· τῷ γὰρ παρελέξατο πατρὸς ἐνιπῇ·
ἡνίχ' ὑπὲρ νώτῳ κριοῦ Κόλχοισι πελάσθη.
ἀγγέλλων Μινύαισιν, ἃ δὴ τελέεσθαι ἔμελλε.

σφῇσιν ἀταρθαλίῃσι πολυφθόρου αἰήταο·
ἠδ' ὡς παρθενίοις αὐτοῦ φίλτροις ἐδαμάσθη.
αἰνόγαμος μήδεια θεᾶς ἥρης διὰ βουλάς.
ἐν γάρ οἱ ἵμερον ὦρσεν ἐρωτοτρόφη κυθέρεια.
ἧκε δ' ἄρ υἱὸν ὑπὸ σπλάγχνοις δασπλῆτις ἐριννύς·
ὥστε βόας ζεύγλαισι δαμάσσατο πυρὶ πνέοντας·
τετράγυον θέμενος σπόρον αὔλακι τόν ῥ' ἐκόμισσε·
φρίξος ἀμειλίης, ὅτ' ἔβη δόμον αἰήταο.
ἔδνον ἐνυάλιόν τε δρακοντείων ἀπ' ὀδόντων.
ἠδ' ὡς δυσμενέων σπαρτῶν στάχυν ἐξενάριξεν,
αὐτοφόνῳ παλάμῃ· πῶς δ' ἀγλαὸν ἤρατο κῦδος
αἰσονίδης· ὥς τ' ἦλθε διὲκ μεγάρων λελαθοῦσα.
αἴτι καλυψαμένη ἑανῷ διὰ νύκτιον ὄρφνην,
παρθένος αἰνολεχής· περὶ γάρ ῥα ἑτεῖρον ἐρῶντος
νηὸς ἐπ' ἀργώας πελάσαι. καὶ πότνι' ἀνάγκη
οὔτιν' ὀπιζομένη πατρὸς χόλον οὐκ ἀλέγουσα.
ἠδ' ὡς ἀμφιπλακεῖσα περιπτύξασά τε μορφάς·
στέρνά τε μαιμώωσα κύσεν, χαρίεν τε πρόσωπον·
δάκρυσι πλημμύρουσα γενειάδας· οὐδέτιν' αἰδῶ
ἔσχε πόθων ἥρωας. ἐλαυνομένη δ' ὑπὸ φίλτρων·
παρθενίην ἔρριψε· γάμων τ' ἀνήνορα θυμόν.
ἀλλά τ' ἂν πολλὰ καὶ ἐσύστερον αὖθις ἀκοῦσαι·
ἀλλ' ὅτε δὴ μήδεια λίπεν δόμον αἰήταο
λαθριδίη· καὶ νηὸς ἐφ' ἡμετέρης ἐπελάσθη,
δὴ τότ' ἄρα κατὰ θυμὸν ἐμηδόμεθ' ὄφρα μολόντες
ἀμφ' ἱερῆς φηγοῖο δέρας χρύσειον ἕλωμεν.
πᾶσα περὶ φρεσὶ δ' ἧσι δοκεύομεν, οὐδέτις ἡμῶν
ἔγνω μόχθον ἄελπτον, ἐφέσπετο γὰρ μέγα ἔργον
πᾶσιν ἐφ' ἡρώεσι, καὶ ἡμῶν δ' ἀνεφαίνετο πυθμήν.
πρόσθε γὰρ αἰήταο δόμων ποταμοῖο τ' ἐρυμνοῦ

ἔνθ' ἐπ' ὀργυιῶν ἕρκος περιμήκετον αὐτὴν
φρουρεῖται πύργοισι καὶ εὐξέστοισι μύδροισιν
ἑπτὰ περιστεφάνοισι κυκλούμενον, ἐν δ' ἄρα τρισσαὶ
χαλκήρεις πυλαὶ εἰσὶ πελώριοι. ἐν δ' ἄρα ταῖσι
τεῖχος ἐπιθρώσκει· περὶ δ' αὖ χρύσειαι ἐπάλξεις.
Αὐτὰρ ἐπὶ σταθμοῖο πυλῶν τηλῶπις ἄνασσα
ἵστανεν αἰθύσσουσα πυρὸς σέλας, ἥν κεν Κόλχοι
ἄρτεμιν ἐμπυλίην κελαδοδρόμον ἱλάσκονται
δεινήν τ' ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινήν τ' ἐσακοῦσαι.
ἢ μή τις τελεταῖς πελάσῃ, καὶ θύσθλα καθαρμῶν.
ὅσσα περ ἀρήτειρα καθάρματα μύστις ἔκευθε
δεινολεχὴς μήδεια κυνηλάσιν μίγα κούραις.
οὐδέ τις ἐν δοτέρῳ κείνην ὁδὸν εἰσεπέρησεν.
ἐν δάπιος ξεῖνός τε βροτῶν ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψας.
εἴργει γὰρ πάντῃ δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια.
λύσσαν ἐπιπλείουσα ὑπὲρ χαλινοῖς σκυλάκεσιν
ἐν δέ σφιν πυμάτων μυχῷ ἕρκεος ἄλσος ἀμείβει
δένδρεσιν εὐθαλέεσι κατάσκιον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
δάφναι τ', ἠδὲ κράνειαι, ἰδ' εὐμήκεις πλατάνιστοι.
ἐν δὲ πόαι ῥίζῃσι κατηρεφέες χθαμαλῇσιν.
ἀσφόδελος, κλύμενός τε, καὶ εὐειδὴς ἀδίαντος.
καὶ θρύον, ἠδὲ κύπειρον, ἀριστερέων τ' ἀμενηνά.
ὁρμιόν τε, καὶ εἰρύσιμον, κυκλαμίς τε θεουδής.
στοιχὰς, παιονίη τε κατερνέσε πολύκνημον.
μανδραγόρης, πόλιόν τ', ἐπὶ δὲ ψαφαρὸν δίκταμον
εὔοδμός τε κρόκος ἰδὲ κάρδαμον, ἐν δ' ἄρα κῆμος
σμίλαξ, ἠδὲ χαμαίμηλον, μήκωντε μέλαινα
ἄλκυα, καὶ πάνακες καὶ κάπασον, ἠδ' ἀκόνιτον.
ἄλλα τε δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλὰ πεφύκει
μέσον δ' ἠερόμηκες ἐπὶ στύπος ἄλσεϊ πολλῷ.

ἅπλωται φυγοῖο πέριξ κλαδέωσιν ἐρυμνόν
ἐν δ' ἄρα οἱ χρύσειον ἐπεκρέματ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὅρπηκος τανάοιο δέρας, τόκεν αἶψα δοκεύει
δεινὸς ὄφις θνητοῖς ὀλοὸν τέρας οὐ φατὸν εἰπεῖν
χρυσαῖς γὰρ φολίδεσσιν ἐθείρεται ἐν δ' ἄρα πρέμνον
ἀπλάτοις ὁλκοῖσι φορεύμενος ἀμφιπολεύει
σῆμα χαμαιζήλοιο διός, ποτὶ κῶας ἀμείβων
φρουραῖς ἀδμήτοις δ' ἐπιμαίεται ἄμμορος ὕπνου
γλαυκοῖς ἀμφ' ὄσσοισιν ἀναιδέα κανθὸν ἑλίσσων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλύομεν τόδ' ἐτήτυμον ὡς ἐτέτυκτο
ἀμφίγε μουνυχίης ἑκάτης φρουρῆς τε δράκοντος
πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀριφραδέως μήδεια
διζόμεθ' ἢ μὲν ἄελπτον ὀϊζυροῖο πόνοιο
ὡς κεν ἀγροτέρην μειλιξάμενοι πεπίθοιμεν.
ἢ δ' ὡς θῆρα πέλωρον ἱκοίμεθα, τόφρ' ἀνελόντες
δέρμ' ἀπονοστήσωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν
καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόκλεεν ἡρώεσσι
μόψος· ὃ γάρ τ' ἐδάη σφῆσι τάδε μαντοσύνῃσιν
ὄφρ' ἐμὲ γουνάσωνται ἐπιστείβωσι δὲ ἔργον.
ἄρτεμιν ἱλάσθαι θέλξαι δ' ὑπερβήνορα θῆρα
ὡς οἱ μὲν λίαν τοπερισταδόν, αὐτὰρ ἔγωγε
αἰσονίδην ἐκέλευσα δύω δὴ φῶτε κραταιὼ
κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα
μόμψοντ' ἀμπυκίδην ἰέναι παρὸς τέρματα μόχθου
Αὐτὰρ ἐμοὶ μήδεια συνέσπετο μούνη ἀπ' ἄλλων
ἡνίκα δ' εἰς σηκοὺς ἱκόμην ζάθεόν τε θεράπνην
χώρῳ ἐπὶ πλακώεντι βόθρον τρίστοιχον ὄρυξα.
φιτρούς τ' ἀρκεύθοιο καὶ ἀζαλέης ἀπὸ κέδρου.
ῥάμνου τ' ὀξυτέροιο πολυκλαύτων τ' αἰγέρων
ὦκα φέρων ἔνησα πυρὴν ἔμπροσθε βόθροιο.

πολλὰ

πολλὰ δέ μοι φέρε πάμπαν, ἐπισταμένη μήδεια
φωριαμοῦ ἀνελοῦσα θυώδεος ἐξ ἀδύτοιο.
αὐτίκα δ' ὑλαοπλάσμα θ' ὑπὸ πέπλους ἐπονούμην
ἂν δὲ πυρὴν ἐπέβαλλον, ἰδ' ἔντομα θύματ' ἔρεζον
σκύμνους παμμέλανας σκυλάκων τρισσοὺς ἱερεύσας,
αἵματι δ' αὖ χάλκανθον ἰδὲ στρούθιον ἔμιξα
κνῆκόν τε, σχιστὴν, ἐπί τε ψύλλιον ἀειδῆς.
ἄγχουσάν τ' ἐρυθρὴν, ἰδὲ χάλκιμον, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύας ἐμπλήσας σκυλάκων, φιτροῖσιν ἔθηκα.
ὕδατι ἴξ δ' αὖ μας χολάδας χεόμην περὶ βόθρον
ὄρφνι καθ' ἑσσάμενος φάρη, καὶ ἀπεχθέα χαλκὸν
κρούων ἐλλισάμην, αἱ δ' ὀκραλέως ἐπάκουσαν.
ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου
τισιφόνη τὲ, καὶ ἀληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
πεύκαις ἀζαλέαις φόνιον σέλας αἰΐουσαι.
καίετο δ' αὐτίκα βόθρος ἐσμαράγει δ' ὀλοὸν πῦρ.
λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμήκετα καπνόν.
αὐτίκα δ' ἐξ ἀΐδαο διὰ φλογὸς ἠγέρθησαν
δειναὶ, θαμβήτειραι, ἀπηνέες, ἀπροσόρατοι.
ἡ μὲν γὰρ, δέμας ἔσχε, σιδήρεον, ἥν καλέουσι
πανδώρην χθόνιοι, σὺν δ' αἰολόμορφος ἵκανε
τρισσοκέφαλος, ἰδεῖν ὀλοὸν τέρας, οὔτι δαητόν.
ταρταρόπαις ἑκάτη. λαιοῦ δ' ἄρ' ἐπέσσυθεν ὤμου
ἵππος χαιτήεις· κατὰ δεξιὰ δ' ἦεν ἀθρῆσαι
λυσσῶπις σκυλάκη. μέσση δ' ἔφυ ἀγριόμορφος.
χερσὶν δ' ἀμφοτέραις ἔχεν ἄορα κωπήεντα.
ἐγκύκλιαι δὲ δινοῦντο περὶ βόθρον ἔνθα καὶ ἔνθα
πανδώρη, ἑκάτη τε. συνεσσεύοντο δὲ ποιναί.
ἐκ δ' ἄφαρ ἀρτέμιδος φρουρὸν δέμας ἦκε χαμᾶζε

πεύκας ἐκ χειρῶν, τῶν δ' οὐρανὸν ἤραρεν ὄατε,
σαῖνον δὲ σκύλακες πρόπολοι, λύοντο δ' ὀχῆες
κλήθρων ἀργυρέων, ἀνὰ δ' ἔπταντο καλὰ θύρετρα
τείχεος εὐρυμενοῦς· ὑπεφαίνετο δ' ἄλσος ἐρυμνόν.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· πρῶτος δέ τε κούρη
αἰήτεω μήδεια· καὶ αἴσονος ἀγλαὸς υἱός.
τυνδαρίδαι τ' ἤπειγον ὁμοῦ, σὺν δ' ἕσπετο μόψος.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδόθεν κατεφαίνετο φηγὸς ἐραννή,
κρηπίς τε ξενίοιο διός, καὶ βώμιος ἕδρη·
ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἑλιχθεὶς
δινωτῶν ἀνάειρε κάρα, βλοσυρόν τε γένειον
αὖ δ' ὀλοὸν σύριγξ', ἐπὶ δ' ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ.
δένδρεα δ' ἐσμαράγησε κραδαινόμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα
κρημνόθεν ἐκ ῥίζης, ἴαχησε δὲ σύσκιον ἄλσος.
αὐτὰρ ἐμὲ ἠδ' ἑτάρους τρόμος ἔλλαβε, νόσφι δὲ μούνη
μήδει' ἐνὶ στέρνοις ἀκάμπτεα θυμὸν ἐνώμα.
δρέψατο γὰρ παλάμῃσι λυγρῶν ἀποθρέσματα ῥιζῶν
καὶ τότ' ἐγὼ φόρμιγγος ἐφήρμοσα θέσκελον ὀμφήν,
κλάγξας δ' αὖ ἐξ ὑπάτης χέλυος καρυνχέα φωνὴν
σιγαλέως ἄφθεγκτον ἐμοῖς ὑπὸ χείλεσι πέμπον.
κλῆξα γὰρ ὕπνον ἄνακτα θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
ὄφρα μολών, θέλξειε μένος βριαροῖο δράκοντος.
ῥίμφα δέ μοι ὑπάκουσε, κυτηΐδα δ' ἦκ' ἐπὶ γαῖαν·
κοιμίασας δ' ὅγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων
καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιάς, καὶ κύματα πόντου,
πηγάς τ' ἀενάων ὑδάτων, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
θῆρας τ', οἰωνούς τε, τά τε ζώει τε, καὶ ἕρπει
εὐνάζων ἄμειψεν ὑπὸ χρυσέαις πτερύγεσσιν.
ἷξε δ' ὑπὸ στυφελὸν κόλχων εὐανθέα χῶρον.

κῶμα δ᾽ ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ὄαε δράκοντος,
ἰσοπαλὲς θανάτῳ, δολιχὴν δ᾽ ἀμφ᾽ αὐχένι δειρὴν
θῆκε καρηβαρέων φολίσιν. θάμβησε δ᾽ ἰδοῦσα
αἰνόποτμος μήδεια, καὶ αἴσονος ἀγλαὸν υἷα
ἦκ᾽ ἐπιθαρσύνουσα θοῶς πρέμνοιο λαβέσθαι
κῶας χρυσεόμαλλον, ὃ δ᾽ οὐκ ἀπίθησεν ἀθρήσας.
αὐτὰρ ἀειράμενος δέρας ἄπλετον, ἵκετ᾽ ἐπὶ νῆα.
ἥρωες μινύαι μέγ᾽ ἐγήθεον, ἂν δ᾽ ἄρα χεῖρας
ἀθανάτοις ἤειραν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ὣς οἱ μὲν περὶ κῶας ὀπώπεον, αἶψα δ᾽ αἰήτης
ἀμφιπόλων ἤκουσεν ἀποιχομένην μήδειαν
ὦκα δ᾽ ἄρ᾽ ἀψύρτῳ ἐπετέλλετο λαὸν ἀγείρειν.
μαστεύειν δ᾽ ἄρα παῖδα κασιγνήτην καὶ ὄπατρον.
ἀλλ᾽ ὅς ὠκὺς ἔπειγε παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
εἰς λόχον ἡρώων, ἔκιχεν δ᾽ ἄρα παρθένον αἰνήν.
νὺξ δὲ τότ᾽ ἀστροχίτων μέσσην παρήμειβε πορείαν
ἐκ δ᾽ ἐτελεῖτο δόλος στυγερὸς, καὶ κῆρες ἀΐδναι
μηδείης ὑπ᾽ ἔρωτος ἐρικλυτοῦ ἀψύρτοιο.
ὃν ῥα κατακτείναντες, ἐπὶ προχοὰς μεθέηκαν
ὀρνυμένου ποταμοῖο. φέρεν δ᾽ ὅγε πνεύματι κραιπνῷ.
θεινόμενος δὲ δίναις, εἰς κῦμ᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
κέλσεν ὑπὲρ νήσων, ἀψυρτίδας ἃς καλέουσιν.
ἀλλ᾽ ἄρα οὔτι λάθον δί᾽ ἐπόψιον, ἠδὲ θέμιστας.
αὐτὰρ ἐπεὶ νηὸς μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ᾽ ἑκάτερθεν
ὄχθης πείσματ᾽ ἔκοψαν, ὑπ᾽ εἰρεσίῃς δὲ θοῇσι.
πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμοῦ τάμον, οὔτι κατ᾽ εὐθὺ
πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα διὰ στόμα φάσιδος εὐρὺ
ἵεμεθ᾽· ἀμπλακίῃ δ᾽ ἐφορούμεθα πολλὸν ὀπίσω
αἰὲν ἀναπλείοντες, ἐλείπετο δ᾽ ἄστεα κόλχων

ἀφραδέσι μινύαις, σκοτίη δ' ἔτε ἀμφέχεν ὄρφνη.
Αὐτὰρ ἐπειγόμενοι θέομεν ῥόον ἀφραδίῃσι
μεσσάτιοι πεδίοιο, βροτοὶ δέ μιν ἀμφινέμονται
γυμνοί, βουνόμαι τε, καὶ ἄρκυες ἀγροιῶται,
κερκετικόν τ' ἀνδρῶν φῦλον, σιντῶν τ' ἀγερώχων.
οἱ μήσαντο μεσηγὺ χαρανδαίων τ' αὐλώνων
καυσάκιον παρὰ πρῶνα, διὰ στεινῆς ἐρυθείας.
ἀλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολίης ἐφάνη τερψίμβροτος ἠὼς
ποιανθεῖ νήσῳ προσεκέλσαμεν, ἔνθάδε διαοὶ
χεύμασιν ἀπλώτοισι περισχίζουσι ῥέεθρα
φᾶσις τ' εὐρυμενὴς, ἀκαλαρρείτης τεσαράγγης.
τόν ῥα πλημμύρουσα διὰ χθονὸς εἰς ἅλα πέμπει
μαιῶτις καναχηδὸν ἑλειονόμου διὰ ποίης.
καὶ τότ' ὑπ' εἰρεσίῃ πλέομεν διὰ νύκτα, καὶ ἦμαρ.
διασσὰς δ' ἐν τριμόροισι βοὸς πόρον ἐξικόμεσθα
λίμνης. ὅν τε μεσηγύβαο κλόπος οὔποτε τιτὰν
ταύρῳ ἐφεζάμενος βριαρῷ πόρον ἔσχισε λίμνης.
καί ῥα πανημερίῃσι πονούμενοι εἰρεσίῃσι
μαιώτας πρώτας ἀφικάνομεν ἀβροχίτωνας,
ἠδὲ γελωνὸν ἔθνος, βαθυχαίτων τ' ἄπλετα φῦλα.
σαυρομάτας τε, γέτας τε κεγυμναίους, κέκρυφάς τε,
ἀρσωπάς τ' ἀριμάθας ἔθνη πολυπήμονα λαῶν.
ὧν περιναιετάει ἐν γῇ μαιώτιδα λίμνην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κέντοισι δύην ἀμέγαρτον ἔθηκαν
ἀθάνατοι, πύματον δὲ βυθοῦ διαμείψαμεν ὕδωρ
ὃ χθῃσι χθαμαλῇσιν ἀποβλύει αἰπὺ ὄλεθρον
ῥοίζῳ ἐλαυνομένη. καναχεῖ δ' ἔτοι ἄσπετος ὕλη.
ἀρκτῴοις πρατέεσιν ἐπέρχεται ὠκεανόνδε.
τῷ ῥα τότ' ἁρπαχθεῖσα διὰ στόματος κίεν ἀργώ.

ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα μοχθίζοντες
λείπομεν ἔνθα καὶ ἔνθα, βροτῶν ἀπηνέα φῦλα
πακτῶν ἀρκτείων τε γένος, λελίων τ' ἀγερώχων.
τοξοφόρους τε σκύθας ἄρεος πιστοὺς θεράποντας,
ταύρους τ' ἀνδροφόνους, οἳ ἀμειδέα θύαθλα φέρουσι
μουνυχίη βροτέῳ δ' ἐπιδεύεται αἵματι κρητήρ.
ἂν δ' ἄρ' ὑπερβορέους νομάδας, καὶ κάσπιον ἔθνος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκέλσαμεν, ἐκ δ' ἄφαρ ἀργὼ
ἆγεν ἐπιπροθέουσα διὰ στεινοῖο ῥεέθρου.
ἔμπεσε δ' ὠκεανῷ, κρόνιον δέ ἑ κικλήσκουσι
πόντον ὑπερβορέην μέροπες, νεκρήν τε θάλασσαν.
οὐκέτι δὲ προφυγεῖν ἐδοκοῦμεν λυγρὸν ὄλεθρον,
εἰ μὴ ἄρ' ὁρμαίνουσαν ὑπὸ κρατεροῖσι βίηφι
νῆα μολεῖν ἰθὺ ἐπὶ δεξιὸν αἰγιαλοῖο
ἀγκαῖος ξεστοῖσι πιθήσας πηδαλίοισιν.
ἢ δ' ἔθορεν διναῖσι βιησαμένη παλάμῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μογερῇσιν ἐλαμνάμεθ' εἰρεσίῃσι.
χεῖρες δ' οὐκέτ' ἔμιμνον, ἀκηχέμενοι δὲ φίλον κῆρ
πήχεας ἀμπλέξαντες, ἀνειρήσαντο μέτωπα.
ἱδρῷ ἀναψύχοντε, κέαρ δ' ἐπετείρετο λιμῷ.
ἀγκαῖος δ' ἐξᾶλτο, καὶ ἄλλους πάντας ὄρινεν
ἥρωας μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν τέναγός τε πολυστρέπτοισι κάλωσι
βάντες ὑπὲρ τοίχων ἅλα δισφυρὰ κοῦφα βάλοντο
ὦκα δ' ἄρ' ἀρτήσαντο πολυστρέπτοισι κάλωσι
πρύμνης ἐξ ὑπάτης δολιχὴν μήρινθα βαλόντες
ἄργος τ' ἀγκαῖός τε καὶ ἀρχὰς δῶκεν ἑλέσθαι
ἡρώων. τοὶ δ' αἶψα δι' αἰγιαλοῖο θέοντες,

σύρον ἐπειγόμενοι· σωὺ δ' ἔσπετο ποντοπόρος νηῦς
τέμνους ὑγρὰ κέλευθα παρὰ ξουθοῖς κροκάλοισιν·
οὐ γὰρ ἐλιγνὺς οὖρος ὑπὸ πνοιῇσιν ὄρινε
θυντάων ἀνέμων κλεινὴν ἅλα· κωφὰ δὲ πόντους
κεῖθ'· ὕπερθ' ἑλίκης καὶ πνεύος ἔσχατον ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐκ τῆ φαεσίμβροτος ἤλυθεν ἠώς,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν, καὶ πλούσιον ἐξικόμεσθα
μακροβίων· οἳ δὴ πολλέας ζώουσ' ἐνιαυτοὺς,
δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων,
πληθούσης μήνης, χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
αὐτὰρ ἐπεὶ μοίρης τὸ πεπρωμένον ἐξανύσωσιν,
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανάτου μάρπτουσι τελευτὴν,
οὐδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίοτος, καὶ ἔργ' ἀνθρώπων·
ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελιηδέα φορβὰ νέμονται·
ἕρσῃ ὑπ' ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαρύοντες·
πάντες ὁμῶς στίλβοντες ὁμηλικίην ἐρατεινὴν,
μειλιχίη δέ τοι αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι ναίει γαλήνη
παίδεσιν, ἠδὲ τοκεῦσιν ἐπὶ φρεσὶν, ἠδὲ νόοιο·
αἴσιμά τε ῥέζειν, πεπνυμένα τ' ἐξαγορεύειν·
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἀφρόυς παραμείβομεν αἰγιαλὸν δὲ
ποσὶν ἐπιστείβοντες· ἔπειτα δὲ κιμμερίοισι
νῆα θοὴν ἐπάγοντες ἱκάνομεν, οἵ ῥά τε μοῦνοι
αἴγλης ἄμμοροί εἰσι πυριβρόμου ἠελίοιο.
ἐν μὲν γὰρ ῥίπαιον ὄρος καὶ κάλπιος αὐχὴν
ἀντολίας εἴργουσ', ἐπικέκλιται δὲ πελώρη
ἆσον ἐπισκιάζουσα μεσημβριὸν ἤερα φλέγρη·
δείελον αὖ κρύπτουσι φάος· τανυηκέες ἄλπεις
κείνοισι μὲν ὄπεσιν, ἀχλὺς δ' ἐπικέκλιται αἰεὶ
ἔνθα δ' ἀφορμηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσιν

ἕξομεν ἀγκῶνα στυφελὸν καὶ νήνεμον ἀκτήν.
ἔνθα περ ἀμβλύζων ποταμὸς δίναισι βαθείαις
θεῖ χρυσορρόας Ἀχέρων κρυφοῦ διὰ χώρου.
ἀργυροειδὲς ὕδος προρρέων, λίμνη τε κελαινὴ
ἀνδέχεται· παταγεῖ δὲ παρ' ὄχθαισι ποταμοῖο
δένδρεα τηλεθάοντα ποτὶ χθόνα, οἷσι καρπὸς
βέβριθε νύκτας τε, καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεί.
ἀμφὶ δέ οἱ χθαμαλή τε, καὶ εὔβοτος ἑρμιονία·
τείχεσιν ἠρήρισται ἐϋκτιμέναις ἐπ' ἀγυιαῖς.
οὗ δὲ γένη ζώουσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων·
οἷσιν ἀποφθιμένοισιν ἄλις ναῦς ἵα τέτυκται.
καὶ δ' αὖ αἱ ψυχαὶ μετεκίαθον εἰς ἀχέροντα
πορθμίδος ἐκ γλαφυρῆς. χθονόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόληος,
ἄρρηκτοί τ' ἀΐδαο πύλαι, καὶ δῆμος ὀνείρων.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τήνδε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν
σφῆ ἄτῃ βαρὺν οἶκον ἀναπλώσαντες ἔβημεν
δὴ ῥα τότ' ἀγκαῖος νηὸς κίεν, αἶψα δὲ πάντας
εἰσβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηκότας ἄμμιγ' ἑταίρους·
τοὺς ὅγε καὶ μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι.
τλῆτε φίλοι τὸν μόχθον, ἐπεὶ νύτοι οὔτι χέρσον
ἔλπομαι ἀντήσεσθαι· ἐπιφρίσσοντα γὰρ ἤδη
ἀκραῆ ζέφυρον καταδέρκομαι, οὐδ' ἀτέκμαρτον
ὕδωρ ὠκεανοῦ κελαρύζεται ἐν ψαμάθοισιν,
ἀλλὰ θοῶς ἱστὸν μὲν ἀναστήσασθε μεσόδμης·
λύσατε δὲ προτόνων ὀθόνας· ἐκ δ' ὅπλα χέοντες
σφίγξατ' ἐπισταμένως. τοίχων ἑκάτερθε βαλόντες,
ὡς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονείατο· ἐκ δ' ἄρα κοίλης
νηὸς ἐπιβρομέουσα τομαριὰς ἔκλαγε φηγός.
ἥν ποθ' ὑπ' ἀργώασι τομαῖς ἡρμόσατο παλλάς.

ὢ δαὶ ἔφη. θάμβος δὲ περὶ φρένας ἵκετο πάντας.
ὤμοι ἐγὼν, ὄφελον μεδιαρρεθεῖσαν ὀλέσθαι
κυανέαις πέτραισιν ἐν ἀξείνῳ τε κλύδωνι
ἢ καὶ νηῦ ἀνάπυστον ἀϊδροφίῃ βασιλήων
νώνυμνον φορέεσθον, ἐπεὶ νῶϊ αἰεὶ ἐριννὺς
αἵματος ἐμφυλίοιο δεδυπότος ἀψύρτοιο
ὑστερόπους ἕπεται. στέργει δέ τοι ἄτη ἐπ' ἄτην.
νῶϊ γὰρ δὴ λυγρῆς τε καὶ ἀργεινῆς κακότητος
ἵξομαι εἰ νήεσιν ἐριννύσιν ἆσον ἵκωμαι.
εἰ μὴ γάρ μ' ἱερῇσιν ἐπιγνάμψαντες ἄκρῃσι
κόλπον ἔσω γαίης τε, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἵξεσθ' ἂμ πέλαγος ἀτλαντικὸν ἐκτὸς ἵκωμαι.
Ως εἰποῦσ' αὐδὴν κατερήτυεν. ἐν δ' ἄρα θυμὸς
πυκνώθη μινύαισι διαμπερὲς, εἶτ' ἄρ' ἔμελλον
σχήσειν λυγρὸν ὄλεθρον ἰάσονος εἵνεκα φίλτρων.
πολλὰ δὲ μερμήριζον ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμοισιν
ἢ μὲν ἀποφθίσωσι, καὶ ἰχθύσι κύρμα βάλωσιν
αἰνολέχην μήδειαν ἀποστρέψωσι δὲ ἐριννύν.
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε περικλυτὸς αἴσονος υἱός.
καὶ τότε λισσόμενος θυμὸν κατερήτυ' ἑκάστου.
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἀργοῦς ἐτυμηγόρον ἔκλυον ὀμφὴν
ἧντο παρὰ σκαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δ' ἐρετμά.
ἀγκαῖος δ' οἴακας ἐπιστάμενος ἐτίταινε.
πὰρ δ' ἄρα νῆσον ἄμειβεν ἱερνίδα. καὶ οἱ ὄπισθεν
ἵκτο καταῖγδην δνοφερὴν ῥομέουσα θύελλαν.
ἐν δ' ὀθόνας κόλπωσε. θέεν δ' ἄφαρ ὑγρὸν ἐπ' οἶδμα
νηῦς. οὐδέ τις ἐσαῦθις ἀναπλεύσεσθαι ὀλέθρου
ἤλπετο. δωδεκάτη γὰρ ἐπήιεν ἠριγένεια.
οὐδέ τις ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶν, ὅπο τ' ἄρ' ἐσμέν

ἐμμὴ ἐσχατιαῖς ἀκαλαρρόου ὠκεανοῖο
λυγκεὺς δὲ εἰσενόησεν· ὁ γὰρ τηλωπὸν ὄπωπε
νῆσον πευκήεσσαν, ἴδ' αὐρέα δώματ' ἀνάσσης
δήμητρος περὶ δ' αὖτε μέγα νέφος ἐστεφάνωται
ὧν πέρι μῦθον ἅπαντ' ἔκλυες μουσαῖε δαΐφρον.
ὥς ποτε φερσεφόνην τέρεν' ἄνθεα χερσὶ δρέπουσαν
ἐξάπαφον συνόμαιμοι ἀν' εὐρύτε, καὶ μέγα ἄλσος
Αὐτὰρ ἐπεί θ' ὥς μιν πλουτεὺς κυανόστριχας ἵππους
ζευξάμενος, κούρην ἐπεβήσατο δαίμονος αἴσῃ.
ἁρπάξας δ' ἔφερεν διὰ κύματος ἀτρυγέτοιο.
δὴ τότ' ἐγὼ ἀπόειπον ἐπιπλώειν τανύεσθαι.
νήσου ἐπὶ ῥηγμῖνα, καὶ αἰγλήεντα τέρεμνα.
ἔνθ' οὔτις σαῶ νηὶ παρὰ μερόπων ἀνθρώπων.
οὐ γὰρ οἱ δὲ λίμνη νηῶν ὄχος ἀμφιελισσῶν.
ἀλλά γε ἠλίβατος πέτρη περὶ πάντα πέφυκεν
ὑψηλή. τά τε καλὰ φύει μενοεικέα δῶρα.
καὶ τότ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησε νεὸς κυανοπρώροιο.
ἰθυντὼρ ἀγκαῖος ἀνέρρεχε δ' αἶψ' ἀνορούων,
σκαιὸν ὑπεγκλίνας οἰήϊον· ἐν δ' ἄρ' ἔπεισε
μήτι κατευθὺ περᾶν. ἐπιδέξια δ' ἦγε θέουσαν.
ἤματι δὲ τριτάτῳ κίρκης δόμον ἐξικόμεσθα.
λυκαῖον ποτὶ χέρσον, ἁλιστεφέας τε θεράπνας·
καὶ τότ' ἄρ' αἰγιαλοῖσιν ἐκέλσαμεν ἀχνύμενοι κῆρ.
πείσματα δ' ἐν πέτρῃσιν ἐδήσαμεν ἐκ δ' ἄρ' ἰήσων
νηὸς ἀποπροέηκε μολεῖν ἐρίηρας ἑταίρους.
διζόμενος τίς ἄρ' ἀνθρώπων ἀν' ἀπείρονα γαῖαν
ναιετάει, γνῶεν δὲ πόλιν, καὶ ἤθεα λαῶν.
τοῖς δ' ἄφαρ ὡμάρτησε κατάντιον ἐρχομένοισι.
κούρη ὁμογνήτη μεγαλόφρονος αἰήταο

ἠελίου θυγάτηρ· κίρκην δ' ἐπικικλήσκουσι.
μήτηρ ἀστερόπη, καὶ τηλεφανὴς ὑπερίων·
ἥρα θοῶς ἐπὶ νῆα κατήλυθεν. ἐκ δ' ἄρα πάντες
θάμβεον εἰσορόωντες. ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι
πυρσαῖς ἀκτίνεσσιν αἰγλήεσσαι ἠώρηντο.
στίλβε δὲ καλὰ πρόσωπα, φλογὸς δ' ἀπέλαμπεν ἀϋτμή.
αὐτὰρ ἐπεὶ μήδειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
λῖτι καλυπτομένην, ξανθῷ δ' ἀμφέχε παρειάς·
αἰδομένη, χλωρὸν γὰρ ὑπὸ στέρνοις ἀκάχητο,
ἥν τότ' ἐποικτείρουσα προσηύδανε, καὶ φάτο κίρκη
ὦ δειλὴ τίνα σοι κύπρις ὤπασε μοῖραν;
οὐ γάρ τοι λελάθεσθε ἅπερ ῥέξαντες ἵκεσθε·
νῆσον ἐφ' ἡμετέρην πανετώσιοι εἵνεκα πατρὸς
γηραιοῦ, κάσιός τε, ὃν ἐκ πάγλως ὀλέσατε
οὐδὲ γὰρ ὔμμε πάτρησιν οἴομαι ἆσσον ἱκέσθαι
εἰ ἐν ἀναγνίστοισιν ἀλιτροσύναις ἀκέοντες
μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς
ὀρφέως ἰδμοσύνῃσι παρὰ κροκάλοισι μαλείης.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέροιο δόμου θέμις ἐστὶν ἱκέσθαι
προστροπίους, τοίῳ γε λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ·
ἀλλά μιν αὐτίκ' ἐγὼ πρόφρων ξεινήια πέμψω
σῖτον, καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, σὺν δὲ κρέα πολλά.
Ὣς εἰποῦσ' ἄψορος ἀπέπτατο νηὶ δὲ μέσσῃ·
δαιτός τ' ἠδὲ ποτοῖο τετυγμένα τεύχε' ἔκειτο.
αὐτὰρ δ' ἄρ' ἐπειγομένοισι θέεν λιγὺς οὖρος ἀήτης.
καὶ τότε λυσάμενοι κείνης ἀπὸ πείσματα νήσου
κῦμα διαπρήσσοντες ἀνὰ στόμα τρινησοῖο
ἱκόμεθα, στήλαισι δ' ἐκέλσαμεν ἡρακλῆος.
ἄκραις δ' ἀμφ' ἱεραῖσι διωνύσοιο ἄνακτος

μίμνομεν ἑσπέριοι, λαιψηρὸς γὰρ ἐλαύνετο θυμός.
τῆμος γὰρ πολίαισιν ἐγείρετο φωσφόρος αἴγλη
ὄρθριοι εἰρεσίης γλαυκὴν ἐχαράξαμεν ἅλμην
σαρδῷον δ' ἱκόμεσθα βυθὸν, κόλπους τε λατίνων
νήσους τ' αὐσονίας, τυῤῥηνάς δ' ἱξόμεθ' ἀκτάς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λιλύβηον ἐπέχομεν ἠχέτα πορθμὸν
τριγλώχι νάτε νῆσον ἐπέχομεν ἐγκελάδοιο
αἰτναίη φλὸξ σφιν ἄρ' ἐρητύει μεμαῶτας,
δὴ τότ' ὑπὲρ πρώρης ὀλοὸν περιέζεεν ὕδωρ
νειόθεν, ἐκ μυχάτου δὲ βυθοῦ ῥοίβδησε χάρυβδις.
κύματι καχλάζοντι, καὶ ἱστίον ἄκρον ἵκανε.
νῆα δ' ἄρ' αὐτόθι κατέχεν ῥόος, οὐδέ μιν εἴα
προπροθέειν, οὐδ' αὐτίκα ἀναδύσεσθαι ὀπίσω.
κοίλῳ ἐπὶ λυγρῷ δὲ περιστροφάδην ἀλάληκτο.
ἦ τάχα καὶ δύσεσθ' ἀργὼ κατὰ βένθε ἔμελλεν
εἰ μὴ πρεσβύστη θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος
εὐρυβία πηλῆα πόσιν λελίητο ἰδέσθαι.
μειλιχίη δ' ἐκδῦτο βυθοῦ καὶ ῥύσατ' ὀλέθρου
ἀργῶαν ἄκατον, καὶ ὑπ' ἰλύος ἐξεσάωσε.
δὴ τότε οἱ πλώοντες ἐπέχομεν οὐ μάλα τηλοῦ
προβλῆτα σκόπελον, πέτρη δ' ἐφύπερθεν ἀποῤῥὼξ
λισσοῖς χηραμόνεσσιν ἐπιβρώσκουσα βιᾶται
πόντον ἔσω, χαροπὸν δ' ἄρ' ὑποβρέμει ἔνδοθι κῦμα
ἔνθα δ' ἐφεζόμεναι λιγυρὴν ὄπα κηρύουσι
κοῦραι, ἀνοστήτους δὲ βροτῶν θέλγουσιν ἀκουῇ.
δὴ τότε δὴ μινύαισιν ἐφήνδανε πύστις ἀοιδῆς
σειρήνων. οὐδέ σφι παραπλώεσθαι ἔμελλον
φθογγὴν οὐλομένην. χειρῶν δέ οἱ ἧκαν ἐρετμά.
ἀγκαῖος δ' ἴθυνεν ἐπὶ προβλῆτα κολωνόν.

εἰ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα τιταινόμενος παλάμῃσι.
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.
ἤειδον δὲ λιγὺ κλάζων διὰ θέσκελον ὕμνον,
ὥς ποτε οἱ δήρισαν ἀελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.
αὐτὰρ κυανοχαῖτα χολωσάμενος Διὶ πατρὶ
τύψεν λυκτονίην γαίην χρυσῆνι τριαίνῃ,
καὶ ῥαΐσθην διεσκέδασεν κατ' ἀπείροσα πόντον
νήσους εἰναλίας ἔμεναι, τάς ῥ' ἐξονόμηναν
σαρδῶ τ', εὔβοιάν τ' ἐπὶ δὲ κύπρον ἠνεμόεσσαν.
δὴ τότε φορμίζοντος ἀπὸ σκοπέλου νιφόεντος
σειρῆνες θάμβησαν, ἑὴν δ' ἄμπαυσαν ἀοιδήν.
καί ῥ' ἡ μὲν, λωτοὺς, ἡ δ' αὖ χέλυν ἔκβαλε χειρῶν,
δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἦε λυγρὸς
μοιριδίου θανάτοιο, σφέας δ' ἀπὸ ῥωχάδος ἄκρης
ἐς βυθὸν δίσκευσαν ἁλιρροθίοιο θαλάσσης.
πέτρας δ' ἠλλάξαντο δέμας, μορφήν θ' ὑπέροπλον,
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θέουσα
ἀργὼ κῦμα δὲ πόντου καὶ κόλπον ἵκανε
λαιψηροῖς πλήθουσα κατὰ προτόνων ἀνέμοισι,
κέρκυραν ζαθέην ἐξίκετο, τήν σφιν ἔναιον
ἴδμονες εἰρεσίης καὶ ἁλιπλάγκτοιο πορείης
φαίηκες, τοῖσι δ' ἄρ' ἐφημοσύναισι θέμιστας
ἀλκίνοος κραίνεσκε δικαιότατος βασιλήων.
πείσματα δ' ἁψάμενοι πορσύναμεν ἱερὰ θέσθαι
ξυνὶ πανομφαίῳ, καὶ ἐπ' ἀκτίῳ ἀπόλλωνι,
ἐν δ' ἄρ' ὑπηρεσίῃσιν ἐπειγόμενοι φορέοντο
νηυσὶν ἀπηρεσίαις βριαρὸς λόχος αἰήταο
κόλχων ἐρρώωντε, χαρανδαίων, σολύμων τε,
διζόμενοι μινύας ὄφρ' ἂν μήδειαν ἄγοιντο

ὄψιν γε αἰήταο πατρὸς, τίσειε δ' ἀμοιβὰς
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλου λιμένος μυχῷ ἆσσον ἵκοντο,
αἶψα δ' ἄρ' ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον
μηδείης λυτογοῶσα· δέος δ' ὤχρησε παρειὰς
μή οἱ ἑλὼν ἀέκουσαν, ἑὸν πέμψειε δόμονδε
φαιήκων βασιλεὺς, ἀνάπυστά τε ἔργα γένηται.
ἀλλ' οὔ οἱ τάδε μοῖρα τε ἀλκίνοος κατένευσε,
πρὶν δή τοι πελίαο δόμοις ἐπὶ λυγρὸν ὄλεθρον
αὐτῷ τε κρέοντι φέροι κακὸν οἶκον ἰήσων·
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀπηνέος ἔκλυεν αὐδὴν,
ἀρήτη ῥοδόπηχυς, ἴδ' ἀλκίνοος θεοειδής·
ἀλκίνοος μέν ῥ' ὦκ' ἐπετέλλετο κηρύκεσσι
κούρην ἀμφήριστον ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς
πατρὶ θ' ἑῷ τίσεσθαι δίκην ἀλιτημοσυνάων.
ἀρήτη δ' ὤικτειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια
μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ὃν πόσιν, ὧ δ' ἀγόρευεν.
οὐ μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπορρώσασθαι ὅμιλον,
λέκτρα τε στορέσαι, λῦσαι τ' ἐκ πυρσὸν ἔρωτος.
θυμαίνει μάλα γάρ σφιν διωναίη ἀφροδίτη
ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ὅστις τάδε μήσεται ἔργα.
ἀλλ' εἰ μὲν κούρη πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει,
οἰχέσθω πατρός τε δόμον, καὶ γε ἤθεα κόλχων.
εἰ δὲ καὶ νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρωτε κλιθεῖσα
παρθενίην ἤχυνεν, ἕος πόσις ἄμμιν ἀγέσθω.
Ὣς ἔφατ'. ἀλκινόῳ δὲ περὶ φρένας ἤλυθε μῦθος·
καί ῥ' οὕτω τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
ἀλλ' οὔ οἱ βουλὴ μινύας λάθεν, αἶψα γὰρ ἥρη
δμωὶ δέμας εἰκυῖα, θοῶς φάτο, καὶ κατένευσε·

νηὸς ἐπὶ προβορῦσα, τὰ οἱμήτιον ἄνακτος.
δὴ τότε μηδείη θαλάμων προσιώετο λέκτρον.
πρύμνῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ, περὶ δ' ἐστορέσαντο χαμεύνας
ἀμφ' αὐτῇ, χρύσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.
Αὐτὰρ ἐπὶ δοράτεσσιν ἐπαρτήσαντο βοείας,
τεύχεά τε, κρύπτον τε γάμων αἰδέσιμον ἔργον.
καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κύριον ἄνθος,
αἰνόγαμος μήδεια δυσαινήτοις ὑμεναίοις.
αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆος ἀμύμονος ὄψιν ἵκοντο
κόλχοι καὶ μινύαι, καὶ ἐμυθήσαντο ἕκαστοι,
ἐκ δ' ἔλαχ' αἰσονίδης ἄλοχον μήδειαν ἄγεσθαι
ἀγκινόου, τοὶ δ' ὦκα λύον τ' ἐκ πείσματα νηός.
δὴ τόθ' ὑπ' εἰρεσίῃσι θεὲν πολυηγόρος ἀργὼ
ἀμπρακίου κόλποιο διαπρήσσουσα κέλευθα.
ἔνθα τί τοι μοῦσαι θεηγενὲς ἐξαγορεύσω,
ὅσσ' ἔπαθον μινύαισιν ὁμοῦ ποτὶ σύρτιν ἀῆται.
ἢ πῶς ἐξεσάωθεν ἁλιπλάγκτοιο πορείης.
ὅσσα γὰρ ἐν κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες
χάλκεον ποιήγαντα δοκεύμενοι, ὄφρ' ἱκόμεσθα.
ὅς ῥά οἱ οὐκ ἔαλι μένων ἔντοθεν ἱκέσθαι.
ἠδ' ὡς στεινόμενοι βαρυηχέϊ κύματι πόντου
ῥίμφα τε κυανέῃσι βαυνόμενοι νεφέλῃσιν,
ἡλπόμεθα σκοπέλοισι μαλαινείοισιν ἱκέσθαι
νῆα θοήν. παιὰν δ' ἄρ' ἑκηβόλος ἀγχόθεν αἰὲν
δήλου ἀπὸ κραναῆς ἧκεν βέλος. ἐκ δ' ἀνέφηνε
μεσσατίων σποράδων. κραναὴν δὲ ἑπάντες ὀπίσσω
νῆσον ἐπικλήσκουσι περικτίονες ἄνθρωποι.
ἀλλ' οὔ οἱ θέμις ἔσκε διαμπερὲς ἐξ ἁλὸς ἔρξαι
αἰσονίδην· περὶ γὰρ ῥαλύπτρον φέρεν. ἄλλο δ' ὀπίσσω

μοῖρ' ὀλοή· κότεεν γὰρ ἐπιφραδέως ὑπερβίων·
ἀλλ' ὅθ' ὑπ' εἰρεσίης μαλεώτιδας ἱκόμεθ' ἄκρας,
κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀπορρίψεσθαι ἔμελλον,
ἀρὰς αἰήταο καὶ ἠλιτόποινον ἐριννύν.
δὴ τότ' ἐγὼ μινύαισιν ἐφ' ἱερὰ λύματα καθαρμῶν
ῥέξα, καὶ ἐλλισάμην γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
νόστον ἐπαγγομένοις δόμεναι γλυκερόν τε κιχῆσαι·
καὶ ῥ' οἱ μὲν, πλώοντες ἐϋκτιμένην ἐπ' ἰωλκὸν
θωὸν. ἐγὼ δ' ἱκόμην ἐπὶ ταίναρον ἠνεμόεντα.
ὄφρα κεν εὔγματα ῥέξω ἀγακλειτοῖς βασιλεῦσιν,
οἵ τ' ἄρα νερτερίων βερέθρων κληῖδας ἔχουσιν.
ἔνθεν δ' ὁρμηθεὶς, ἐσύθην χιονώδεα θρήκην,
λειβήθρων ἐχῶρον, ἐμὴν δὲ πατρίδα γαῖαν.
ἄντρον δ' εἰσεπέρησα περικλυτὸν, ἔνθα με μήτηρ
γείνατ' ἐν λέκτροις μεγαλήτορος οἰάγροιο·

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Εὐτυχῶς χρῶ ἑταῖρε.

μ Ανθανε δὴ μουσαῖε θυηπολίην πε-
ρὶ σεμνὴν,
εὐχὴν, ἣ δή τοι προφερεστέρη ἐστὶν
ἁπασῶν.
ζεῦ βασιλεῦ, καὶ γαῖα, καὶ οὐρα-
νίαι φλόγες ἁγναί.
ἠελίου, μήνης θ' ἱερὸν σέλας, ἄστρα τε πάντα.
καὶ σὺ ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα.
φερσεφόνη θ' ἁγνὴ, δὴ μήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε.
ἄρτεμι ἰοχέαιρα κόρη, καὶ ἤιε φοῖβε.
ὃς δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον. ὅς τε μεγίστας
τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις διόνυσε χορευτά.
ἄρές τ' ὀβριμόθυμε, καὶ ἡφαίστου μένος ἁγνόν.
ἀφρογενής τε θεὰ, μεγαλώνυμα δῶρα λαχοῦσα.
καὶ σὺ καταχθονίων βασιλεῦ μέγ' ὑπέροχε δαῖμον.
ἥβη τ', εἰλείθυια, καὶ ἡρακλέος μένος ἠΰ.
καὶ τὸ δικαιοσύνης τε, καὶ εὐσεβίης μέγ' ὄνειαρ.
κικλήσκω νύμφας τε κλυτὰς, καὶ πᾶνα μέγιστον.
ἥρην τ', αἰγιόχοιο διὸς θαλερὴν παράκοιτιν.
μνημοσύνην τ' ἐρατὴν, μούσας τ' ἐπικέκλομαι ἁγνὰς
ἐννέα καὶ χάριτάς τε, καὶ ὥρας, ἠδ' ἐνιαυτόν.
λητώ τ' εὐπλόκαμον θείην, σεμνήν τε διώνην.
κουρῆτας τ' ἐνόπλους, κορύβαντάς τ', ἠδὲ καβείρους.
καὶ μεγάλους σωτῆρας ὁμοῦ, διὸς ἄφθιτα τέκνα.
ἰδαίους τε θεοὺς ἠδ' ἄγγελον οὐρανιώνων,
ἑρμείαν κήρυκα. θέμιν τ' ἱεροσκόπον ἀνδρῶν.

νύκτα τε πρεσβύστην καλέω· καὶ φωσφόρον ἦμαρ,
πίστιν τ' ἠδὲ δίκην· καὶ ἀμύμονα θεσμοδότειραν.
ῥεῖαν τ', ἠδὲ κρόνον, καὶ τηθὺν κυανόπεπλον.
ὠκεανόν τε μέγαν, σύν τ' ὠκεανοῖο θύγατρας.
ἄτλαντός τε, καὶ αἰῶνος μέγ' ὑπείροχον ἰσχύν.
καὶ χρόνον ἀέναον· καὶ τὸ στυγὸς ἀγλαὸν ὕδωρ,
μειλιχίους τε θεοὺς· ἀγαθήν δ' ἐπὶ τοῖσι πρόνοιαν.
δαίμονά τ' ἠγάθεον, καὶ δαίμονα πήμονα θνητῶν.
δαίμονας οὐρανίους, καὶ ἠερίους, καὶ ἐρύδρους,
καὶ χθονίους, καὶ ὑποχθονίους, ἰδὲ πυριφοίτους.
καὶ σεμέλην, βάκχου τε συνευαστῆρας ἅπαντας,
ἰνὼ, λευκοθέην τε, παλαίμονά τ' ὀλβιοδώτην.
νίκην θ' ἡδυέπειαν. ἰδ' ἀδρήστειαν ἄνασσαν.
καὶ βασιλῆα μέγαν ἀσκληπιὸν, ἠπιοδώτην.
παλλάδα τ' ἐγρεμάχην κούρην, ἀνέμους τε πρόπαντας,
καὶ βροντὰς, κόσμου τε μέρη τετρακίονος αὐδῶν.
μητέρα τ' ἀθανάτων ἄττιν, καὶ μῆνα κικλήσκω.
οὐρανίαν τε θεὰν, σύν δ' ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν.
ἀρχήν τ', ἠδὲ πέρας. τὸ γὰρ ἔπλετο πᾶσι μέγιστον,
εὐμενέας ἐλθεῖν κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας.
τήνδε θυηπολίην ἱερὴν, σπονδήν τ' ἐπὶ σεμνήν.
εἰνοδίαν ἑκάτην κλήζω, τριοδῖτιν ἐραννὴν,
οὐρανίαν χθονίαν τε, καὶ εἰναλίαν κροκόπεπλον.
τυμβιδίαν ψυχαῖς νεκύων μεταβακχέουσαν.
περσίαν σκυλακῖτιν ἀμαιμάκετον βασίλειαν,
ταυροπόλον, παντὸς κόσμου κλειδοῦχον ἄνασσαν,
ἡγεμόνην, νύμφην, κουροτρόφον, οὐρεσιφοίτην,
λισσομένοις κούρην τελεταῖς ὁσίαισι παρεῖναι·
βουκόλῳ εὐμενέουσαν ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΥΜΝΟΙ.

Προθυραίας θυμίαμα, στύρακα.

κ λῦθί μοι ὦ πολύσεμνε θεά, πολυώνυμε δαῖμον.
ὠδίνων ἐπαρωγέ, λεχῶν ἡδεῖα πρόσοψι,
θηλειῶν σώτειρα, μόνη φιλόπαις ἀγανόφρον,
ὠκυλόχεια, παροῦσα νέαις θνητῶν προθυραία.
κλειδοῦχ', εὐάντητε, φιλότροφε, πᾶσι προσηνής.
ἣ κατέχεις οἴκους πάντων, θαλίαις τε γέγηθας.
λυσίζων ἀφανής, ἔργοισι δὲ φαίνῃ ἅπασι.
συμπάσχεις ὠδῖσι, καὶ εὐτοκίῃσι γέγηθας.
εἰλύθυια λύουσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις.
μούνην γάρ σε καλοῦσι λεχοὶ, ψυχῆς ἀνάπαυμα.
ἐν γάρ σοι τόκε τῶν λυσιπήμονες εἰσὶν ἀνῖαι.
ἄρτεμις εἰλύθυια, καὶ ἡ σεμνὴ προθυραία
κλῦθι μάκαιρα δίδου δὲ γονὰς ἐπαρωγὸς ἐοῦσα.
καὶ σῶζ', ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σώτειρα προπάντων.

Νυκτὸς θυμίαμα, δαλούς.

ν ύκτα θεῶν γενέτειραν ἀείσομαι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
νὺξ γένεσις πάντων, ἣν καὶ κύπριν καλέσωμεν.
κλῦθι μάκαιρα θεά, κυαναυγὴ, ἀστεροφεγγής,
ἡσυχίῃ χαίρουσα, καὶ ἠρεμίῃ πολυύπνω.
εὐφροσύνη, τερπνὴ, φιλοπάννυχε, μῆτερ ὀνείρων.
ληθομέριμν', ἀγαθῆτε, πόνων ἀνάπαυσιν ἔχουσα,
ὑμνοδότειρα, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαυγής,
ἡμιτελὴς, χθονία, ἠδ' οὐρανία πάλιν αὐτή.
ἐγκυκλία, παίκτρα, διώγμασιν ἠεροφοίτους.
ἣ φάος ἐκπέμπεις ὑπὸ νέρτερα, καὶ πάλι φεύγεις

εἰς αἴδην· δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
νῦν τε μάκαιρα νὺξ πολύολβιε, πᾶσι ποθεινὴ,
εὐάντητε, κλύουσα λόγων ἱκετηρίδα φωνήν.
ἔλθοις εὐμενέουσα, φόβους δ᾽ ἀπόπεμπε νυκταυγεῖς.

Οὐρανοῦ θυμίαμα, λίβανον.

ο ὐρανὲ παγγενέτωρ, κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρὲς,
πρεσβυγένεθλ᾽ ἀρχὴ πάντων, πάντων τε, τελευτὴ,
κόσμε πατὴρ, σφαιρηδὸν ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν.
οἶκε θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίναισιν ὁδεύων.
οὐράνιος, χθόνιός τε, φύλαξ πάντων περιβληθείς,
ἐν στέρνοισιν ἔχων φύσεως ἄτλητον ἀνάγκην,
κυανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολε, αἰολόμορφε·
πανδερκὲς, κρονότεκνε, μάκαρ πανυπέρτατε δαῖμον.
κλῦθ᾽ ἐπάγων ζωὴν ὁσίαν μύστῃ νεοφάντῃ.

Αἰθέρος θυμίαμα, κρόκον.

ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρὲς,
ἄστρων, ἠελίου τε σεληναίης τε μέρισμα.
πανδαμάτωρ, πυρίπνου, πᾶσιν ζωοῖσιν ἔναυσμα,
ὑψιφανὴς αἰθὴρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον.
ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστεροφεγγές.
κικλήσκων λίτομαί σε, κεκραμένον εὔδιον εἶναι.

Πρωτογόνου θυμίαμα, σμύρναν.

π ρωτογόνον καλέω διφυῆ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον,
ᾠογενῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσιν,
ταυροβόαν, γένεσιν μακάρων, θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων.
ὅς τε πολύμνηστον πολυόργιον ὤρικε παιὰν,
ἄρρητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαὲς ἔρνος

ὄσσων ὃς σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσας ὀμίχλην.
πάντη δινηθεὶς πτερύγων ῥιπαῖς κατὰ κόσμον,
λαμπρὸν ἄγων φάος ἁγνὸν, ἀφ' οὗ σε φάνητα κικλήσκω,
ἠδὲ πρίηπον ἄνακτα, καὶ ἀνταυγῆ ἑλίκωπον.
ἀλλὰ μάκαρ πολύμητι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθὼς
ἐς τελετὴν ἁγίαν, πολυποίκιλον, ὀργιοφάνταις.

Ἄστρων θυμίαμα, ἄρωμα.

ἄστρων οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπρο-
καλοῦμαι.
εὐιέραις φωναῖσι κικλήσκων δαίμονας ἁγνούς.
ἀστέρες οὐράνιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκυκλίοις δίναισι περιθρόνια κυκλέοντες,
ἀνταυγεῖς πυρόεντες, ἀεὶ γενετῆρες ἁπάντων,
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες.
θνητῶν ἀνθρώπων θείαν διέποντες ἀταρπὸν,
ἑπταφαεῖς, ζώνας ἐφορώμενοι, ἠεροπλαγκτοι,
οὐράνιοι, χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
αὐγάζοντες ἀεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον,
μαρμαρυγαῖς στίλβοντες, εὔφρονες ἐννύχιοί τε,
ἔλθετ' ἐπ' εὐιέρου τελετῆς πολυΐστορας ἄθλους,
ἐσθλοὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

Ἡλίου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

κλῦθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώ-
νιον ὄμμα.
τιτὰν χρυσαυγὴς, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς,
αὐτοφυὴς, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι,
δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτὸς,
κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων.
εὔδρομε, ῥοιζωτὴρ, πυρόεις, φαιδρωπὲ, διφρευτά.
ῥόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων.

εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, δυσμενὴς ἀσεβοῦσι.
χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων.
ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε.
κοσμοκράτωρ, συρικτὰ, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε.
φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παιάν.
αἰθαλὶς, ἀμύαντε, χρόνου πάτερ, ἀθάνατε ζεῦ.
εὔδιε, παμφαὴς, κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα.
σβεννύμενον, λάμπον τε, καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς.
δεῖκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου.
πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ.
ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς, ὦ ἐλάσιππε.
μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων.
κλῦθι λόγων. ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε.

Σελήνης θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθι θεὰ βασίλεια, φαεσφόρε, δῖα
σελήνη.
ταυρόκερως, μήνη, νυκτιδρόμε, ἠροφοῖτι.
ἐννυχία, δαδοῦχε, κόρη εὐάστερε μήνη.
αὐξομένη, καὶ λειπομένη, θῆλύς τε, καὶ ἄρσην.
αὐγήτειρα, φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε.
ἠλεκτρὶς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία.
πανδερκὴς, φιλάγρυπνε, καλεῖς ἄστροισι βρύουσα.
ἡσυχίᾳ χαίρουσα, καὶ εὐφροσύνῃ ὀλβιομοίρῳ.
λαμπετίη, χαρόδιτι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα.
ἀστράρχη, τανύπεπλ᾽, ἑλικόδρομε, πάνσοφε κούρη.
ἔλθε μάκαιρ᾽ εὔφρων, εὐάστερε φέγγεϊ τῷ σῷ.
λαμπομένη σῴζουσα τεοὺς ἱκέτας σὺ λοκούρη.

Φύσεως θυμίαμα, ἀρώματα.

φ ύσι παμμήτειρα θεὰ, πολυμήχανε
μῆτερ.

οὐρανία, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον ἄνασσα.
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, παναυγής.
παντοκράτειρα, τετιμένα, παννυπέρτατε πᾶσιν.
ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα.
ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε.
ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἱλίσσουσα.
ἁγνὴ κοσμήτειρα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή.
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη.
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀρετὴ πολύγηθε μεγίστη.
εὐάνθεια, πλοκή, φιλία, πολύμικτε, δαῆμον.
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κούρη.
αὐτάρκεια, δίκη, χαρίτων πολυώνυμε πειθώ.
αἰθερία, χθονία, καὶ εἰναλία μεδέουσα.
πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι.
πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια
αὐξιτρόφων, πίειρα, πεπαινομένων δὲ λύτειρα.
πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθήνος.
ὠκυλόχεια μάκαιρα, πολύσπορος, ὡριὰς ὁρμή.
παντοτεχνές, πλάστειρα, πολύκτιστε, πότνια δαῖμον.
ἀϊδία, κινησιφόρε, πολύπειρε, περίφρων.
ἀενάῳ στροφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεύουσα.
πάνρυτε, κυκλοτερής, ἀλλοτριομορφοδίαιτε.
εὔθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα.
σκηπτούχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα κρατίστη.
ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη, αἶσα, πυρίπνους.
ἀΐδιος ζωὴ ἠδ' ἀθανάτη τε πρόνοια.
πάντα σοι εἰσί, τὰ πάντα σὺ γὰρ τάδε μούνη τεύχεις.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις,
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων.

Πανὸς θυμίαμα, ποικίλα.

Πᾶνα καλῶ κρατερὸν, κόσμοιο τὸ σύμπαν.
οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν.
καὶ πῦρ ἀθάνατον, τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ πανός.
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, περίδρομε, σύνθρονε ὥραις.
αἰγομελὲς, βάκχευ τὰ φιλένθεε, ἀστροδίαιτε.
ἁρμονίαν κόσμοιο κρέκων, φιλοπαίγμονι μολπῇ·
φαντασιῶν ἐπαρωγὲ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων.
αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας, ἠδέ τε βούταις.
εὔσκοπε, θηρητὴρ, ἠχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν.
παντοφυὴς, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον.
κοσμοκράτωρ, αὐξητὰ, φαεσφόρε, κάρπιμε παιὰν
ἀντροχαρὲς, βαρίμηνις, ἀληθὴς ζεὺς ὁ κεράστης.
σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται.
εἴκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύσπορον ὕδωρ.
ὠκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἑλίσσων.
ἀέριόν τε μέρισμα, τροφῆς ζώοισιν ἔναυσμα·
καὶ κορυφῆς ἐφ' ὕπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα, σαῖσιν ἐφετμαῖς.
ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις.
βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλὰ μάκαρ βάκχευ τὰ φιλένθεε βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
εὐιέροις, ἀγαθὴν δ' ὄπασον βιότοιο τελευτήν.
πανικὸν ἐκπέμπων οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

Ηρακλέος θυμίαμα, λίβανον.

Ἡρακλες ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε, τιτάν.
καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς.
αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ ἀΐδιέ τε εὔφρων.

ἄρρητ᾽, ἀγριόθυμε, πολύλλιτε, παντοδυνάστα·
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μετὰ τόξα, καὶ μάντι·
παμφάγε, παγγενέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ.
ὃς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φῦλα διώξας.
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ἀγλαότιμον.
αὐτοφυής, ἀκάματε, γαίης βλάστημα φέριστον.
πρωτογόνοις στράψας φολίσι μεγαλώνυμε παιών.
ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ, καὶ νύκτα μέλαιναν.
δώδεκ᾽ ἀπ᾽ ἀντολίων ἄχρι δυσμῶν, ἆθλα διέρπων.
ἀθανάτοις πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος.
ἐλθὲ μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων.
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χερὶ πάλλων.
πτηνοῖς τ᾽ ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἀπόπεμπε.

Κρόνου θυμίαμα, στύρακα.

Ἀειθαλὴς μακάρων τε θεῶν πάτερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
ποικιλόβουλ᾽, ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε, τιτάν.
ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα, καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτὸς
δεσμοὺς ἀρρήτους ὃς ἔχεις κατ᾽ ἀπείρονα κόσμον.
αἰῶνος κρόνε παγγενέτωρ, κρόνε ποικιλόμυθε.
γαίης τε βλάστημα, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
γέννα, φυή, μείωσι, ῥέας πόσι, σεμνὲ προμηθεῦ.
ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο γενάρχα.
ἀγκυλομῆτα φέριστε, κλύων ἱκετηρίδα φωνὴν
πέμποις εὔολβον βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον.

Ῥέας θυμίαμα ἀρώματα.

Πότνα ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου πρωτογόνοιο.
ἥτ᾽ ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἅματι ταίνεις.
τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανές, χαλκόκροτε κούρη.

παντίμου, ἀγλαόμορφε, κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα.
οὔρεσιν ἣ χαίρεις, θνητῶν τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς.
παμβασίλεια ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε.
ψευδομένη σώτειρα, λυτηριὰς, ἀρχιγένεθλε.
μήτηρ μέν τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ πόντος, πνοιαί τε, φιλόδρομε, ἀερόμορφε.
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ σωτήριος εὔφρονι βουλῇ.
εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσσι.
λύματα, καὶ κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρματα γαίης.

Διὸς θυμίαμα, στύρακα.

ζ εῦ πολύτιμε, ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι
ἡμεῖς
μαρτυρίαν τιθέμεσθα, λυτήριον, ἠδὲ πρόσευξιν.
ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν, ἐφάνη τάδε ῥεῖα.
γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέων θ' ὑψηχέες ὄχθοι.
καὶ πόντος, καὶ πάνθ', ὁπόσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε.
ζεῦ κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὀβριμόθυμε.
παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή.
σεισίχθων, αὐξητὰ, καθάρσιε, παντοτινάκτα.
ἀστραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλμιε ζεῦ.
κλῦθί μευ αἰολόμορφε, δίδου δ' ὑγείαν ἀμεμφῆ.
εἰρήνην τε θεὰν, καὶ πλούτου δόξαν ἄμεμπτον.

Ηρας θυμίαμα, ἀρώματα.

η υανέοις κόλποισιν ἐνημένη ἀερόμορφε.
ἥρα παμβασίλεια, διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα.
ψυχοτρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς.
ὄμβρων μὲν μήτηρ· ἀνέμων τροφέ· παντογένεθλε.
χωρὶς γὰρ σέθεν, οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω.
κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη πέρι σεμνῶς.

πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, πάντεσσί τ' ἀνάσσεις.
ἠερίοις ῥοίζοισι τιναοσομένη κατὰ χεῦμα.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ πολυώνυμε, παμβασίλεια,
ἔλθοις εὐμενέουσα καλῷ γήθοντι προσώπῳ.

Ποσειδῶνος θυμίαμα σμύρναν.

Κλῦθι Ποσειδάον, γαιήοχε, κυανο=
χαῖτα.
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν.
ὃς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα.
ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπε, ἐννοσίγαιε.
κυμοθαλὴς, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων.
εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης.
κύμασι τερπόμενος, θηρσίν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον.
ἕδρανα γῆς σώζοις, καὶ νηῶν εὔδρομον ὁρμήν.
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων, ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.

Εἰς πλούτωνα.

Ὦ τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον ὀβρι
μόθυμε,
ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον, ἠδὲ λιπαυγῆ.
Ζεῦ χθόνιε σκηπτοῦχε, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως.
πλούτων ὃς κατέχεις γαίης κληῖδας ἁπάσης.
πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν.
ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν.
ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον.
τηλεπόρον τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄγριον ἅδην.
κυάνεόν τ' ἀχέροντ' θ', ὃς ἔχει ῥιζώματα γαίης.
ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν ὦ πολυδαῖμον.
εὔβουλ', ἁγνοπόλου Δημήτρος ὅς ποτε παῖδα,

νυμφεύσας, λειμῶνος ἀποσπαδίην διὰ πόντου
τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' ἀτθίδος ἤγαγες ἄντρον,
δήμου ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰς ἀΐδαο.
μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶντε βραβευτής.
ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε ἀγλαότιμε.
σεμνοῖς μυσοπόλοις χαίρων, ὁσίοις τε σεβασμοῖς.
ἵλεον ἀγκαλέωσε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

Κεραυνίου διὸς θυμίαμα, στύρακα.

ζ ὦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον
ἐλαύνων,
στράπτων αἰθερίου στεροπῆς πανυπέρτατον αἴγλην·
παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων·
νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων.
λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστῆρας, κρατεροὺς τε κεραυνοὺς
βάλλων ἐν ῥοθίους φλογεροὺς, βελέεσσι καλύπτων,
παμφλέκτους, κρατεροὺς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμους
πτηνὸν ὅπλον δεινὸν, χρονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνόν·
ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι παμφάγον ὁρμῇ.
ἄρρηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος,
οὐράνιον βέλος, ὀξὺ, καταιβάτου αἰθαλόεντος.
ὃν καὶ γαῖα πέφρικε, θαλασσάτε παμφανόωσα.
καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὖας ἐσέλθῃ·
μαρμαίρει δὲ πρόσω ἐπ' αὐγαῖς. σμαραγεῖ δὲ κεραυνός.
αἰθέρος ἐν γυάλοισι, διαρρήξας δὲ χιτῶνα,
οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντου,
ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι. τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα
ζωὴν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ', ὑγείαν ἄνασσαν.

καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

Διὸς ἀστραπέως θυμίαμα, λιβανομάνναν.

Κικλήσκω μέγαν, ἁγνόν, ἐρισμάραγον,
περίφαντον.
ἀέριον, φλογόεντα, πυρίδρομον, ἀστροφεγγῆ.
ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ.
φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον, θεὸν ἁγνόν.
ἀστραπέα Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον.
εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

Νεφελῶν θυμίαμα σμύρναν.

Ἀέριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανό-
πλαγκτοι.
ὀμβροτόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον.
βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι,
ἀέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδη ἔχουσαι
πνεύμασιν ἀντίσπαστοι, ἐπιδρομάδην παταγοῦσαι.
ὑμᾶς νῦν λίτομαι δροσοείμονες, εὔπνοοι, αὔραις
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Θαλάσσης θυμίαμα λιβανομάνναν.

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα
Τηθύν.
κυανόπεπλον ἄνασσαν εὔτροχα κυμαίνουσαν.
αὔραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.
θραύουσ' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρὰ
εὐδίνοις ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι,
ναυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφε, ὑγροκέλευθε.
μήτηρ μὲν Κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν.
καὶ πάσης πηγῆς, νυμφῶν νασμοῖσι βρυούσης.
κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε καὶ εὐμενέουσ' ἐπαρήγοις.
εὐθυδρόμοις οὖρον ναυσὶν πέμπουσα μάχαιρα.

Νηρέως θυμίαμα, σμύρναν.

Ὦ κατέχων πόντου ῥίζας κυαναυγέτιν ἕδρην.
πεντήκοντα κόραισιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῦμα.
καλλιτέκνοισι χοροῖς, νηρεῦ μεγαλώνυμε δαῖμον.
πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων.
ὃς κλονέεις δηοῦς ἱερὸν βάθρον, ἡνίκα πνοιὰς
ἐν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένας ἀποκλείοις.
ἀλλὰ μάκαρ, σεισμοὺς μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
ὄλβον ἐπ' εἰρήνην τε καὶ ὀλβιόχειρον ὑγείην.

Νηρηΐδων θυμίαμα, ἀρώματα.

Νηρέως εἰναλίου νύμφαι καλυκώπιδες ἁγναί.
σφράγιαι, βύθιαι, χοροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι.
πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι.
τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα.
θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκει σώμαθ' ὁ πόντος.
ἄλλοι θ', οἳ ναίουσι βυθὸν τριτώνιον οἶδμα.
ὑδρόδομοι, σκιρτηταὶ, ἑλισσόμενοι περὶ κῦμα.
ποντοπλάνοι, δελφῖνες, ἁλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς.
ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον.
ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν.
εὐιέρου βάκχοιο, καὶ ἁγνῆς φερσεφονείης.
καλλιόπῃ σὺν μητρὶ, καὶ ἀπόλλωνι ἄνακτι.

Πρωτέως θυμίαμα, στύρακα.

Πρωτέα κικλήσκω, πόντου κληῖδας ἔχοντα.
πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν.
ὕλην ἀλλάσσων ἱρὴν ἰδέαις πολυμόρφοις.
πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τε ὄντα,

ὅσα τὲ πρόσθεν ἔην· ὅσα τ' ἔσεται ὕστερον αὖτις.
πάντα γὰρ πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκεν.
ἀλλὰ πάτερ μόλε μυστιπόλοις ὁσίαισι προνοίαις,
πέμπων εὐόλβου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

Γῆς θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν κυάμων καὶ ἀρωμάτων.

γ αῖα θεὰ, μῆτερ μακάρων, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα.
αὐξιθαλὴς, φερέκαρπε, καλαῖς ὥραισι βρύουσα.
ἕδρανον ἀθανάτου κόσμου πολυποίκιλε κούρη.
ἣ λοχίαις ὠδῖσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ.
ἀϊδία πολύσεπτε· βαθύστερν' ὀλβιόμοιρε.
ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανθέσι δαῖμον.
ὀμβροχαρὴς, περὶ ἣν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων,
εἱλεῖται φύσει ἀεννάω, καὶ ῥεύμασι δεινοῖς.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ, καρποὺς αὔξοις πολυγηθεῖς.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα, σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὥραις.

Μητρὸς θεῶν θυμίαμα, ποικίλα.

ἀ θανάτων θεότιμε θεῶν μῆτερ τροφὲ πάντων.
τῇδε μόλοις κράντειρα θεὰ, σέο πότνι' ἐπ' εὐχαῖς.
ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἅρμα λεόντων.
σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε σεμνή.
ἣ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὕνεκεν αὐτὴ
γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς,
ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος, θνητῶν τ' ἐλοχεύθη.
σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα.
ἑστία, αὐδάχθης, σὲ δὲ ὀλβοδότιν καλέουσι,
παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.

ἔρχεο πρὸς τελετὴν ὦ πότνια τυμπανοτέρπη·
πανδαμάτωρ· φρυγίης σώτειρα, κρόνου συνόμευνε·
οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε·
ἔρχεο γηθόσυνος κεχαρισμένη εὐσεβίῃσιν.

Ἑρμοῦ θυμίαμα λίβανον.

κλῦθί μου ἑρμεία διὸς ἄγγελε, μαιάδος υἱέ.
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε κοίρανε θνητῶν·
εὔφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε, ἀργειφόντα·
πτηνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγου θνητοῖσι προφῆτα.
γυμνάσιν ὃς χαίρεις, δολίαις τ' ἀπάταις, τροφιοῦχε.
ἑρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε.
ὃς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμεμφές.
κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε.
ἐργασίαις ἐπαρωγὲ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις.
γλώσσης δεινὸν ὅπλον τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι.
κλῦθί μου εὐχομένου βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων,
ἐργασίαισι, λόγου χάρισιν, καὶ μνημοσύνῃσιν.

Ὕμνος περσεφόνης.

περσεφόνη θύγατερ μεγάλου διὸς ἐλθὲ μάκαιρα.
μουνογένεια θεὰ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι·
πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ, κεδνὴ βιοδῶτι.
ἣ κατέχεις ἀΐδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης·
πραξιδίκη, ἐρατοπλόκαμε, διὸς θάλος ἁγνόν.
εὐμενίδων γενέτειρα, ὑποχθονίων βασίλεια·
ἣν ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην.
μῆτερ ἐριβρεμέτου, πολυμόρφου εὐβουλῆος.
ὡρῶν συμπλέκτειρα, φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε.
σεμνὴ, παντοκράτειρα, κόρη, καρποῖσι βρύουσα·
εὐφεγγὴς, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή.
εἰαρινὴ, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν.

ἱερὸν

ἔργον ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις.
ἁρπαγιμαῖα, λεχοῖ, μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα.
ζωὴ, καὶ θάνατος μούνη, θνητοῖς πολυμόχθοις,
φερσεφόνεια, φέρεις γὰρ ἀεὶ, καὶ πάντα φονεύεις.
κλῦθι μάκαιρα θεὰ, καρποὺς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης.
εἰρήνη θάλλουσα, καὶ ἠπιόχειρ ὑγιείᾳ.
καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι.
πρὸς σὸν χῶρον ἄνασσα καὶ εὐδύνατον πλούτωνα.

Διονύσου θυμίαμα, στύρακα.

κ ικλήσκω διόνυσον, ἐρίβρομον
εὐαστῆρα.
πρωτόγονον, διφυῆ, τρίγονον, βακχεῖον ἄνακτα.
ἄγριον, ἄρρητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον.
κισσόβρυον, ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὔιον, ἁγνόν.
ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυφόρον, ἐρνεσίπεπλον.
εὔβουλ', εὐπολύβουλε, διὸς, καὶ περσεφονείης,
ἀρρήτοις λέκτροισι τεκνωθεὶς, ἄμβροτε δαῖμον.
κλῦθι μάκαρ φωνῆς, ἡδὺς δ' ἐπίνευσον εὐηνὴς
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.

Ὕμνος κουρήτων.

σ κιρτηταὶ κουρῆτες, ἐνόπλια βήμα-
τα θέντες.
ποσίκροτοι, ῥομβηταὶ, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες.
κρουσολύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἴχνεσι κούφοις.
ὁπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι.
μητρὸς ὀρειομανοῦς συνοπάονες, ὀργιοφάνται.
ἔλθοιτ' εὐμενέοντες, ἐπ' εὐφήμοισι λόγοισι.
βουκόλῳ εὐάντητοι ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

Ὕμνος ἀθηνᾶς.

π αλλὰς μουνογενὴς, μεγάλου διὸς ἔγγονε σεμνή.

δῖα μάκαιρα θεὰ, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε.
ἄῤῥη τ', αὖ ῥητὴ, μεγαλώνυμε, ἀντροδίαιτε.
ἣ διάγεις ὄχθους ὑψαύχενας ἀκρωρείους.
ἠδ' ὄρεα σκιόεντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις.
ὁπλοχαρὲς, οἰστροῦσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι.
γυμνάζουσα κόρη, φρικώδη θυμὸν ἔχουσα.
γοργοφόνε, φυγόλεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολύολβε.
ὁρμάστειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις.
ἄρσην μὲν, καὶ θῆλυς ἔφυς, πολεμάρχε, μῆτι.
αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεε, ἀγλαότιμε.
φλεγραίων ὀλέτειρα, γιγάντων ἱππελάτειρα.
τριτογένεια, λύτειρα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
ἤματα, καὶ νύκτας αἰεὶ νεάταισιν ἐν ὥραις,
κλῦθί μου εὐχομένου, δὸς δ' εἰρήνην πολύολβον.
καὶ κόρον, ἠδ' ὑγίειαν ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.
γλαυκῶπ', εὑρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασίλεια.

Νίκης θυμίαμα, μάνναν.

ε υδύνατον καλέω νίκην, θνητοῖσι ποθεινήν.
ἣ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμήν,
καὶ στάσιν ἀλγινόεσσαν, ἐπ' ἀντιπάλεισι μάχαισιν.
ἐν πολέμοις κρίνουσα τροπαιούχοισιν ἐπ' ἔργοις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον εὖχος.
πάντων γὰρ κρατέεις, πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλόν.
νίκη ἐπ' εὐδόξῳ κεῖται, θαλίαισι βρυάζον.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις πεποθημένῳ ὄμματι φαιδρῷ.
αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις κλέος ἔργοις ἐσθλὸν ἄγουσα.

Ἀπόλλωνος θυμίαμα, μάνναν.

ε λθὲ μάκαρ παιὰν, τιτυοκτόνε, φοῖβε λυκωρεῦ.

μέμφι τ', ἀγλαότιμε, ἰήϊε, ὀλβιοδῶτα.
χρυσολύρη, σπέρμιε, ἀρότριε, πύθιε, τιτάν.
γρυνίε, καὶ σμινθεῦ, πυθοκτόνε, δελφικὲ, μάντι.
ἄγριε, φωσφόρε, δαῖμον ἐράσμιε, κύδιμε, κοῦρε.
μουσαγέτα, χοροποιὲ, ἑκηβόλε, τοξοβέλεμνε.
βάκχιε, καὶ διδυμεῦ, ἑκάεργε, λοξία, ἁγνέ.
δήλι' ἄναξ, πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα.
χρυσοκόμα. καθαρὰς φήμας, χρησμούς τ' ἀναφαίνων
κλῦθί μου εὐχομένου λαῶν ὕπερ, εὔφρονι θυμῷ.
τόνδε σὺ γὰρ λεύσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα.
γαῖαν τ' ὀλβιόμοιρον, ὕπερθέ τε, καὶ διὰ μολγοῦ.
νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν ὑπ' ἀστεροόμματον ὄρφνην.
ῥίζας νέρθε δέδωκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
παντὸς, σοὶ δ' ἀρχή τε, τελευτή τ' ἐστὶ μέλουσα,
παντοθαλὴς, σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ
ἁρμόζεις ὁτὲ μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
ἄλλοτε δ' αὖθ' ὑπάτην, ποτὲ δώριον εἰς διάκοσμον.
πάντα πόλον κρίνας, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα.
ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν.
μίξας χειμῶνος θέρεός τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν.
εἰς ὑπάτας χειμῶνα, θέρος νεάταις διακρίνας.
δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὥριον ἄνθος.
ἔνθεν ἐπωνυμίαις σε βροτοὶ κλῄζουσιν ἄνακτα
πᾶνα, θεὸν δικέρωτ', ἀνέμων συρίγμαθ' ἱέντα.
οὕνεκα παντὸς ἔχεις κόσμου σφραγῖδα τυπῶτιν.
κλῦθι μάκαρ σῴζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῇ.

Λητοῦς θυμίαμα, σμύρναν.

Λ ητὼ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σεμνή.
κοιαντὶς μεγάθυμε, πολλυλίστη βασίλεια

εὔτεκνον ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα,
γειναμένη φοῖβόν τε, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.
τὴν μὲν, ἐν ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ, κραναῇ ἐνὶ δήλῳ.
κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλεον ἦτορ ἔχουσα,
βαῖν' ἐπὶ πάνθεον τελετὴν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

Αρτέμιδος θυμίαμα, μάνναν.

Κλῦθί μου ὦ βασίλεια, διὸς πολυώνυμε κούρη.
τιτανὶς, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξότι σεμνή.
πασιφαὴς, δᾳδοῦχε, θεὰ δίκτυννα, λοχεία.
ὠδίνων ἐπαρωγὲ, καὶ ὠδίνων ἀμύητε.
λυσίζωνε, φιλοίστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε.
εὔδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτρόφοιτε.
κλησία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε.
ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον.
ἀμβροτέρα, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε.
ἣ κατέχεις ὀρέων δρυμοὺς, ἐλαφηβόλε σεμνή.
πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα.
δρυμονία, σκυλακῖτι, κυδωνιὰς, αἰολόμορφε.
ἐλθὲ θεὰ σώτειρα, φίλη μύστῃσιν ἅπασιν.
εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρποὺς ἀπὸ γαίης.
εἰρήνην τ' ἐρατὴν, καλλιπλόκαμόν θ' ὑγίειαν·
πέμποις δ' εἰς ὀρέων κεφαλὰς, νόσους τε, καὶ ἄλγη.

Τιτάνων θυμίαμα, λίβανον.

Τιτῆνες γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα.
ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
οἴκοις ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες.
ἀρχαὶ, καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων.
εἰναλίων, πτηνῶν τε, καὶ οἳ χθόνα ναιετάουσιν.

ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν.
εἴ τις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.

Κουρήτων θυμίαμα, λίβανον.

χ ἀλκόκροτοι κουρῆτες, ἀρήια τεύχε' ἔ-
χοντες.
οὐρανίοι χθόνιοί τε, καὶ εἰνάλιοι πολύολβοι.
ζωογόνοι πνοιαὶ, κόσμου σωτῆρες ἀγαυοί.
οἵ τε σαμοθράκην ἱερὴν χθόνα ναιετάοντες.
κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε πουλυπλανήτων.
ὑμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε
ἀθάνατοι κουρῆτες, ἀρήια τεύχε' ἔχοντες,
νωμᾶτ' ὠκεανὸν, νωμᾶθ' ἅλα, δένδρεά τ' αὕτως.
ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς.
μαρμαίροντες ὅπλοις, πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες
ὁρμώντων, θόρυβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἥκει.
εἱλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλην ἀφικάνει,
ἐρχομένων· τό τε δὴ ῥα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλεν.
δαίμονες ἀθάνατοι τροφέες, καὶ αὖ ὀλετῆρες.
ἡνίκ' ἂν ὁρμαίνωνται χολούμενοι ἀνθρώποισιν.
ὀλλῦντες βίον καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς,
πιμπλάντες. στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
δένδρη δ' ὑψικάρηνα ἐκ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει.
ἠχὼ δ' οὐρανία κελαδεῖ ῥοιζήμασι γύλλων.
κουρῆτες, κορύβαντες, ἀνάκτορες, εὐδύνατοί τε.
ἐν σαμοθράκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ διὸς κόροι αὐτοί.
πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς.
οἵ τε καὶ οὐράνιοι, δίδυμοι, κλήζεσθ' ἐν ὀλύμπῳ.
εὔπνοοι, εὔδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσηνεῖς.
ὡροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπίπνοιοί τε ἄνακτες.

Κορύβαντος θυμίαμα, λίβανον.

κ ικλήσκω χθονὸς ἀενάου βασιλῆα
μέγιστον.
κύρβαντ', ὀλβιόμοιρον, ἀρήιον, ἀπροσόρατον.
νυκτερινὸν κούρητα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν.
φαντασιῶν ἐπαρωγὸν, ἐρημοπλάνον κορύβαντα.
αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον.
φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν.
δηοῦς ὃς γνώμαισιν ἐνήλλαξας δέμας ἁγνόν.
θηροτύπου θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος.
κλῦθι μάκαρ φωνῶν, χαλεπήν δ' ἀποπέμπεο μῆνιν
παύων φαντασίας ψυχὰς ἐκ πλήκτου ἀνάγκης.

Δήμητρος ἐλευσινίας θυμίαμα, στύρακα.

δ ηὼ παμμήτειρα θεοῖς πολυώνυμε
δαῖμον.
σεμνὴ δήμητερ, κουροτρόφε ὀλβιοδῶτι,
πλουτοδότειρα θεὰ, σταχυοτρόφε, παντοδότειρα.
εἰρήνῃ χαίρουσα, καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις.
σπερμία, σωρῖτι, ἀλωαία, χλοόκαρπε.
ἣ ναίεις ἁγνοῖσιν ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἱμερόεσσ', ἐρατὴ, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων.
ἡ πρώτη ζεύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
καὶ βίον ἱμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα,
αὐξιθαλὴς, βρομίοις συνέστιος, ἀγλαότιμος.
λαμπαδόεσσ', ἁγνὴ, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
σὺ χθονία, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής.
εὔτεκνε, παιδοφίλη, σεμνὴ, κουροτρόφε κούρα.
ἅρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς.
ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐάζουσα.
μουνογενὴς πολύτεκνε θεὰ, πολυπότνια θνητοῖς

ἧς πολλαὶ μορφαὶ, πολυάνθεμοι, ἱεροθαλλεῖς.
ἐλθὲ μάκαιρ', ἁγνὴ, καρποῖς βρίθουσα θερείοις.
εἰρήνην κατάγουσα, καὶ εὐνομίην ἐρατεινήν.
καὶ πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ' ὑγίειαν ἄνασσαν.

Μητρὸς ἀνταίας θυμίαμα, ἀρώματα.

Ἀνταία βασίλεια θεὰ πολυώνυμε μῆτερ.
ἀθανάτων τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἥποτε μαστεύουσα πολυπλανάτῳ ἐν ἀνίῃ.
νηστείαν κατέπαυσας ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἦλθες εἰς ἀΐδην, πρὸς ἀγαυὴν περσεφόνειαν.
δύσαυλος, παῖδ' ἁγνὸν ὁδηγητῆρα λαβοῦσα.
μηνυτῆρ' ἁγίων λέκτρων, χθονίου διὸς ἁγνοῦ.
εὔβουλον τέξασα θεὸν θνητῆς ἀπ' ἀνάγκης.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε πολυλλίστη βασίλεια,
ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ' εὐιέρῳ σέο μύστῃ.

Μίσης θυμίαμα, στύρακα.

Θεσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον διόνυσον.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμον εὐβουλῆος
ἁγνὴν, εὐἱερόν τε μίσην, ἄρρητον ἄνασσαν.
ἄρρενα, καὶ θῆλυν, διφυῆ, λύσειον, ἴακχον.
εἴτ' ἐν ἐλευσῖνος τέρπῃ νηῷ θυόεντι.
εἴτε καὶ ἐν φρυγίῃ σὺν μητέρι μυστιπολεύεις.
ἢ κύπρῳ τέρπῃ σὺν ἐϋστεφάνῳ κυθερείῃ.
ἢ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἁγνοῖς.
σὺν σοὶ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ ἴσιδι σεμνῇ.
αἰγύπτου παρὰ χεῦμα σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις.
εὐμενέουσ' ἔλθοις ἀγαθοῖς τελέουσ' ἐπ' ἀέθλοις.

Ὡρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

Ὧραι θυγατέρες θέμιδος, καὶ ζηνὸς
ἄνακτος.

εὐνομίη τε, δίκη τε, καὶ εἰρήνη πολύολβε.
εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἁγναὶ
παντόχροοι, πολύοδμοι, ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς
ὧραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι.
πέπλους ἐννύμεναι δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων.
περσεφόνῃ συμπαίκτορες, ἡνίκα μοῖραι ταύτην
καὶ χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσι.
ζηνὶ χαριζόμεναι, καὶ μητέρι καρποδοτείρῃ.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμους τελετὰς, ὁσίας, νεομύστους.
εὐκάρπους χαρπῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμεμφῶς.

Σεμέλης θυμίαμα, στύρακα.

κ ικλήσκω κούρην καδμηΐδα παμ-
βασίλειαν.
εὐειδῆσε μέλην, ἐρατοπλόκαμον, βαθύκολπον.
μητέρα θυρσοφόροιο διωνύσου, πολυγηθοῦς,
ἣ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσατο πυρφόρῳ αὐγῇ.
ἀθανάτοιο τεκοῦσα διὸς βουλαῖς κρονίοιο.
τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς περσεφονείης,
ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας.
ἡνίκα σοῦ βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν,
εὐίερόν τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήριά θ' ἁγνά.
νῦν σε θεὰ λίτομαι κούρη καδμηῒς ἄνασσα.
πρηυνόοον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.

Ὕμνος διονύσου βασσαρέως τριετηρικοῦ.

ἐ λθὲ μάκαρ διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρο-
μέτωπε.
βάσσαρε, καὶ βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδυνάστα.
ὃς ξίφεσι χαίρεις, ἠδ' αἵμασι, μαινάσι θ' ἁγναῖς.
εὐάζων κατ' ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ βάκχε.
θυρσεγχὴς, βαρύμηνι, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι,

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν,
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

Λικνίτου θυμίαμα, μάνναν.

λ ικνίτην Διόνυσον ἐπ' εὐχαῖς ταῖσδε
κικλήσκω.
νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα, βάκχον
νυμφῶν ἔρνος ἐραστὸν, ἐϋστεφάνου τ' ἀφροδίτης.
ὅς ποτ' ἀνὰ δρυμοὺς κεχορευμένα βήματα πάλλες.
σὺν νύμφαις χαρίεσσιν ἐλαυνόμενος μανίῃσι.
καὶ βουλαῖσι Διὸς πρὸς αὐτὴν φερσεφόνειαν.
ἀχθεὶς ἐξετράφης, φόβος ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
εὔφρων ἐλθὲ μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι.

Περικιονίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω βάκχον περικιόνιον, μεθυ=
δώτην.
καδμείοισι δόμοις, ὃς ἑλισσόμενος πέρι πάντα,
ἔστησε κρατερῶς, βρασμοὺς γαίης ἀποπέμψας.
ἡνίκα πυρφόρος αὐγὴ ἐκίνησε χθόνα πᾶσαν,
πρηστῆρος ῥοίζοις· ὁ δ' ἀνέδραμε δεσμὸς ἁπάντων.
ἐλθὲ μάκαρ βακχευτὰ γεγηθυίαις πραπίδεσσι.

Σαβαζίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθι πάτερ κρόνου υἱὲ σαβάζιε, κύ=
διμε δαῖμον.
ὃς βάκχον Διόνυσον, ἐρίβρομον, εἰραφιώτην.
μηρῷ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ
τμῶλον ἐς ἠγάθεον, παρ' ἵππαν καλλιπάρηον.
ἀλλὰ μάκαρ φρυγίης μεδέων βασιλεύτατε πάντων.
εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

Ἵππας θυμίαμα, στύρακα.

Ι ππαν κικλήσκω βάκχου τροφὸν, εὐάδα κούρην.

μυστιπόλον, τελεταῖσιν ἀγαλλομένην σάβου ἁγνοῦ.
νυκτερίοισι χοροῖσι, πυριβρεμέτοις ἰάκχοισι·
κλῦθί μου εὐχομένου χθονία μήτηρ βασίλεια.
ἤτε σύ γ' ἐν φρυγίῃ κατέχεις ἴδης ὄρος ἁγνόν.
ἢ τμῶλος τέρπει σε καλὸν λυδοῖσι θόασμα.
ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γηθοῦσα προσώπῳ.

Λυσίου ληναίου ὕμνος.

κ λῦθι μάκαρ διὸς υἷ', ἐπιλήνιε, βάκχε διμάτωρ.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε, λύσιε δαῖμον.
κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε βάκχε.
εὐτραφῆ, εὔκαρπε, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων·
ῥοχθίζων, ληναῖε, μεγασθενὲς, αἰολόμορφε.
παυσίπονος θνητοῖσι φανεὶς, ἄκος, ἱερὸν ἄνθος.
χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε.
λύσιε, θυρσομανῆ, βρόμιε, εὔιε, πᾶσιν εὔφρων.
οἷς ἐθέλεις θνητῶν, ἠδ' ἀθανάτων ἐπιφαύσκων·
νῦν σε καλῶ μύσταισι μολεῖν, ἡδὺ, φερέκαρπον.

Νυμφῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

ν ύμφαι θυγατέρες μεγαλήτορος ὠκεανοῖο.
ὑγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι·
κρυψίδρομοι, βάκχοιο τροφοὶ, χθόνιαι, πολυγηθεῖς.
καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, ἁγναί.
ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι·
πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοείμονες, ἴχνεσι κοῦφαι.
φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολύανθοι.
σὺν πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάστειραι.
πετρόρυτοι, λιγυραὶ, κορωνίτιδες, ὑλονόμοι τε.
παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὔπνοοι αὔραις.

αἰπολικαὶ, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι.
κρυμοχαρεῖς, ἁπαλαὶ, πολυθρέμμονες, αὐξιτρόφοι τε
κοῦραι ἁμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι.
νύσιαι, μανικαὶ, παιωνίδες, εἰαροτερπεῖς.
σωὶ βάκχῳ δηοῖτε, χάριν θνητοῖσι φέρουσαι.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ.
νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν αὐξιτροφοισιν ἐν ὥραις.

Τριετηρικοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

Κικλήσκω σε μάκαρ, πολυώνυμε, μανικὲ βακχεῦ.
ταυρόκερως, ληναῖε, πυρίσπορε νύσιε, λυσεῦ.
μηροτρεφὴς, λικνῖτα, πυριπόλε, καὶ τελετάρχα.
νυκτέρ, εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα.
ὄργιον, ἄρρητον, τριφυὲς, κρύφιον διὸς ἔρνος.
πρωτογόν' ἤρικε, παιὲ, θεῶν πάτερ, ἠδὲ καὶ υἱέ.
ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανὲς, ἀγέτα κώμων.
βακχεύων ἁγίας τριετηρίδας, ἀμφὶ γαληνάς.
ῥηξίχθων, πυριφεγγὲς, ἐπάφιε, κοῦρε διμάτωρ.
οὐρεσιφοῖτα, ἔρως, νεβριδόστολε, ἀμφιέτηρε.
παιὰν, χρυσεγχὴς, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε.
βάσσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπάρθενε, καὶ διάκοσμε
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι βρύων κεχαρημένος αἰεί.

Ἀμφιετοῦς θυμίαμα, πάντα πλὴν λιβάνου.

Ἀμφιετῆ καλέω βάκχον, χθόνιον διόνυσον.
ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις, εὐπλοκάμοις.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων,
κοιμίζει τριετῆρα χρόνον, βακχήιον ἁγνόν.
αὐτὸς δ' ἡνίκα τὸν τριετῆ πάλι κῶμον ἐγείροις,

εἰς ὕμνον πρέπεται σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.
εὐάζων κινῶντε χοροὺς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις.
ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε βάκχε
βαῖν' ἐπὶ πάνθεον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ.
εὐΐεροις καρποῖσι τελεσιγόνοισι βρυάζων.

Σιληνοῦ. σατύρου. βακχῶν. θυμίαμα, μάνναν.

κ κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε τροφεῦ βάκχοιο
τιθηνέ.
σιληνῶν ὄχ' ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι.
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις.
ἁγνοτερὴς, γερανὸς, θιάσου νομίου τελετάρχα
εὐαστὴς, φιλάγρυπνε, νεάζων οἷσι σιληνοῖς.
ναΐσι καὶ βάκχοις ἡγούμενε κιττοφόροισιν.
δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν σατύροις ἅμα πᾶσι
θηροτύποις, εὔασμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος.
σὺν βάκχαις ληναῖα, τελεσφόρα, σεμνὰ προπέμπων
ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων.
εὐάζων φιλόθυρσε, γαληνιόων θιάσοισιν.

Εἰς ἀφροδίτην ὕμνος.

ο οὐρανία πολύυμνε φιλομμειδὴς
ἀφροδίτη.
ποντογενὴς, γενέτειρα θεὰ, φιλοπάννυχε σεμνή.
νυκτερία, ζεύκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης.
πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστὶν, ὑπεζεύξαο δὲ κόσμον,
καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννᾷς δὲ τὰ πάντα.
ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ ἐστὶ καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ.
ἐν πόντῳ τε, βυθῷ τε, σεμνὴ βάκχοιο πάρεδρος.
τερπομένη θαλίαισι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτων.
πειθοῖ, λεκτροχαρὴς, κρυφία, χαριδῶτι.
φαινομένη, τ' ἀφανὴς, ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια.

νυμφιδία σωὶ δαιτὶ, θεῶν σκηπτοῦχε λύκαινα.
γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶτι.
ἡ ζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις.
καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φίλτρων.
ἔρχεο κυπρογενὲς θεῖον γένος, εἴτ᾽ ἐν ὀλύμπῳ
εἰ σὺ θεὰ βασίλεια, καλῷ γήθουσα προσώπῳ.
ἦτε καὶ εὐλιβάνου συρίης ἕδος ἀμφιπολεύεις.
εἴτε σύγ᾽ ἐν πεδίοισι σωὶ ἅρμασι χρυσεοτεύκτοις.
αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λουτρά.
ἢ καὶ κυανέοις ὄχθοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα
τερπομένη χαίροις θνητῶν κυκλίαισι χορείαις.
ἢ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δίᾳ,
θῖνας ἐπ᾽ αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἅρματι κούφῳ.
εἴτ᾽ ἐν κύπρῳ ἄνασσα τροφῷ σέο, ἔνθα καλαί σε
παρθένοι ἀδμῆται νύμφαι τ᾽ ἀνὰ πάντ᾽ ἐνιαυτὸν
ὑμνοῦσι σε μάκαιρα, καὶ ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν.
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ καλ᾽ ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα.
ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ, ἁγίοισι λόγοισιν.

Ἀδώνιδος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθί μου εὐχομένου πολυώνυμε δαῖμον ἄριστε.

ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ᾠδαῖσι ποθειναῖς.
εὔβουλε, πολύμορφε, τροφὴ πάντων ἀρίδηλε.
κούρη, καὶ κόρε, σὺ πᾶσιν θάλος αἰὲν ἄδωνι.
σβεννύμενε, λάμπωντε, καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις.
αὐξιθαλὴς, δίκρως, πολυήρατε, δακρυότιμε.
ἀγλαόμορφε, κυναγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα.
ἰμερόνους, κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος ἔρωτος.
φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθείς.
ὃς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἠερόεντα,

ἠδὲ πάλιν πρὸς ὄλυμπον ἄγεις δέμας ὡριόκαρπον.
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

Ἑρμοῦ χθονίου θυμίαμα, στύρακα.

κ ωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον
ἀνάγκης.
ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἑρμῆ βάκχε χοροῖο διωνύσοιο γένεθλον,
καὶ παφίης κούρης ἑλικοβλεφάρου ἀφροδίτης.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις.
αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων,
ἃς κατάγεις, ὁπόταν μοίρης χρόνος ἐσαφίκηται.
εὐιέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδώτειρ' ἅπαντα.
καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις. σοὶ γὰρ ἔδωκε
τιμὴν περσεφόνεια θεὰ κατὰ τάρταρον εὐρύν.
ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν
ἀλλὰ μάκαρ πέμποις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

Ἔρωτος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω μέγαν, ἁγνὸν, ἐράσμιον, ἡδὺν
ἔρωτα.
τοξαλκῆ, πτερόεντα, πυρίδρομον, εὔδρομον ὁρμῇ.
συμπαίζοντα θεοῖς, ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις.
εὐπάλαμον, διφυῆ, πάντων κληῖδας ἔχοντα.
αἰθέρος, οὐρανίου, πόντου, χθονὸς, ἠδ' ὅσα θνητοῖς
πνεύματα παντογένεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος,
ἠδ' ὅσα τάρταρος εὐρὺς ἔχει, πόντος θ' ἁλίδουπος.
μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις.
ἀλλὰ μάκαρ, καθαραῖς γνώμαις μύσταισι συνέρχου.
φαύλους δ', ἐκτοπίους θ' ὁρμὰς ἀπὸ τῶν δ' ἀπόπεμπε.

Μοιρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

μ οῖραι ἀπειρέσιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης.

κλῦτέ μου εὐχομένου πολυώνυμοι αἵτ' ἐπὶ λίμνης
οὐρανίας, ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θερμῆς
ῥήγνυται, ἐν σκιβρῷ λιπαρῷ μυχῷ εὐλίθῳ ἄντρου
ναίουσαι, πεπότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφον
στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀθόνῃσι.
μορσίμων ἐν πεδίῳ, ὅθι πάγγεον ἅρμα διώκει
δόξα, δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλπίδος, ἠδὲ μεριμνῶν.
καὶ νόμον ὠγυγίου καὶ ἀπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς.
μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνον, οὐδέτις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου.
καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον, ἐπεί γ' ὅσα γίγνεται ἡμῖν,
μοῖρά τε, καὶ Διὸς οἶδε νόος διαπαντὸς ἅπαντα,
ἀλλά μοι νυκτέριοι, μαλακόφρονες, ἠπιόθυμοι,
ἄτροπε, καὶ λάχεσι, κλωθὼ, μόλετ' εὐπατέρειαι.
ἀέριοι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες θνητοῖσιν ἀνάγκη.
μοῖραι ἀκούσατ' ἐμῶν ὁσίων, λοιβῶν τε καὶ εὐχῶν.
ἐρχόμεναι μύσταις λυσιπήμονες εὔφρονι βουλῇ.
μοιράων τέλος ἔλλαβ' ἀοιδὴ, ἣν ὕφαν' ὀρφεύς.

Χαρίτων θυμίαμα,
στύρακα.

κ λῦτέ μοι ὦ χάριτες μεγαλώνυμοι,
ἀγλαότιμοι.
θυγατέρες ζηνός τε, καὶ εὐνομίης βαθυκόλπου.
ἀγλαΐη τε, θάλεια, καὶ εὐφροσύνη πολύολβε.
χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὔφροσυν' ἁγναί.
αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθειναί.
εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι.
ἔλθοιτ' ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύσταισι προσηνεῖς.

Νεμέσεως ὕμνος.

Ὦ νέμεσι, κλήζω σε θεὰ βασίλεια μεγίστη.
πανδερκὴς ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
ἀϊδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις.
ἀλλάσσουσα, λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον, αἰεί.
ἣν πάντες δεδίασι βροτοὶ, ζυγὸν αὐχένι θέντες.
σὴ γὰρ ἀεὶ γνώμη πάντων τέλει, οὐδέ σε λήθει
ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὁρμῇ.
πάντ' ἐσορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις καὶ πάντα βραβεύεις,
ἐν σοί δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν πανυπέρτατε δαῖμον.
ἐλθὲ μάχαιρ' ἁγνὴ μύσταις ἐπιτάρροθος αἰεί.
δός δ' ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύουσα πανεχθεῖς
γνώμας, οὐχ ὁσίας, πανυπέρφρονας, ἀλλιπροστάτας.

Δίκης θυμίαμα, λίβανον.

Ὄμμα δίκης μέλπω παλιδερκέος ἀγλαομόρφου.
ἣ καὶ ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει.
οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς ἐπιβρίθουσα δίκαια.
ἐξ ἰσότητος ἀληθείας συνάγουσ' ἀνομοῖα.
πάντα γὰρ ὅσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται,
δύσκριτα βουλομένοις τὸ πλέον βουλαῖς ἀδίκοισι,
μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκοις ἐπεγείρεις.
ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, εὔφρων δὲ συνοῦσα δικαίοις.
ἀλλὰ θεὰ μόλ' ἐπὶ γνώμαις ἐσθλαῖσι δικαία.
ὡς ἂν ἀεὶ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἦμαρ ἐπέλθοι.

Δικαιοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

Ὦ θνητοῖσι δικαιοτάτη πολύολβε ποθεινή.

ἐξ ἰσότητος

ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις.
πάντιμε, ὀλβιόμοιρε, δικαιοσύνη μεγαλαυχής.
ἣ καθαραῖς γνώμαις αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις.
ἄθραυστος τὸ συνειδὸς, ἀεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας
ὅσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως.
ἀστασίαστε, φίλη πάντων, φιλόκωμ', ἐρατεινή.
εἰρήνῃ χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον,
αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις.
ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὄλλον ἱκάνει.
κλῦθι θεὰ, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως:
ὡς ἂν ἰσορροπίαισιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύοι,
θνητῶν ἀνθρώπων, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι
καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ' ἐν κόλποισι τιθηνεῖ.
γαῖα θεὰ μήτηρ, καὶ πόντιος εἰνάλιος ζεύς.

Ὕμνος νόμου.

α θανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἁγνὸν ἄνακτα.
οὐράνιον νόμον, ἀστροθέτην, σφραγῖδα δικαίαν.
πόντου τ' εἰναλίου, καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον.
ἀκλινῆ, ἀστασίαστον, ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν.
οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει.
καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον αὐτὸς ἐλαύνει.
ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει.
αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴακα κρατύνει.
γνώμαις ὀρθοτάταισι συνὼν ἀδιάστροφος αἰεί.
ὠγύγιος, πολύπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν
τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
ἀλλὰ μάκαρ πάντιμε, φερόλβιε πᾶσι ποθεινέ.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε φέριστε.

Ἄρεος θυμίαμα, λίβανον.

ἄ ῤῥηκτ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε
δαῖμον.
ὁπλοχαρὴς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα
ἄρες ἄναξ, δολόδουπε, φόνοις πεπαλαγμένος αἰεὶ
αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε φρικτέ.
ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον.
στῆσον ἔριν λυσσῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον.
εἰς δὲ πόθον νεῦσον κύπριδος, κώμους τε λυαίους.
ἀλλάξας ἀλκὴν ὅπλων, εἰς ἔργα τὰ δηοῦς.
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

Ἡφαίστου θυμίαμα, λίβανον μάνναν.

ἥ φαισ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἀκάμα=
τον πῦρ,
λαμπόμενε φλογέαις αὔγαις φαεσίμβροτε δαῖμον.
φωσφόρε, κρατερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε.
ἐργαστὴρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφές.
παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε.
αἰθὴρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον.
ταῦτα γὰρ ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα
σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς πολύολβε, κραταιέ.
κλῦθι μάκαρ, κλήζω πρὸς εὐιέρους ἐπὶ λοιβάς.
αἰὲν ὅπως χαίρουσιν ἐπ᾽ ἔργοις ἤμερος ἔλθοις.
παῦσον λυσσῶσαν μανίαν πυρὸς ἀκαματοῖο.
καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

Ἀσκληπιοῦ θυμίαμα, μάνναν.

ἰ ητὴρ πάντων ἀσκληπιὲ, δέσποτα παιάν.
θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων.
ἠπιόδωρε κραταιὲ μόλοις κατάγων καὶ ὑγείαν.

καὶ παύων νούσων χαλεπὰς κῆρας θανάτοιο.
αὐξιθαλὴς, κόρε, ἀπαλεξίκακε, ὀλβιόμοιρε.
φοίβου ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον.
ἐχθρὲ νόσων, ὑγείαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ.
ἐλθὲ μάκαρ σωτὴρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

Ὑγείας θυμίαμα, μάνναν.

ἱ μερόεσσ', ἐρατὴ, πολυθάλμιε. παμβασίλεια.
κλῦθι μάκαιρ' ὑγίεια, φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων.
ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι.
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο.
καὶ τέχναι βρίθουσι, ποθεῖ δέ σε κόσμος ἄνασσα.
μοῦνος δὲ στυγέει σ' ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεί.
ἀειθαλὴς, εὐκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
σοῦ γὰρ ἄτερ, πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
οὔτε γὰρ ὀλβοδότης πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν,
οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίνεται ἀνήρ.
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοις, ἐπιτάρροθος αἰεί.
ῥυομένη νούσων χαλεπῶν, κακόποτμον ἀνίην.

Εὐμενίδων θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦτε θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι εὐράστειραι.
τισιφόνη τε, καὶ ἀληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
νυκτέριαι, μύχιαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι.
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι παρὰ στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.
οὐχ ὁσίαις βουλαῖσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεί.
λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσαι ἀνάγκαις.
θηρόπεπλοι, τιμωροὶ, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς.
ἀΐδεω χθόνιαι, φοβεραὶ κόραι αἰολόμορφοι.

ἠέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι τ', οὔτε νόημα.
οὔτε γὰρ ἠελίου ταχιναὶ φλόγες, οὔτε σελήνης,
καὶ σοφίας ἀρετῆς τε, καὶ ἐργασίμου θρασύτητος,
οὐ χάρι, οὔτε βίου λιπαρᾶς περικαλλέος ἥβης,
ὑμῶν χωρὶς ἐγέρει εὐφροσύνας βιότοιο.
ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
ὄμμα δίκης ἐφορᾶτε δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι.
ἀλλὰ θεαὶ μοῖραι, ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι,
πραΰνοον μετάθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

Εὐμενίδων θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦτέ μου εὐμενίδες μεγαλώνυμοι εὔφρονι
βουλῇ.
ἁγναὶ θυγατέρες μεγάλοιο διὸς χθονίοιο.
φερσεφόνης τ' ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο.
ἣ πάντων καθορᾷ βίοτον θνητῶν ἀσεβούντων.
τῶν ἀδίκων τιμωροὶ ἐφεστηκῦαι ἀνάγκη.
κυανόχρωτοι ἄνασσαι ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων,
δεινὴν αὐταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην.
ἀΐδιοι· φοβερῶπες· ἀπόστροφοι· αὐτοκράτειραι.
λυσιμελεῖς οἴστρω βλοσυροννύχιαι· πολύποτμοι.
νυκτέριαι κοῦραι· ὀφιοπλόκαμοι· φοβερῶπες.
ὑμᾶς κικλήσκω γνώμαις ὁσίαισι πελάσειν.

Μηλινόης θυμίαμα, ἀρώματα.

μ ηλινόην καλέω νύμφην χθονίαν κροκό-
πεπλον.
ἣν παρὰ κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνή.
φερσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς ζηνὸς κρονίοιο.
ᾗ ψευσθεὶς πλούτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταις.
θυμῷ φερσεφόνης δὲ, δισώματον ἔσπασε χροιήν.
ἣ θνητοὺς μαίνοι φαντάσμασιν ἠερίοισιν.

ἀλλοκότοις ἰδίαις μορφῆς τύπον ἐκ προφαίνουσα.
ἄλλοτε μὲν προφανὴς ποτὲ δὲ σκοτόεσσα νυχαυγής.
ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε καταχθονίων βασίλεια.
ψυχῆς ἐκ πέμπειν οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.
εὐμενὲς εὐίερον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

Τύχης θυμίαμα, λίβανον.

Δεῦρο τύχη, καλέω σ' ἀγαθὴν κράντειραν ἐπ' εὐχαῖς.
μειλιχίαν ἐνοδῖτιν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.
ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, εὐβουλῆος.
αἵματος ἐκγεγαῶσαν, ἀπρόσμαχον εὖχος ἔχουσαν
τυμβιδίαν, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν
ἐν σοὶ γὰρ βίοτος θνητῶν παμποίκιλος ἐστίν.
οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον.
οἷς δὲ κακὴν πενίην θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
ἀλλὰ θεὰ, λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσαν.
ὄλβοισιν πλήθουσαν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

Δαίμονος θυμίαμα, λίβανον.

Δαίμονα κικλήσκω μεγαλανηγήτορα φρικτόν.
μειλίχιον δία, παγγενέτην. βιοδώτορα θνητῶν.
ζῆνα μέγαν πολύπλαγκτον, ἀλάστορα παμβασιλῆα
πλουτοδότην, ὁπόταν γε βρυάζων οἶκον ἐσέλθῃ.
ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων.
ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς κληῗδες ὀχοῦνται.
τοιγάρτοι μάκαρ ἁγνὲ πολύσπορα κήδ' ἐλάσσας,
ὅσσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
ἔνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Λευκοθέας θυμίαμα, ἀρώματα.

λ ευκοθέαν καλέω καδμηίδα δαίμονα σεμνήν.
εὐδυνάτην, θρέπτειραν, ἐυστεφάνου Διονύσου.
κλῦθι θεὰ πόντοιο βαθυστέρνου μεδέουσα.
κύμασι τερπομένη. θνητῶν σώτειρα μεγίστη.
ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὁρμή.
μούνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἁλὶ λύεις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθοις.
ἀλλὰ θεὰ δέσποινα, μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα,
νηυσὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὔφρονι βουλῇ.
μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα.

Παλαίμονος θυμίαμα, μάνναν.

σ ύντροφε βάκχε χοροῖο Διωνύσου πολυγηθοῦς.
ὃς ναίεις πόντοιο βυθοὺς βαθυκύμονας ἁγνούς.
κικλήσκω σε παλαῖμον ἐπ' εὐιέροις τελεταῖσιν.
ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέῳ γήθοντα προσώπῳ.
καὶ σώζειν μύστας κατὰ τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ ναυσὶν χειμῶνος ἐναργής.
φαινόμενος σωτὴρ, μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ.
ῥυόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

Μουσῶν θυμίαμα, λίβανον.

μ νημοσύνης καὶ ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες.
μοῦσαι πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι.
θνητοῖς οἷς κε παρῆτε ποθεινόταται πολύμορφοι.
πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον.
θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι.
καὶ νοῦ δυνατοῖο καθηγήτειραι ἄνασσαι.

αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους.
κλειώτ᾽, εὐτέρπητε, θάλειάτε, μελπομένη τε,
τερψιχόρη τ᾽, ἐρατώτε, πολύμνιά τ᾽, οὐρανίη τε,
καλλιόπη σὺν μητρὶ, καὶ εὐδυνάτη θεᾷ ἁγνῇ.
ἀλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσταις πολυποίκιλοι ἁγναί.
εὔκλειαν ζῆλον τ᾽ ἐρατὸν πολύυμνον ἄγουσαι.

Μνημοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

μ νημοσύνην καλέω ζηνὸς σύλλεκτρον
ἄνασσαν.
ἣ μούσας τέκνωσ᾽ ἱερὰς ὁσίας λιγυφώνους.
ἐκτὸς ἐοῦσα κακῆς μνήμης βλαψίφρονος αἰεί.
πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχαῖσι συνοικον.
εὐδύνατον κρατερὸν, θνητῶν αὔξουσα λογισμόν.
ἡδυτάτη, φιλάγρυπνος, ὑπομνήσκουσα δὲ πάντα,
ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθηται.
οὔτι παρεκβαίνουσ᾽, ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσταις μνήμην ἐπέγειρε,
εὐιέρου τελετῆς, λήθην δ᾽ ἀπὸ τῶν ἀπόπεμπε.

Ηοῦς θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθι θεὰ θνητοῖς φαεσίμβροτον ἦμαρ
ἄγουσα.
ἠὼς λαμπροφαὴς ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον.
ἀγγελίεια θεοῦ τιτᾶνος ἀγαυοῦ μεγάλοιο.
ἣ νυκτὸς ζοφερήν τε μελαινοχρῶτα πορείην.
ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἔργων ἡγήτειρα βίου, πρόπολε θνητοῖσιν.
ᾗ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος, οὐδέτις ἐστὶν,
ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὖσαν.
ἡνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσῃς.
πᾶς δὲ βροτὸς γήθει, πᾶν ἑρπετὸν, ἄλλατε φῦλα.

τετραπόδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν.
πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἁγνή, μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

Θέμιδος θυμίαμα, λίβανον.

οὐρανόπαιδ' ἁγνὴν καλέω θέμιν εὐπατέρειαν.
γαίης τὸ βλάστημα νέον καλυκώπιδα κούρην.
ἣ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον ἁγνόν.
δελφικῷ ἐν κευθμῶνι θεμιστεύουσα θεοῖσι.
πυθίῳ ἐν δαπέδῳ. ὅθι πυθοῖ ἐμβασίλευεν.
ἣ καὶ φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε.
πάντιμε, ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε.
πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας.
βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπευάζουσα ἄνακτα.
ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων, μυστήριά θ' ἁγνά.
ἀλλὰ μάκαιρ' ἔλθοις κεχαρημένη εὔφρονι βουλῇ
εὐιέρους ἐπὶ μυστιπόλους τελετὰς σέο κούρη.

Βορέου θυμίαμα, λίβανον.

χειμερίοις αὔραισι δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου.
κρυμοπαγὴς βορέα χιονώδεος ἔλθ' ἀπὸ θράκης.
λῦέ τε παννέφελον στάσιν ἠέρος ὑγροκελεύθου.
ῥιπίζων ἰκμάσιν νοτεραῖς ὀμβριγενὲς ὕδωρ.
αἴθρια πάντα τιθεὶς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων.

Ζεφύρου θυμίαμα, λίβανον.

αὖραι ποντογενεῖς, ζεφυρίτιδες, ἠεροφοῖται.
ἡδύπνοοι, ψιθυραὶ, καὶ μάτου ἀνάπαυσιν ἔχουσαι.
εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πεποθημέναι ὅρμοις.
σύρουσαι ναυσὶ τρυφερὸν πόρον ἠέρα κοῦφον.

ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι ἐπιπνείουσαι ἀμεμφεῖς.
ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἀέμορφοι.

Νότου θυμίαμα, λίβανον.

λ αιψηρὸν πήδημα δι' ἠέρος ὑγρο-
πόρευον.
ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις, ὄμβροιο γενάρχα.
τοῦτο γὰρ ἐκ Διός ἐστι σέθεν γέρας ἠερόφοιτον.
ὀμβροτόκους νεφέλας ἐξ ἠέρος εἰς χθόνα πέμπειν.
τοιγάρ τοι λιτόμεσθα μάκαρ ἱεροῖσι χαριέντα,
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Ὠκεανοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

ὠ κεανὸν καλέω πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν
ἐόντα.
ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον.
ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα.
καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰκμάδες ἁγναὶ
κλῦθι μάκαρ πολύολβε, θεῶν ἄγνισμα μέγιστον.
τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου ὑγροκέλευθε.
ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεί.

Ἑστίας θυμίαμα, ἀρώματα.

ἑ στία εὐδυνάτοιο κρόνου θύγατερ
βασίλεια.
ἣ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο μεγίστου,
τούσδε σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίους μύστας ἀναδείξαις.
θεῖσα ἀειθαλέας πολυόλβους εὔφρονας ἁγνούς.
οἶ καὶ θεῶν μακάρων θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
ἀΐδιε πολύμορφε ποθεινοτάτη χλοόμορφε.
μειδιόωσα μάχαιρα, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως.

ὄλβον ἐπιπνείουσα, καὶ ἠπιόχειρον ὑγείαν.

Ὕπνου θυμίαμα, μετὰ μήκωνος.

Ὕ πνε ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ'
ἀνθρώπων
καὶ πάντων ζώων, ὁπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος, καὶ πᾶσι προσέρχῃ.
σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσι.
λυσιμέριμνε κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων.
καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις, ψυχὰς διασῴζων.
αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς λήθης θανάτου τε.
ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε κεκραμένον ἡδὺν ἱκέσθαι.
σῴζοντ' εὐμενέως μύστας θεοῖσιν ἐπ' ἔργοις.

Ὀνείρου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω σε μάκαρ τανυσίπτερε οὖλε
ὄνειρε.
ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
ἡσυχία γὰρ ὕπνου γλυκεροῦσι γελλὸς ἐπελθών,
προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις.
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις
σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφαίνων.
οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν, νόος ἐσθλὸς ὁδεύει.
ὡς ἂν ἀεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον γνώμῃσι προληφθὲν,
τερπωλαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων.
τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ.
εὐχωλαῖς θυσίαις τε, χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι.
τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην,
ὄψις ὀνειρήεσσα κακῶν ἐξάγγελος ἔργων.
ὄφρα ἂν εὕρονται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.

ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν.
ὡς ἂν ἀεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς.
μηδὲν ἐπ' ἀλλοκότοισι, κακῶν σημεῖα προφαίνων.

Θανάτου θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθί μευ, ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα
κρατύνεις.
πᾶσι διδοὺς χρόνον ἁγνὸν, ὅσων πόρρωθεν ὑπάρχεις
σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὁλκόν.
ἡνίκ' ἂν ἐκλύῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμά.
τὸν μακρὸν ζώοισι φέρων αἰώνιον ὕπνον.
κοινὸς μὲν πάντων ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων.
ἐν ταχυτῆτι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεοῦται.
οὔτε γὰρ εὐχαῖς σὸν πείθει μένος, οὔτε λιταῖσιν.
ἀλλὰ μάκαρ, μακροῖσι χρόνοις ζωῆς γε πελάζειν,
αἰτοῦμαι θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων.
ὡς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ὕμνοι.

Εἰς τὸν ἥλιον.

κ λῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ χρυ=
σήνιε τιτάν.
κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος ὦ ἄνα πηγῆς
αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις.
ὑψόθεν ἁρμονίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
κέκλυθι, μεσατίην γὰρ ἐὼν ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλανῆτες ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
αἰὲν ὑπ' ἀλλήκτοισι, καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας.
πᾶσα δ' ὑφ' ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
ὡράων κατὰ θεσμὸν, ἀνέβλαστε γενέθλη.
στοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων,
παύσατο σεῖο φανέντος, ἀπ' ἀρρήτου γενετῆρος.
σοὶ δ' ὑπὸ μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος.
ἂψ δὲ μεταστρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
εὖτε θέλεις, περὶ γὰρ κρατέεις, περὶ δ' ἶφι ἀνάσσεις,
σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεῦ θεοπειθέος οἴμης
ἐξέθορεν φοῖβος, κιθάρῃ δ' ὑπὸ θέσκελα μέλπων,
εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
σῆς δ' ἄπο μειλιχόδωρος ἀλεξικάκου θιασείης,
παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ' ἐπέτασσεν ὑγείην.
πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι διωνύσοιο τοκῆα.
ὕλης δ' αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὔιον ἄττην,
ἄλλοι δ' ἁβρὸν ἄδωνιν ἐπευφήμισαν ἀοιδαῖς.
δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλήν.

δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες ἀγριόθυμοι·
ψυχαῖς ἡμετέραις δυεραῖς κακὰ πορσύνοντες·
ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο,
σώματος ὀτλεύωσιν ὑπὸ ζυγόδεσμα ποθοῦσαι·
ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς·
ἀλλὰ θεῶν ἄριστε, πυριστεφὲς, ὄλβιε δαῖμον.
εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ ψυχῶν ἀναγωγεῦ
κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης.
δέχνυσο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον. ἐκ δὲ μελυγρῶν
ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις.
πρηΰνων θοὸν ὄμμα δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.
αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς,
ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις.
ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον.
σώματι δ' ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώρεισι μελοίμην.
ὄλβον δ' ἀστυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς,
ἢν ἐθέλεις δὸς ἄναξ, δύνασαι δὲ ἅπαντα τελέσσαι·
ῥηιδίως, κρατερὴν γὰρ ἔχεις, καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτράκτοις,
ἀστεροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὸν ἄμμιν
ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον ἀφρογενείης
καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήιον, ἧς ἄπο πάντες
ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες.
ὧν οἱ μὲν, νοεροῖσιν οἰστεύουσι βελέμνοις,
ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσαι,
μητέρος ἰχανόωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς.
οἱ δὲ, πατρὸς βουλῇσιν ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
ἱέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,

ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
ἄλλοι δ' ἐγγαμίων δάρων πολυδέας οἴμους
αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης,
ἀθάνατον θάλψωσι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν.
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν, ἐρωτοτόκου κυθερείης.
ἀλλὰ θεὰ, πάντη γὰρ ἔχεις ἐριήκοον οὖας.
εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανὸν, ἔνθα σε φασὶν
ψυχὴν ἀενάου πέμπειν κόσμοιο θεείην,
εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους,
κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην,
ἰθύνοις, σέο πότνα δικαιοτάτοισι βελέμνοις.
οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

Εἰς τὰς μούσας.

Ὑμνέομεν μβρότων ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς.
ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους.
αἳ ψυχὰς κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο
ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγρεσινόων ἀπὸ βίβλων.
γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων,
καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθης
ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν ὅτ' ἐς γενεθλήιον ἀκτὴν
κάππεσον, ὑλοτραφέεσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
ἀλλὰ θεαὶ καὶ ἐμεῖο πολυπτοίητον ἐρωὴν
παύσατε, καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις,
μὴ δέ μ' ἀποπλάγξειεν δεισι θέων γένος ἀνδρῶν,
ἀτραπιτοῦ ζαθέης ἐριφεγγέος ἀγλαοκάρπου.
αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάκτοιο γενέθλης,
ἕλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς φάος ἁγνὸν,
ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.

κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
οἳ ψυχὰς μερόπων ἀναγώγιον ἀψάμενοι πῦρ,
ἕλκετ' ἐς ἀθανάτους σκότιον κευθμῶνα λιποῦσας·
ὕμνων ἀῤῥήτοισι καθηραμένας τελετῇσι.
κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων
νοῦσα τ' ἐμοὶ φάος ἁγνὸν ἀποσκεδάσαντες ὁμίχλην·
ὄφρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
μὴ δέ με ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων,
δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.
μὴ κρυερῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωηῖαν
ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσαν ἐμὴν ἐπιδηρὸν ἀλᾶσθαι
ποινὴ τὶς κρυόεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσῃ.
ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες
κέκλυτ', ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
ὄργια, καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν λυκίων βασιληΐδα κυραφροδίτην.
ἧς ποτ' ἀλεξικάκοιο πριν πλήθοντες ἀρωγῆς,
πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
ἱρὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
σύμβολ' ἔχον νεαροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων,
ἡφαίστου πυρόεντος, καὶ οὐρανίης ἀφροδίτης.
καί ἑ θεὴν ὀνόμηναν ὀλυμπίαν. ἧς διὰ κάρτος
πολλάκι καὶ θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰόν.
ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα παλαιγόνων δ' ἀπὸ λέκτρων
ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη,
πάντη δ' ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρην ὑποδέχνυσο πότνα θυηλήν,
εὐεπίης. λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὶ καὶ αὐτός.
ψυχὴν δ' ἂψ ἀνάειρον, ἀπ' αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος
γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοίϊον οἶστρον ἐρωῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΩΣΧΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ ΟΡΦΕΩΣ.

θ Ειοδάμαντι τῷ πριάμου συναντήσας ὀρφεὺς μετὰ τῶν ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν ἡλίου ἣν ἐτέλει κατ᾽ ἔτος, εἰς ὄρος ἀνερχόμενος, καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐτησίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ που πλησίον ἱερὸν, τοῦ ἡλίου, ὑφ᾽ οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ προεποιήσατο, τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ᾽ ἔτος ἦγεν ἡλίῳ θύματα, μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς ὀρφεὺς ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος, ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισιν, συμπαραλαβὼν, καὶ θεοδάμαντα, οὗτος δὲ καθ᾽ ὅλον τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυόντων κρατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιντο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰοβόλους τῶν δήξεων θεραπείας, ὅθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ κολοφώνιος ὕστερον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ:

Ἰστέον δὲ ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόντος προτίθεται ποιήματος, ἐν μὲν τῷ πρότῳ αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν, καὶ σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ' αὐτὴν γενομένους ἐνδόξους, καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθημόνως ἐπικειμένων· ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ θειοδάμαντα γίνεται διάλογος.

δ

ῶρον ἀλεξικάκοιο διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
κεκλόμενος μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων
υἱὸς, ὅπως ἀνέχωμεν ὀϊζύος ἄφρενες ἄλκαρ
γηθόσυνοι δέχνυσθε βροτοὶ, πινυτοῖσιν ἐνίσπω
οἷς ἀγαθὴ κραδίη, καὶ πείθεται ἀθανάτοισιν
νηπιτύοισι δ' ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εὑρεῖν
τῷ δ' αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλόμενος ἐπὶ δώρῳ
ἦγά τε λητοΐδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
ἷξεν ἄγων ἐς ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἠδὲ σαόφρων
παλλὰς ἀθηναίη λαοσσόον ἡρακλῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κρονίδης ταναὸν ὑπὲρ αἰθέρα χείρων
στησάμενος πρὸς ὄλυμπον, ἐπεὶ μάθεν ἄμβροτα δῶρα
ἀλλ' ἤτοι κείνους καὶ ἀμώμητοι διὸς οἶκοι
χαίροντας δέξαντο θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους.
ἡ μὲν δ' ἐν γαίῃ κέλεται χρυσόῤῥαπις ὄλβῳ
ζώειν τερπομένοισιν ἀπηρίτοις κακότητος
ὃν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγῃ
ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐπελθέμεν ἑρμείαο.
ἔνθ' ὅγε παντοίων ἀγαθῶν κατέβηκεν ὅμιλον
αἶψά κεν ἀμφοτέρῃσιν ὀνείατα πολλὰ κομίζων
οἴκαδ' ἀποστείχοι, προφυγὼν πολύδακρυν ὀϊζὺν
οὐδέ ἑ νοῦσος ἄκικυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει·
οὐδ' ὅγε δυσμενέων ποθ' ὑποτρέσσας μένος αἰνὸν
ἂψ ἀναχωρήσει προλιπὼν ἐριγηθέα νίκην.
οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι κονισσαμένῳ ἐν ἀγῶνι
ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν

οὐδ' εἰ χάλκεα ἔργα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
ἄντικρυς στεφάνοιο πόθῳ κομίσαιο ἐριδαίνοι
ναίμιν καὶ θήρεσσιν ὀρεσκώοισι λέοντα
δεινὸν, καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω
καὶ οἱ καὶ βασιλέεσσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ῥεῖα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι
τὸν δὲ καὶ ἠΐθεοι τερενόχροες ἱμερτῇσι
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύξειν παλάμῃσι
καὶ μαλακὴν χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσαι
ἀλλήλων κούρη ἐπιϊεμένη φιλότητος
εὐχομένου τε, πρὸς οὖατ' ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχὴ, καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
βήσετ' ἐπὶ ῥαφβὴν ἀκυμάντοισι πόδεσσι.
τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάρσιοι οἷον ἐόντα
φεύξονται, καὶ δμῶες οἰόμενοι πατέρ' εἶναι
τίσουσι, καὶ οἶκον ἐοῦ στέρξουσιν ἄνακτος.
ἴδμεναι αἴκε θέλῃσι δαήσεται, ὅσσα τε φωτὸς
κρυπτάδια σφετέρῃσι ἐνὶ φρεσὶ μηχανόωνται
ὅσσα τε κεκλήγασι μετὰ φρεσὶν ἠεροφοῖται
ἀνθρώποις, ἄφραστον ἰαχάζοντες ἀοιδὴν
οἰωνοὶ μεγάλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται
ῥοιζῶντες, καὶ χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
εἴσεται, ἠδ' ὄφεων ἰὸν σβέσαι ἑρπυστήρων
δώσω οἱ καὶ φῶτα, ῥοπῇ πίπτοντα σελήνης
ῥύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος
καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνειότος, αἴκεν ἐρεμνοῦ
ἐξ Ἀΐδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτοιτο ἑκάστῳ
ἄλλα τ' ἀπειρέσιοι πολυμήτιος Ἑρμείαο
δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται
ἄμβροτοι, ἀρεκέες, ῥίμφα πρήσσουσαι ἕκαστα

τάων, ἦ μιν θεός τε, καὶ ὄλβιος, ὅς τ᾽ ἀφίκηται
τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε μελιγλώσσοιο κελεύσας
φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδῆς γηρύσασθαι.
ἀλλ᾽ οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν
ἵμερος, αἶψα δὲ πρέσβαν δαημοσύνην ἀτίουσιν
μητέρα δὴ ῥώων ἀρετῆς ἀπάτερθε κλύοντες
προπροπάδην φεύγουσιν, ἀοσσητῆρα δὲ μόχθων
μόχθων ἀοσσητῆρα βίου μάλα πεφρίκασιν.
οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὁμιλεῖ
οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὀπιζέμεν ἀθανάτοισι
ἐκ δ᾽ οἵγε πολίων τε, καὶ ἀνδρῶν ἤλασαν ἐσθλήν.
ἆ δειλοί, σοφίην ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
ὤλετο δὲ προτέροις πεπονημένος ἠιθέοισιν
ἔργον δ᾽ ἀργαλέος, καὶ ἀπεχθὴς αὐτίκα πᾶσιν
δῶκεν, ἐπωνυμίην λαοὶ τεύχουσι μάγοιο.
καὶ ῥ᾽ οἱ μὲν κονίῃσιν ὑπ᾽ ἄορι κρατὸς ἀπευθὴς
λευγαλέῳ θανάτῳ δῖος φῶς ἐκ τετάνυσται.
οἱ δ᾽ ἴκελοι θήρεσιν ἀγριόδες, οἱ δ᾽ ἀλιδάκτοι
χήτει δαιμονίοιο νοήματος, οὐθ᾽ ὑπ᾽ ἀρωγὴν
θεσπεσίην φυγέειν φασὶ μβροτον, ἐκ κακότητος.
οὔτ᾽ ἔτι θέσκελον ἔργον, ὅ κεν μάλα θαυμάζοντο,
ἴσασ᾽, ἀλλά σφιν νεφέλη πραπίδεσσι κελαινὴ
ἀμφιπεριπλασθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμόεντα
εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστέφανόν τε, μάγειρα
ἀλλ᾽ ἐμέθεν ὑπισχνοῦμαι κειμήλια πειθομένοισι
ἀφνειοῖο χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δέξειν.
φῶτα δὲ δίζηται ταλακάρδιον, ὅς κεν ἑκάστου
ἐμμεμαὼς πειρῷτο μενοινήσειέ τε, καί μοι τε,
ὅς τε διδάσκηται, καὶ ὃς εἰδότας ἐξερεείνοι.

οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
εὐρύωπα κρονίδης ἐθέλει δόμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τὴν δύσιν ἀναπνοιῶντες ἀν᾽ αἰθέρα λαμπετόωσαν
ἠέλιον φαέθοντα ἐφ᾽ ἅρματι πῶλοι ἄγουσι

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ἄλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος
μ ἀρῶν
τέρψομαι, ἤπερ χρυσὸν ἀπάντων κοίρανον ἀνδρῶν.

ἠελίῳ γὰρ ἄγων ἱερήιον ἀντεβόλησα
ἀγχόθεν ἄστυ ἰόντι περίφρονι θειοδάμαντι.
καί μιν ἑλὼν χερὶ χεῖρα προσηύδων ὧδ᾽ ἐπέεσσι
τὴν πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχουσιν ἀνάγκαι
ῥηιδίως ὦ ἑταῖρε καὶ αὔριον ἐατοῦθ᾽ ἱκέσθαι
νῦν δέ σε μοι στείχοντα μετ᾽ εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
ὦρσεν ὑπαντιάσαι, τῷ μοι πρόφρων ὑπόνευσον
ἕσπεσθαι, θυσίαι ἱεροπρεπέες τελέθουσιν
ἃς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί, γάνυται δὲ φίλον κῆρ
ἀθανάτων, οὗ τ᾽ ἂν σφι χοροὺς ἀνάγωσιν ἄριστοι
ἄξω δ᾽ οὐ μακρὴν τὴν ἀταρπιτόν, εἰσοράας γὰρ
ἡμετέρων με κιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
ἔνθα νεογνὸς ἐών, ἔτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν
λαιψηρῷ πέρδικι μετασσόμενος προφυγόντι.
οἱ δ᾽ ἤτοι εἵως μὲν ἀκούων οὔνομ᾽ ἕκαστος
ἱστάμενος μίμνεσκεν, ὀρεξάμενος δὲ δοκεῦσθαι
πρὶν μάρψαι χείρεσσιν ἀλυσκάζων προφύγεσκεν
αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῆκεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθών.
ἂψ δ᾽ αὖθις γαίηθεν ἀναΐξας ἐδίωκον.

ἐκ γ' ὅτε δὴ κορυφὴν δὲ μετασσόμενος εἶον ἄκρην
οἱ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὀρῶντος
αἰγανέης ἔσσυτο θοώτερον, ἠὲ βελέμνου
ὑψίκομον ποτὶ φηγὸν, ἐπεσσύμενον προϊδόντος
αἰνὸν ὄφιν πετάσοντα γένυν πλείω θανάτοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐγχριμφθεὶς ὑπεναντίον ἀΐξαντα
οὐκ ἴδον, ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων ἀγάλληντο.
πρίν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὴν
ἐφρασάμην, ἤδη τε δέμας μεμαῶτα φυλάξαι
ἔνθ' εἴτις σπεύδοντα παλίσσυτον εἰσενόησεν
οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἕπεσθαι
οὔτε με νηπιάχοισιν ὀΐσατο ποσσὶ φέρεσθαι
κέκλετο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον εἶναι αὐτὸν
καὶ πνοιὴν ἀνέμου, παρὰ δὲ ποσσὶν κενεὸν ἦεν.
πολλάκι δ' εἴματος ἄκρον ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς
καί κεν ὑπὲρ μοῖραν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ.
εἰ μή μοι νόος ὦρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι.
τὸν ῥα παλαιότεροι φασ' ἐμβρότῳ ἱδρύσαντο.
τῷ δ' αὖ ἐπὶ τρύφος αὖον ἐλαινέης ἐλέλειπτο.
χίζης, ἥν τε μαρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλιπεν πῦρ,
τὴν ἐγὼ ἁρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
ἐστρέφθην. μαίνησε δ' ὀρεσκῷον μένος αἰνὸν
μάρνασθαι μεμαῶτα ἰδὼν, εἴλυτο δὲ πυκνῶς
γνάμπτων εὐκύκλως ταναὴν ῥάχιν, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ
ἄλλος, ἔπειτα δ' ἐπ' ἄλλος ἑλισσομένου τρόχος ἦεν
ἤδ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὕπερ αὐχένας ἠέρταζεν
συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μᾶσσον αὐτῆς
καὶ τύπτον ἄρρηκτον ὀρεσκῴοιο κάρηνον
ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἄκικυν
οὐ γὰρ μόρσιμος ἦα δαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι

τοὔνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισι
ἑσπομένω δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα
γνόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκον.
χῶ μὲν ἄρ ἔλιπον τοῖιν, ἐγὼ δ᾽ ἐς γαῖαν ὀρούσας
προτροπάδην ὥς τίς τε διὸς γαμψώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκινοῖσι λάσι θάμνοισι λαγωὸς
τῷ ἴκελος μήλοισι μιγεὶς ὀλοοῦ ὑπὸ θηρὸς
ἐκρύφθην μέσσοισιν ἐνιπτύξας ἐρίφοισι.
ὄφρα μὲν οὖν ἀκήκητα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν
αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμειώτερα βωμόν.
τέκνων ἠελίω ζωάγρια παιδὸς ἑοῖο
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλάσσας πίονα μόσχον
ἀχρινὸν, θαλέθοντα νεήνιδος οὔθατι μητρὸς
ἔρχομαι εἰς ἀκρώρειαν ἄγων χορὸν ἠδαὶ ἑταίρων
σὺν δέ σφιν καὶ τὼ δεδρακοντοφόνω κύνε βήτην
αὐτομάτω, γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ, βωμὸν ἄνακτος
τερπωλὴ, χλοερόν τε πέδον, μαλακαί τ᾽ ἐπὶ ποῖαι
καὶ λασία πτελέῃσιν ὑπὸ σκιὴ, ἄγχι δ᾽ ἄρ αὐτῶν.
ὕδωρ ἀέναον λιαρῆς ὑπὸ πυθμένα πέτρης,
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζετε ἤκελον ὠδῇ.
ἴομεν, οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ᾽ ὧδε προσηύδα δαιμόνιος φὼς
ἀγάσσε μὲν κρείων Φαεσίμβροτος ἐξ ἀγεννῆς.
αἰὲν ἄγοι κακότητος, ἀδακρύτοιό τε πέμποι
ὄλβου πρὸς μέγα δῶμα, φιλοφροσύνης ἕνεκα σφῆς
οὐδὲ μὲν οὐδέ σ᾽ ἐγὼ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερήιον εἰσαναβαίνεις.
ὄφρα τοι εὐχομένοιο κλύοι θεὸς ἐγγυαλίξω.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ.

κ

Ρύσταλλον φαέθοντα διαυγέα λάζεο χερσὶ
λᾶαν, ἀπόρροιαν περιφεγγέος ἀμβρότου αἴγλης.
αἰθρὶ δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ.
τὸν κ' εἴπερ μετὰ χεῖρας ἔχων περὶ νηὸν ἵκηαι
οὔ τίς τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχωλῇσι.
κέκλυθι δ' ὄφρα μάθοις γε μένος ἀργεννοῖο λίθοιο
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῖο θέλεις πυρὸς ἐς φλόγας ὄρσαι
κέκλομαι ἀβαλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων καταθεῖναι.
αὐτὰρ ὅγ' ἠελίοιο κατ' ἀντίον αὐγάζοντος.
ἀντιχ' ὑπὲρ δαΐδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσει
ἡ δ' ὅτε καρφαλέης τε θίγῃ καὶ πίονος ὕλης
καπνὸν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ὄρσει, τῷ δ' ἄρα φασὶ παλαιγονέες ἱερὸν πῦρ,
τῶν οὐχ' ἑτέρας μᾶλλον φλογὸς ἔλπομ' ἔγωγε
ἀθανάτοις οὕτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
πρὸς δ' ἔτι σοι καὶ τοῦτο φίλος μέγα θαῦμα πιφάσκω
αὐτὸν ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶψα μάλ' ὦκα
ἐκ πυρὸς ἁρπάξας ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάασθαι
ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δυεῖς κάμνοντα σαώσει.

ΓΑΛΑΤΙΤΗΣ.

δ

Εὔτροχον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λᾶαν ὀπάσω
θεσπεσίοιο γάλακτος ἐΐσκελον,
οὗτε μαζὸν

πρωτοτόκου νύμφης, ἢ μὴ κῆδος οὐβατοέαυης
τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτιν ἀδάμαντα
κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ὄφρα θυηλὰς
ἁζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν.
ἢ δ' ἄρα μιν λίθαιον ἐφήμισαν, οὕνεκεν αἰεὶ
μεμνῆσθαι κακότητος ὀϊζυρῆς ἀπερύκει·
θνητοὺς ἀθανάτους τε, νόον δ' ἐριούνιον εἶναι
θέλγει, ἐπουρανίων ἀγανὰ φρεσὶ βουλεύεσθαι.
ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι προΐψαντο γάλακτος
ἐκ προρέει λευκοῖο πανίκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
πεῖρα δέ τοι καὶ τῆδε παρέσσεται αἴκε θέλησθα.
οὔθατα γὰρ μήλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδηαι.
πῶς ἔρξεις φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσι
οὓς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπροφυγεῖν ἱκέτευε
τοῖσι παρασταίης τελκόσι, οἱ δ' ἐνὶ σηκῷ
ἀμφίσε λεπταλέοι γοερὸν περιμυκήσονται·
τῶν μὲν ἀκηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἰὲν
λούειν πηγάων κυανοχετέων ἐν δίνῃσι
στήσας δ' ἠελίου κατεναντίον ἀντέλλοντος
ἁγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάσας
ἅλμην δ' ἐν κρητῆρι, καὶ ἄλφιτα λεπτὰ λίθοιο
χευάμενος, διὰ πῶυ καὶ αἰγῶν ἔρχε ὅμιλον
ῥαίνων καρποφόρον λάσιον κατὰ νῶτον ἑκάστης
θάλλωνται δ' ἄρα πᾶσαι ἰαινόμεναι περὶ σηκοὺς
ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες τελέθουσι
οἱ δ' ἄρ ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι γαλαθηνοὶ
σκιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσοντ' ἀγέρωχοι
σὺν δὲ μελικρήτοιο μετὰ γλυκεροῖο μιγέντα,
ὄρνυε πινέμεν νύμφην, ἵνα νήπιον ἦα

μαςοῖσιν μεθύοντα παρ' ἀγκαίοισι κομίζοι
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐχένι παιδὸς ἀρτάξουσα τιθήνη,
λᾶαν, ἐρυκήσει καὶ ὁμήτιος ἄατε μεγαίρης.
καὶ δέ σε βασιλῆος ἀμύμονος αἰδέσονται
ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα, καὶ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων.
ἀθάνατοι δὲ μάλιστα, νόου καταθύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν ἐπαρᾶων ἀΐοντες.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

Χρὴ δὲ καὶ εὐπέταλον πετράκεια λᾶαν ἔχοντας
ἔρδεσθαι παρὰ βωμὸν ἐναιρομένης ἑκατόμβης.

ΑΧΑΤΗΣ.

Αἰ δενδροφύτοιο φέροις τύφος ἐν χε-
ρὶ πέτρης
μᾶλλον καὶ τέρποιτο θεῶν νόος αἰὲν
ἐόντων.
δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεται
ὡς ἐνὶ κήπῳ
ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐπαυντέροις κομόωντα
τοὔνεκά οἱ καὶ φωτὸς ἀχάτη δενδρήεντι
θῆκεν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλε τ' ἀχάτου
ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι
τὸν δὲ τεοῖσι βοέσιν ἀναχίζουσιν ἄρουραν
ἀμφὶ κέρα δύω βαλέειν, ἢ καρτερὸν ἀμφὶς
ὦμον, ἐροπαλόντος ἀτειρέος ἀγροιώτου.
καί κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
μεσσὸν ἴοι φρέκαρπον ἐσαύλακα κόλπον ἔχουσα.

ΟΡΦΕΥΣ
ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΟΣ ΕΛΑΦΟΥ

σ Κέπλεο, καὶ θυμὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
ἀθανάτοισι κέρας, ποτὶ γὰρ νόος οὐρανιώνων
μειδιάᾳ, φύσιος πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων
ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο, φύῃ γε μὲν ὃ ποτὶ κόρσην
πέτρη, ἀλλ' ἔμπης πέλεται κρατερή τε γε πέτρη.
οὐδέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκὲς, ἢ λίθος ἐστὶ
πρίν κε μιν ἀμφαφόων εὕροις νημερτέα λᾶαν.
αἰεί τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράατι λάχνην
εἰ καὶ ψεδνοκάρηνος ἔοις, εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ
τριβόμενον τρίβοις κροτάφους πάνθ' ἤματα σεῖο,
αἱ δὲ, νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσι.
πρωτόγαμον δ' αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια, κούρην
τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιτο
λᾶαν, ὁ δ' ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἄμ' ἄμφω
ὕστατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΡΟΙΣ ΑΥΛΙΖΟΜΕΝΩΝ.

π Οἰμένι δ' ἀγραύλων ταύρων Διὸς αἰγιόχοιο
ἠέϊ κυανοχίτωνι λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρβαρον ἀγγέλλω, συριηγενέος κελαδεινοῦ
ὕδασιν Εὐφρήταο διαινόμενον ζαθέοισι.
ὅς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς

κλήμασιν αὐτίκα σεῖο φερεσταφύλοισιν ἀλωὰς
ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφύσσεσθαι μέθυ δώσει

ΙΑΣΠΙΣ.

Αἰ γλαφυρὸν κομίσας ἐαρόχροον αἰ-
κ κεν ἴασπιν
ἱερὰ ῥέξοιτις μακάρων ἰαίνεται ἦτορ
καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν
ἀρούρας
ἤδη καὶ αὐχμηρῇσιν ἄγοι πολλὼ ὄμβρον ἀρούραις.
αὔχνης δ' ἐκ πεδίου ῥοθίων ἀπόεργε χάλαζαν
ἡμετέρου, καὶ κῆρας ὅσαι πιχόωσιν ἐπ' ἀγρούς
καὶ σὲ γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
ἠΰτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐς φλόγα πέμπεις
ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος, ὁππότε μὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσῃ, ἐνὶ δὲ πλείοιο λέβητος
ψυχρὸν ἐπαγνυμένοιο προσμίμνει ἔνδοθεν ὕδωρ
εἰ δέ τις ἐν ψυχροῖσι λίποι κονίῃσι λέβητα
παφλάζει κρατεροῖο κυκωμένου ἔνδοθι χαλκοῦ.

ΤΟΠΑΖΟΣ.

Θλοὶ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες
ἐ εἶναι
κλείονται θνητοῖσι θυηπολίοισι
τόπαζοι.

ΟΡΦΕΥΣ
ΟΠΑΛΛΙΟΣ.

ἠμὶ δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
ἀγλαὸν ἱμερτοῖο τέρενα χρόα παιδὸς ἔχοντα
καί ἑ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τετύχθαι
καὶ πίτυος δάκρυσιν λιθούμενον ὀψιανοῖο,
καὶ σμύρνην σμίσγειν εὐώδεα, καὶ φολίδεσσιν
δρηιφέαιν λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελαινῷ.
αὐτίκα γάρ τοι δώσουσι θεοπροπίας, ἀγαθῶν τε
ἐσσομένων, λυγρῶν τε. καὶ εἴσεαι ἅσσε θέλησθα
καὶ νούσων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμιώς.
δοιὼ δ' ἠελίου χρυσόποιχε λᾶε πέλονται
ἄμφω θεσπεσίω· θάμβος δέ τοι ἔσσετ' ἰδόντι.
ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν,
ὀρθαὶ, λαμπετόωσαι, ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλο, τὸν μέν τε νοήσεις
κρύσταλλον κενεὴν, ὁ δὲ χρυσολίθω δέμας ἄντην
ἥκελος ἐσιδέειν. εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὅγ' ἐθείρας
χρυσόλιθός κεν ἔην, ἀτὰρ ἐσθλῷ φημι τετύχθαι
ἐν γάρ σφιν μέγα δή τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
ἠέλιος ῥοῖζον ἐρικυδέος αὐτίκα φωτὸς
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν, καί τοι σέβας ἔσσεται αὐτῶν.
αἶψα γὰρ ἡρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαυὸν
οἵ τε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέουσι
τέλμα δ' ἀθανάτους καὶ ὀνειρεῖ κηλίασθαι.

ΜΑΓΝΗΤΙΣ.

Ἀγνῆτιν δ' ἔξοχ' ἐφίλησεν θούριος ἄρης
μ οὕνεκεν ὁππότε κεν πελάσοι πολιοῖο σιδήρου
ἠΰτε παρθενικὴ γλαγόφρονι χερσὶν ἑλοῦσα
ἠΐθεον στέρνῳ προσπτύσσεται ἱμερόεντι
ὣς ἥ γὰρ πάξουσα ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεὶ
καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον
ἤτοι μέν μιν φασὶ καὶ ἠελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης ὅτε κεν θελκτήρια πάλωσι.
καί μιν ὑπέρθυμος τεκεκτόνος αἰήταο
κύδηνεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι. εἰ ἔθεν ἀγνὴν
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ δῶμα φυλάσσοι,
ἣν γάρ μιν κομίσας ὑπὸ δέμνια κάτθεο λάθρη
χείλεσιν ἀείδων θελξίμβροτον ἀρέμας ᾠδὴν,
ἡδὲ καταμύσασα καὶ ἥδεϊ περ μάλ' ἐν ὕπνῳ
ἀμφὶ σὲ χεῖρ' ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνει.
ἣ δὲ ἐμαχλοσύνῃσι ἐλαύνει δι' ἀφροδίτη
ὑψόθεν ἣν γαῖαν τετανύσεται ἐκ προπεσοῦσα
καὶ δοιὼ μάγνησαν ἀδελφειὼ φορεόντων.
θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδος ποθέοντε.
καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὀπὶ κερῆ
θέλξεις ἐνὶ στήθεσιν ἄγων μελιηδέα πειθῶ
καί τοι πολλά κεν ἄλλα δαησόμενος καταλύξω
θέσκελα τοῖο λίθοιο. τί πλέον οὐρανιώνων
φθέγγομαι, ὧν αὐτὰ καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ὄφρα κε σεῖο

ὦκα μάλ᾽ ὥς τε χρηῗδες ἐέλδωρ ἐκτελέσωσι.
ἀλλ᾽ ἤτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτίκα πειρηθῆναι,
πάντα μάλ᾽ ὅσσ᾽ ἀγόρευσα πορέσσεται· εἶκ᾽ ἐπὶ βωμὸν
ἔλθωμεν, καὶ γάρ μοι ἐπισπόμενός μοι ὅγ᾽ ἀνὴρ
ὤμοισι κρατεροῖσιν ἐὼν φέροι αἰόλον ὕλην.
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ἀταρπιτοῖο πολὺ πλέον ἄμμι λέλειπται
σεῖο δέ τοι κλονέει κραδίην μέγα δέργμα δράκοντος
μάνθανε καὶ δολιχῶν ὄφεων μὴ δειέμεν ἰοὺς
ῥῖψαι γὰρ λεπτὴν ὀφιήτιδα κεκλεοπέρην
ἣν ποτέ τις κρατεροῖο πεπαρμένος ἔλθῃ ὀδοῦσι
καί μιν ἐφέλκει πᾶσαν, καὶ ἀρκὲς ἔασετ᾽ ὄνειαρ.

ΟΣΤΡΙΤΗΣ.

σοὶ δὲ καὶ ὀστρίτην οἴνῳ λίθον
ἐντρίψαντα
ἄκρηχον κέλομαι πίνειν ὀδυνήφατον
εἰδώς.
αὐτοκασιγνήτην πολιῆς καὶ ὁμώνυμ᾽ ἐχίδνης
ἣ ῥά ποτ᾽ εἰνάετ᾽ ἰλώβην ἀμενηνὸν ἔθηκας.
ῥίμφα φιλοκτήταο μαχαονίης ὑπὸ τέχνης.
οὐ μὲν πῶς κείνῳ ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
νοῦσον ὑπεκφεύξεσθαι ἀταρτηρὴν ποθέων περ
ἀλλ᾽ ὅγ᾽ ἀλεξικάκοιο μαθὼν παρὰ πατρὸς ἀρωγὴν
λᾶαν ὅτις κεπύθοιτο βαλὼν ἐπὶ φάρμακα μηρῷ
σῶεν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξάνδροιο φονῆα
ὃν ῥα μεθ᾽ ὑσμίνην ἧκεν ποσὶν ἀρξεμέεσιν
πριαμίδης πάρος αὐτὸς ἀποθνήσκων παρὰ πίσει
ἔκτανε δ᾽ ἢ βροτοπῆα πάριν ποιάντιος ἥρως
κεκλομένου δαναοῖς ἑλένου ῥόμνου κομίσαι

λοιγὸν ἀδελφειοῖο μιαιφόνον ἐκ λήμνοιο.
τῷ γὰρ ἀπόλλων φοῖβος ἔχειν λίθον αὐδήεντα
δώκεσι δηρῖτιν νημερτέα τὸν ῥα βροτοῖσιν
ἤνδανεν ἄλλοισι καλέειν ἄψυχον ὀφίτην
λυγρὸν, ὑποβρυχιὼ, στιβαρὸν, μελανόχροα, πυκνὸν
ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περί τ' ἀμφί τε πάντοθεν ἶνες.
ἴκελοι ῥυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται
ἤματα μὲν τρὶς ἐφ' ἑπτὰ βίην ἰλένοιο πέπυσμαι
θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν, καὶ κοινὰ λοετρὰ
καὶ σεμνὸν ἀδίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο
ἀενάῳ δ' ἐπὶ πέτρον ἐχέφρονα πόδακι λούων
φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἅτε βρέφος ἀγκλίσασκε
καὶ θεὸν ὡς ἐπ' ἀρῇσιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
λᾶαν ὑπερμενέεσσιν ἀοιδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρῳ λύχνοισιν ἀνάπτων
χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε θεουδέα πέτρον ἀείρας
μητέρι νήπιον υἱὸν ἐοικὼς δὴ κατεχύσῃ
καὶ σὺ δ' ἐπὴν ἐθέλῃς ὄπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι
ὧδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῇσι δαείης.
ὁππότε γάρ μιν πάγχυ κάμῃς ἐνὶ χέρεσι πάλλων
ἐξαπίνης ὄρσῃ νεογιλοῦ παιδὸς ἀϋτὴν
φαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι
χρὴ δέ σε τετληότι νόῳ αἰνέμεν αἰεὶ
μὴ πῶς ἠπεδανοῖο λυθῇς ὑπὸ δείματος ἔξω
ἐκ χειρὸς οὔδασ δὲ βαλὼν χόλον αἰνὸν ὀρίνῃς
ἀθανάτων, τόλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεείνειν
πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα, καί μιν ἔπειτα
πλησίον ὀφθαλμῶν ὅτε κεν λύσῃσι πελάσσας.
δέρκεο, θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
ὧδε μὲν ἀτρείδῃσιν ἁλώσιμον ἔφρασε πάτρην

Λαομεδοντιάδης φοιβήτορι λᾶϊ πιθήσας.
σοὶ δ' ἔτι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρήταο πιφαύσκω
ἑρπετῶν γὰρ δὴ πάμπαν ὑποβρομέοντι ἔοικε
σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μεῖζον ἀκοίμητόν τε νόσοιο
δεῖμα φιλοκτήτης μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης
τοὔνεκα παλαμήδαο σαόφρονος οὔποτε νόσφι
ἤθελεν εὔχεσθαι γουνούμενος, ὄφρα τιν' εἴποι
θαλπωρήν. εἴ πέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
ἔρχεται, πῶς κεν πολιὸν γένος ἐκ προφύγησι
τῶν δ' ὅγε λικοΐδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα φοῖβον
κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
οὗ τε με παῖδ' ἐδίδασκεν ἀκερσεκόμης ἀγορεύειν
μαντοσύνας, μέγαν ὅρκον ἐπέκλετο πρῶτον ὁμόσσαι
ψεύδεα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
τοὔνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
φράζεο νῦν ἥρως ἑκατηβόλε μῦθον ἐμεῖο
αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι
τίκτει καὶ κακότητα, καὶ ἄλγεος ἄλκαρ ἑκάστου.
γαῖα μὲν ἑρπετὰ τίκτε, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγὴν
ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
κάρτος ἀπειρέσιον, καὶ ποικίλον, ὅσσα δύνανται
ῥίζαι, τόσσα λίθοι, μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης.
ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον, ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν.
ἡ δὲ καταθνήσκει τε μινυνθάδιον θαλέθουσα.
καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος ἐφ' ὁππόσον ἔμπνοός ἐστιν,
ἢν δέ κ' ἀποπνεύσῃ τὶς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς.
ἐν μὲν δὴ βοτάνῃσιν ἦρι λυγρῶν τε, καὶ ἐσθλῶν
δήεις. ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ῥεῖα κεν εὕροις,
ἤτοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι, ἀλλὰ σύ γ' ἥρως.

ἀλλ' ὅ γε σιδηρίτῃ πεφυλαγμένος ἑρπετὰ πάντα
θαρσαλέως, ἢ καί τοι ὁμιλαδὸν ἀντιόωσιν
ἔρχεσθαι διὰ μέσσα κελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
λώβης, οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνῆσθαι ὀδόντων
οὐδ' εἴκειν στείχοντος ἐνιχρίμπτοιντο πόδεσσι
οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται.
ἀλλὰ μετὰ σφίσι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ' ὁμοῖα
ἔσσυνται. τὰ δὲ καὶ περ ἐναντίον ἀΐξαντα
ἂψ ὀπίσω παλίνορσα μεθυπίξειν μενεαίνει.
καὶ σφίσιν ἐξαπίνης ῥόθος ἵσταται, οὐδέ τι πρόσσω
νήχεται. ἀλλ' ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
γλώσσῃσιν μεμάασι περισσαίνειν σκύλακες ὥς
πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφοινῶν ἄγχι δρακόντων
ἀμφὶ κυνηγεσίῃσι μένων ἐν τάρφεσιν Ἴδης
θηρητὴρ Εὔφορβος ἀρωγῇ τῇδε πεποιθώς.
δῶκε γὰρ ἀντομένῳ λίθον ἱρόν, οὐδέ ποτ' αὐτῷ
ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη
τέρπετο δ' Εὐφόρβῳ περικαλλέϊ φέρτατος ἀνδρῶν
αἰχμητὴς Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο
εἶδος ἀμώμητος, καὶ εἴδεϊ καρτὸς ἀρείων
αἰζειοῦ ποθέων δουρυκλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο.
τοὔνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλώμενος, οὔποτε νόσφι
ἔσθενεν Εὐφόρβοιο φέρειν ἱκετάονος υἷος
ἀλλ' αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
καγχαλόων κούροιο μετ' ἴχνια, σύν τε κύνεσσι
ἕσπετο, σύν θ' ἑτάροις, ἔθελέν τε μιν οἶος ἕπεσθαι.
ἦ μέν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μενέαινεν ἐρύσσειν
ἀσχαλόων ἑὸν υἷα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι.
καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν, οὐδ' ὅγε θυμῷ
πείθετο, τίς κ' ἐθέλεσκε ποτ' Εὐφόρβοιο λιπέσθαι.

ῥεῖά γέ μιν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρος
νέρθεν ὑπὸ κνήμης ὀλεσίμβριτον ἰὸν ἐλάσσας
τὸν μὲν ἔτ' ᾧ ὀλοΐστερος, οὐ λάθεν, οὕνεκ' ἔμελλεν
αὖθι λελείψεσθαι, τὸ ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν
οἰκτείρω δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο
αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διαβρίψαντα κέλευσα
λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἕλκεϊ λυγρῷ
καὶ ῥὰ μάλ' αὐτίκα φῶτα κραταιὴ κάλλιπε νοῦσος
τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἐριγόνα τίκτεν ὀρείτην
ὅς τε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἡρώεσσι κομίζειν.
καὶ στέρῃσι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι
ποικίλα γὰρ θνητοῖσι θεοὺς ἔρδειν ἀγορεύω
ὡς καὶ ἐμῆς ποτε μητρὸς ἀβαρβαρέης ἐπακούσας
ἀνδρῶν οἳ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέσασθαι
βουκολίδης Εὔφορβος ἀγαυοῦ φάσκεν ὀφίτου
φάρμακα, μὴ μοῦνον ὀφίων κατένωπα δυνάσθαι
ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος, ἠδὲ βαρεῖαν
ἐκ κεφαλῆς ἕλκειν ὀδύνην, ἤδη δέ τιν' ἀνδρῶν
οὔασι δυθωόντα καθήρας ὤπασεν αἶψα
καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν' ἀοιδῆς.
ἤδη καί τινα φῶτα χόλῳ χρυσῆς ἀφροδίτης
ἔργα πρὸς ἱμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα
μεμνῆσθαι φιλότητος ἀκεσσάμενος προΐαλλεν
ἐν πυρὶ δ' εἴκε βάλοις μιν ὠδοδὴν ἑρπετὰ τοῖο
φεύξεται, οὐδέ τι πω μένει σχεδὸν, οὐδενὶ χειῇ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.

φ αὔξει καὶ κνίσῃσι γαγάτην ὀρνυμένῃσι
τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκεῖ πάντας
αὐτμῇ
χροιῇ δ' αἰθαλόεις, πλατὺς, οὐ μέγας· ἔλπετ' ἰδέσθαι
καρφαλέῃ δ' ἴκελον πεύκῃ φλόγα δῖαν ὀρίνει,
αὐτὰρ ὀλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος, οὐδ' ὅγε φῦτας
λήσεται ὧν κε θέλοις ἱρὴν ἀπὸ νοῦσον ἐρύξαι
γνάμψει γὰρ σφέας αἶψα χαμαὶ προπρηνέας ἕλκων
οἱ δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἄφαρ οἴμοιο
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν
τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται ὁππότ' ἴδῃσι
πήματα πάσχοντας κραιπνὴ πόδας ὠκέα μήνη
θηλυτέρῃ δ' εἴκεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα
καπνὸν ὑπὸ σπλάγχνοισι ἀΐσσοντα δέχηται
ἀθρόος ἔνδοθεν ὦκα μέλας καταλείβεται ἰχὼρ
ὅστε γυναικείῃς νεάτῃ μίμνων ἐνὶ γαστρὶ
κέκλιται, τότε δ' αὐτὸν ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
δερκόμενοι γάννυνται, ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντα
νηδύος, ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἀπεείνει
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέξειν
οἶδα, σὲ δὲ κνίσῃσιν ἐλαύνων ἑρπετὰ τέρψῃ.

ΣΚΟΡΓΙΟΣ.

σ Κορπίε, σεῖο δὲ λᾶαν ὁμώνυμον ἔμμεναι ἥρως
ἀγλαὸς ὠρίων οὐκ ἔκλυεν, ἦ γὰρ ὀΐω
πικρῇσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἀμφ' ὀδύνῃσι
μᾶλλον σφωϊβρῶν κεν ἐκεῖνα θελξέμεν ἄστρων.

ΚΟΡΙΦΩΔΗ.

οὐδ' ὅγε κορσιόεντα λίθον κλύεν οὕνεκα
μιχθεὶς
δριμέος ἐν σκορόδοιο καρήατι ῥεξαντῆρα
ἢ πεδανῶν ὤκιστα βελέμνων σκορπίος εἴργῃ
τὸν μὲν ἐγὼ κόρσῃ μάλ' ἐοικότα φημὶ βροτείῃ
παύρῃ, ὀξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα βάκχῳ.
ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰὸν
μέτρῳ δ' ὅς κεν μίξειεν ῥοδόεντι ἐλαίῳ
κάψας ἐκ πυρὸς ὁπὸν, ἐναυχενίαις ὀδμῶσι
ἄλκαρ ἄγει. μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κραθεὶς
ὕδατος ἀτηρὴν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ὕλην.
ἥτε καταιγίδην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
δυομένη φέρει ὄγκον ἀεικέα βουβώνεσσι.

ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ.

οἱ δ' ἀμαλδύνειν σκορπήια κέντρα
I δύνασθαι
καὶ τὸ σκίδναο μένος μέγα κουρα-
λίοιο
ἠδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
τοῦδε δέ μοι πάντων τριώσιον ὅσα φύονται
φοῖβος ἀκειρεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφώμενος εἶδος, ὅτις τοι
ψεῦδος κεν φαίη, τὸ δ' ἐτήτυμον ἆρα τέτυχθαι.
χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει, οὐδενὶ γαίῃ
ἦν γε φυτῶν ἴσμεν στερεὴν τροφὸν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ἀτρυγέτῳ, ἵνα φύκι', ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρά.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἔλθῃσι μαραινομένη ποτὶ γῆρας

ἤτοι μὲν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ἀφ' ἅλμης
αὐτὴ δ' ἐν βένθεσιν ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
νήχεται, ὄφρα κύματ' ἀποπλύσσοι αἰγιαλόνδε.
ἔνθα γὰρ ἐξαπίνης μιν ἀναπνεύσασαν ὑπ' αἴθρην
βάζουσ', οἱ περὶ ἴδμονες κρατυνομένην ὁράασθαι.
σκληρὸν δ' οὖν μετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθεῖσα
πέφρυκται· καὶ χερσὶν ἐνοκριθέντα τεῇσι
ἀμφαφάεις λίθον ὃ πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει οἷον ἔην περ
οἵ τε κλάδοι, ὅσα τε σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασι
ἤ οἱ τ' ἐβλάστησε καὶ ἔτραφη εἰν ἁλὶ ῥίζα.
φλοιός θ' ὅς περ ἔην φλοιός κεν λάινος ἐστί.
τερπωλὴ δήδια θεωμένου δὲ φρένα σεῖο
βήσεται, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ' ὅτι μοι θελγήθρον ἰδόντι
αἰὲν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται, οὐδὲ δύνανται
ὄσσε κορεσθῆναι θεωμένου, ἀλλά με θάμβος
σεύηται στέρνοισιν οἰομένου τέρας εἶναι
καί οἱ πιστεύων περ ἔολπά μιν εἶναι ἄπιστον
ἀλλά τε γοργείην μὲν ἐτώσιον ἀνθρώποισι
σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα περσεὺς
ὠκυπέτης πέλεται, ψευδὲς τέρας ἡγήσασθαι,
γοργόνα γὰρ περσηίδα δρακοντοέθειραν ἀκούεις
ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι
παρθένον ἀργαλέην ἐρεβώπιδα κῆρα μέλαιναν
ἀνθρώπων οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὄσσε
οἵ μιν δεῖμα πέλωρον ἀνάσχετον ἀθρήσαντες
αὐσῇ λᾶινοι τεθνειότες ἑστήκουσιν
τὴν δ' οὔτ' εὐρύστερνος ἐναντίον ἀρβυτώνη
δηρίεσθαι μενέαινεν ἀδείμαντός περ ἐοῦσα
χρυσαόρῳ περσῆι φονευομένην περ ἰδέσθαι

οὔτε κασιγνήτῳ κέκλετο κρατερόφρονι φωτί.
ἀλλὰ δόλῳ θήρειον, ἀφάρπασεν αὐχένα κούρης
ἧκε μάλ' ἐξόπιθε γαμψώνυχον οὐ προϊδούσης
ἀμφιβαλὼν ἅρπην κυλληνίδα λευκανίῃσι.
τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσκεν ὀπωπὴ
καὶ στυγεροῦ κρονίδαο μολὴν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένης ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ' αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως
ἐλθὼν ἐσκόκε λύθρον ἀποπλύνοιτο θαλάσσης
θερμὴν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ προμέουσαν
γοργείην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνῃσιν
ὄφρα δ' ὅγε δίνῃσιν ἀνεψύχεσκε θαλάσσης
στείχων ἐκ τ' ὀλοοῖο πόνου δολιχῆς τε κελεύθου
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
αἵματος, οἵ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοι.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνυον ὦραι.
πήγνυον δ' ὥστε σε παχυλίθον στερεὴν οἴσασθαι.
οὐδέ τ' ἔην οἴσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν
ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐλομένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χρονίην ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρὴν
ἀμφασίῃ δ' ἥρωα λάβε θρασὺν, ὡς ἐνόησε
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα, τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
διογενὴς πολύμητις ἐθαύμασεν ὀβριμοπάτρη.
θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον, ὥς κε πέλοιτο
αἰεὶ κουραλίου προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι
ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην ἀγελλή
φύλλα φυλασσέμεναι κρυερὴν εἰς φύσιν ἰόντα.
ἣν δολιχὴν ἕρπων δι' ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχοι τις

ἢ πρᾳέαν ἀλλὰ λίαν εὐσέλμῳ ἐνὶ νηί
καὶ γὰρ ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο
καὶ χόλον ἀνδροφόνον φεύγειν ἀπὸ ληιστήρων
καὶ πολιὸν νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι
ἐσθλὴ κουραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσαι.
γλυκαὺ δ' ἐγρεκύδιμον ἀτέρβεα ῥιγγένειαν
σφωϊτέρων καὶ μάτων ἐπαμαύρα κικλήσκουσιν
φάρμακα δ' ὅσσα πέλονται ἀτάσθαλα, καὶ κατάδεσμοι
ἀραί τ' ἀγνάμπτοισιν ἐριννύσι πάγχυ μέλουσαι
εἴτε μίσος κακῶν οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
ἀνήρ, εἴθ' ὅσα λύματ' ἐπὶ σφίσιν, ἢ δ' ἐπαοιδὰς
χέτλιοι ἀλλήλοισιν μεγαίροντες τελέουσι
πάντων ἀντίλυτρον δηίοις κρατερώτατον εἶναι.
κόψας δὲ σπεῖρον ξανθῇ δημήτερι μίσγων
καί τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάνευθεν ἀρούρης
αὐχμούς τ' ἐξελάσει, σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας.
ἀτηρήν τε χάλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμνοις
ἀγρῷ ῥαῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει.
εὐλάς τε, κάμπας τε καὶ ἐχθρίην ἐρυσίβην.
ἥ τε κατ' οὐρανόθεν πεπταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρὴ
ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται
ἔκ τε μυῶν ἀγέλας, ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
ῥαίσει, καὶ κρονίδαο παραΐσσουσι κεραυνοί.
παιδὸς ἑοῦ κλέος οὔτοι ἐτέσιον ἀζομένοιο.
κεῖνο πολὺ πρώτιστον ἀνερχομένοις περάτηθεν
κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν ἀργειφόντης·
τιὼν δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
μέμνεο. πευκεδανοῦ ἕνεκ' ἀσπίδος ὥς περ ἔειπον

ΟΡΦΕΥΣ

ΑΧΑΤΗΣ.

Αἰ πολυγηθέα πῖνε μετ' ἀκρήτοιο βρόμοιο
μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην
κ πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ' ἰδέσθαι
ἐν γάρ οἱ δήεις ὁρόων ὑάλωπιν ἴασπιν
σάρδιά θ' αἱματόεντα, καὶ αἰγλήεντα μάραγδον.
ἐν δ' ὅγε μιλτοπάρηος, ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
δήεις. καὶ χροιὴν ἐαρωτρεφέος μήλοιο.
ἀλλ' οἷος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὕροις
εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιμακέτοιο λέοντος,
τῷ καί μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομῆναι
ἥνδανεν ἢ μυθέοισι κατάστικτος ἀϊλάδεσσι
πυρσαῖσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε
τόν δ' εἰσκορπίην ὀλοφυρόμενός τις ἀεικὴν
ἔλθοι ἀρτάζειν περὶ ἕλκεϊ κέκλετο λυγρῷ
ἤ μιν ἐπιπάσσειν. ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνίαι
ἱμερτόν τε γυναιξὶ δωήσεται ἀνέρα θεῖναι
καὶ θέλξεις μύθοισι βροτοὺς, καὶ πάντα κομίζων
ἅσσα κεν αἰτήσειας ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
καὶ νούσῳ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν.
ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χείρεσσι κατάσχοι
δίξεσθ' οὔτοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσοιτο .
ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσὶν, οὕνεκεν αὐτῷ.
ῥῆξε λίνον κλωθὼ, τῷ δ' ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΧΑΤΟΥ.

ὕδει πυριφλεγέθων ἑτερήμερος ἄνδρα
θ θαμίζων
ἢ κρυεροῖς μάρπτων πυρετοῖς παρ' ἄδην θείησι

ἠὲ τεταρταίης πῆμα βραδὺ μήποτε λήγειν
βουλομένης, ἀλλὰ ἐν ὅπῃ πελάσῃσι μενούσης
τὸν σύ γ' ἰήσασθαι δι' ἀμύμονος αὐτίκ' ἀχάτου
οὔτις γὰρ προτέρων πολὺ φέρτερος, αἶψα δὲ σῆμα
ἐξερέω· τό περ ὦκα βίην δείκνυσι λίθοιο.
ἐν γάρ μιν κρεάεσι βαλὼν μέσῳ ἑψομένοισι
τυτθὸν ἀναχέεσθαι, τὰ δὲ πήκεται ἔνδοθι πάντα.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ.

ὐ μέν τοι καὶ τόν δε γε ἑρπετὰ φημὶ
δαμάσασθαι
ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντι τοι ἰητῆρα
οὐρανόθεν γεγαῶτα, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσι
εὖτε γὰρ αἰγλῆεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
οὐρανὸς ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι κρόνοιο
δηωθεὶς ἔλυξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
αἰθέρος ἐκ δίνης πεσέειν οὐ δάσσε μενοινῶν
ὄφρα κε πάντ' ἀΐδηλα πολύτροχον ἀμφιπετάσσας
νῶτον ἑὸν τεύξει, μήν δ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
θυμὸν ἀνιήσας κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίει
δὴ τότ' ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο,
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κιούσας·
σώματος ὄλλυσθαι μενέμεν δ' ἐριβώλακι μοῖραι
ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἷμα κέλοντο
μενέμεν ὅσσον αὖον δὲ περίγλυνοι θέσαν ἵπποι
ἠελίου, καί κεν τις ἐπιψαύων ἐρίσειε
λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχει δέ μιν αἷμα πεπηγὸς
ἐν γὰρ δὴ χρὼς αὐτὸς ἐτήτυμος αἵματος ἐστιν
ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀρεκὲς αἷμα

γίνεται, αἱματόεις δὲ καὶ οὔνομα λᾶας ἐπ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται, ἀκήρατα δ' ὥς ἐπέοικε
φάρμακ' ἔχοι, νημερτὲς ἀπόρροιάν κεν ἀοιδοὶ
οὐρανίην, καλέουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι
οὐ γὰρ ὅγ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν ὀΐζυν
ἔρχεσθαι προτὶ ὄσσε παλαιοτέρην τ' ἀπερύκει
μιγνύμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος, κεράσας τε
ἐχῶρι σφετέρῳ γλυκερῷ μέλιτι δὲ διάνας
ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον, ἀχαλάα γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς ὁράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων στροβιλοβλεφάρου βασιλῆος
καὶ γλήναισι τεῇσιν ὁμιλήσας κυλίκεσσιν
ἀνδρός τ' αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πίνησι
καί μιν ἐγὼν αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον
ἔντεσι δηρινθῆναι ἀμύμονος ἀμφ' ἀχιλῆος
ἐσσυμένῳ νίκης ἐπ' ἀρηγόνα χερσὶ κομίζειν
καί κεν ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος ἀθηναίη περσέπολις ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' οὔ οἱ μοῖρ' ἔσκε παραιφαμένοιο πιθέσθαι
τοὔνεκα θεσπέσιόν μοι ἀθέριξεν ὄνειαρ
λάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ, ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἑρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηιάδεσσι κέλευε
καὶ μὲν, ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα δόλωνα
αὐτοκασιγνήτῳ μεμαὼς φίλον ἕκτορι θεῖναι
πρόφρων ὤπασα λᾶαν ὀλύμπιον αἰτήσαντι
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαπίνης βοῶν προπάροιθεν ἁπάντων.
ἕκτορι, πατρί τ' ἐμῷ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος
τοῖο δ' ἕκητι μ' ἐκεῖνος ἀμοιβαδὸν ἀρέσασθαι
ἱέμενος, λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς

ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὅν ποτ' ἄρ' αὐτοῖς
ἐλθὼν Ἰλιόθεν κρατεροῦ μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
σῆμα τ' ἐμεῖο παρόντος ἀναύρων Ἀσσυρίηθεν
χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δῶρο κόμισε
μυρία κεῖθι μάγοισι πορὼν πολυΐδμοσι δῶρα
εἰ δ' ἄγε δέχνυσο μῦθον ἐγὼ δ' ἐδάην τά κε λέξω.
πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν.
οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμψύχοιο
ἥλιον εὐρύοπα κληΐζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
καὶ χθόνα πίειραν πάντων τροφὸν ὑδατόεσσαν.
δεύτερον αὖτ' αἴθωνος ὕπερ λίθον Ἡφαίστοιο
τήκειν, ἡ δ' εἴη ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
ὀδμῇ τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
ἐρχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
χηραμόθεν ὁρόωνται ἐφερπύζοντες ἀϋτμήν
αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
ἑσσάμενοι τρεῖς, ὀξὺ φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
ἄορ, ἀναρπάξειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα
κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύεσκε·
τοῦ δὲ διαμελεϊστὶ δαΐζειν ἐννέα μοίρας
τρεῖς μὲν ἐπικλήσκειν πανδερκέος ἠελίοιο
τρεῖς δ' ἑτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης
τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυΐδμονος ἀψαύστοιο.
τὰς δὲ λέβης κραάμοιο τετυγμένος αἱματοέσσας
δεξάσθω, καὶ δῶρον ἐλάινον ἀρυτῶνης
ἡ δὲ μέθυ βρομίοιο καλαιχόρου καταχεύειν
ἐν δ' ἅλας ἀργεννοὺς βαλέειν θεράποντας ἐϋωδῆς
ἐν δέ σφι καὶ δριμὺν ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
μίξαι χρυσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον
ἐν δὲ καὶ ὅσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
ἵμερον ἐσσέμπνουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισι

ὄφρ' ἤδ' ἐπὶ ῥίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα
τόφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
οὔνομα· τέρπονται γὰρ ἐπήν κέ τις ἐντελετῇσι
μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων
ἐρρᾶσθαι δὲ μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι ῥίποδος κακομήχανον, ἐς δ' ἄρα τούς γε
πνεῦμα διιπετὲς ἔνδον ἄγει ἱρὰς ἐπὶ μοίρας
ὁππότε δ' ἑψομένοισιν ἐπὶ κρεάτεσσιν ἵκωνται
δαίνυσθαι τότ' ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶτας
αὐτόθεν ἐκ ῥίποδος, τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι
καί σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα, καὶ μέθυ ἡδὺ
καὶ λίπατ', ἐρατὸν αὖτε μελίσσης ἄνθιμον εἶδαρ.
καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, μὴ δὲ κορέσσης
σφωϊτέροις πέπλοις ἑλέειν οἶκονδὲ κιόντας
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπή κ' ἀπὸ νόσφι ῥάπησθε
ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀτραπὸν ὄσσε φέροντες
ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον, μὴ δὲ προτιμυθήσασθαι
εἴ καί τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔς τ' ἂν ἱκέσθαι
ἐς δόμον. ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας ὅσα τ' ἀΰεται ὅσσατε κοῦφοι
ὄρνιθες κλάζουσιν ἐπίσταμαι. ὅσσατε θῆρες
ὠμησταί τε ῥάπεζοι ἐνὶ σφίσιν ὠρύονται.

ΝΕΥΡΙΤΙΣ.

Ἔνθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ βακχίδα νευρίταο
δῶρα λίθου Βρομίῳ κεχαρισμένα, τόν περ ἔχοντες
ἄνθρωποι θύοιτε, καὶ ἀράων ἀΐουσιν
οὐρανίδαι. γυμνῷ δὲ ῥάχεν ποδὶ πευκεδανοῖο

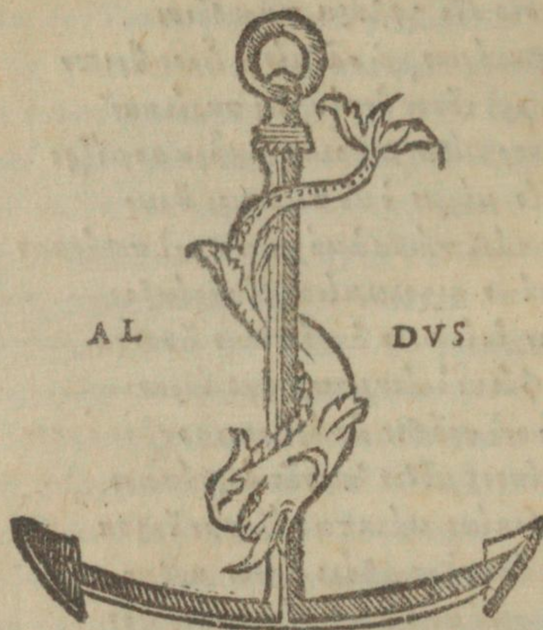
ᾧ κεν τοῦ θλίψας ἔφιος διὰ σάρκας ἀκάνθῃ
δηώσοι, σφετέρας ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῷ
ναρίτις, ἔρδῃ δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα
ἔνθεν καὶ κατένωπα μελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
καρτερὰ φάρμακα σεῖο βροχαρόε θέσκελα πέρῃ
τῆς ὄνομα χροιή τε πέλει χλοεροῖο πρασίοιο.

ΧΑΒΑΖΙΟΣ.

Ἔνθεν καὶ σέο δῖε χαβάζιε πειρηθῆναι
ἐν θυμῷ βαλόμην, καὶ σοῦ μένος εὗρον ἄριστον
ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν
καί μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίζῃς
λητοΐδη, σέο μέχρις ἐμοῦ ποιάντιος ἥρως
ἑσσύμενος τάδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν
αὐτοκασιγνήτην κεχολωμένος ἀργυρότοξος
κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἅπαντα
θεσπίζειν τρώεσσι ἐπήτυμα πατρὶ φρονεῦσαν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
ἡμετέροις ἥρως ἑκατηβόλε πείθεο μύθοις
ὣς ἄρ ἔφη πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
ἀερέσου θεράποντι φέρων χάριν ἡρακλῆος
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἀν' ἀκρώρειαν ἰοῦσι
τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήϋναν.

ΤΕΛΟΣ.

VENETIIS IN AEDIBVS AL
DI ET ANDREAE SOCERI
MENSE NOVEMBRI
M.D.XVII.
a b c d e f g h i k Omnes quaterniones.

ΜΔ

